

III
1923

૭૮૬
૬-૭

ગઝલે-મહેશીલ.

પરસ્તાને-કવ્વાલી.

૧૧૪

અમીરશાહ

શાહ મંજણદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ
મુકદ્દર.

ડૉ. શ્રીમદ્વિશ્વકર્મા-મુરત.

મુરત ગરાનપુરી નાગમ કાપડ આવેલા શ્રી "અનાવિલ"
પ્રિન્સિપલ પ્રેસમાં પ્રાપ્તિદેખી પ્રાણાનાથ નાયકે આપ્યું.

કોમલ સીફ ૧ રૂપીયા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૭૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા.સા.નિ-મરેડપા

વિષય ૬૪૬૮:૧ ૪૬૮

૭૮૬

ગંજલે-મહેફીલ

ઉર્ફે

પરસ્તાને-કવ્વાલિ.

અસમે

ઉમદા ગંજલે-કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

મુનલો કુછ બાંબજાં તારીફ ગંજલસે મહેફીલમેં,
પરસ્તાનકી બહાફ દીખા રહી હય, ય ગંજલે-મહેફીલમેં.

પબ્લીશર્સ.

શાં મં ગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

ઠેં લીમસચોક—મુરત.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રત ૧૦૦૦.

૧૯૨૩

એ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીજે મહકુજ હય.

હીમત સીર્ક ૧ રૂપીયા.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—મુરત.

મુરત જરાકુપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “અનાવિલ” પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં બોલિન્ડલ ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

૧૦ ૧૭૭
૧૧ ડીસેમ્બર ૧૯૩૬

આ કિતાબનો દીખાચો.

મહેરબાન ખીરાદરો,

આપકી ખીદમતમે મેરે તરફસે યે કીતાબ દુસરીબાર
રજુ હોતી હય. અયસા નહિ હય. મગર મેરી તરફસે
દુસરી ઔર કીસમકી કીતાબો આપને દેખી હોંગી સહિ.
એ જમાનેમે સંગીત (ગાયન) કે શેખીનો બહેત દીખા રહે
હે.—મેરે તરફસે બહેતસાં અયસા મજમુઆ ખાસો આમ
કે લીયે છપ ચુકે હય મગર ફક્ત ઉર્દુ જમાનમે ખાલી
ગજલ કબાલીકી એ પહેલી કીતાબ હે.

મગર એહતો સરખ હય કે અયસી દુસરી
કોઇબી કીતાબકી સામને એ કીતાબ બડી હય.

હમેરે બોહતસે કદરદાન શાહક ખીરાદરોંકી ફરમાસસે
એ કીતાબ બોહતસી કીતાબ ચુનચુનકર જમા કી હય. એ
ખાશોઆમકે જરૂર પસંદ આયગી. જુસ સાહબકી કીતાબો
મયસે. અગર જુસ મહેરબાન સાહિબકી બની હુઈ મજલો,
કબાલી, ઇસ્મે જમા કી હય. વોહ સાહબકા અહેશાન
માનકર અય દીખાઆ ખતમ કરતા હું.

લી૦ દુઃઆગીર,

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

લીમડાચોક—મુરત.

ગઝલે-મહેફીલ

૬૬

પરસ્તાને-કવાલિ.

ગઝલે દીલબર

અખતો બહુગી મદીનોફે મેં જોગન બનકર
મુશક એહમદ મેં ફીરંગી મેં ખીરાગન બનકર
ખાકહો શરપે મલી બાલહોં સરફે ખીખરે
હારહો આંમુંઓંકા હાથમેં સળરન બનકર
નતોમેં કબખે મધ નતો મદીતે પહોંચી
રહેમદ હોંદમેં કમખપત મેં પાપન બનકર
મુઝકોં જોનેદે મદીનેમેં જો નીકલે અરમાન
મોત હયું પીઝે પડી હે મેરે બેરન બનકર
મર તે દમ'કામ ન આયા મુજે મોરા ખાવિંદ
હો કેસોઆર તસ્તફૂખ તેરે રોજે પે નખી
હાર ફુશોંકા ચકાગી મેં માલન બનકર
નખશ એહમદકા લીખુંગી ખુનજીરમેં દીલબર
કલ કમાચતે કાયે કામ આયેગા જોશન બનકર

શબ્દોર } કુચ તો નીકલે હું તરપનેકી હોંસ કુચ દીલમેં હું
દમ નહીં લેનેકા જખતક દમ તેરી બસમી મેં હું

ગઝલે-અકબર-કવાલી.

અખ દિલમેં સમાઈ હયકે દીવાને બનેગે
મજતુકી તરહ અપનેલી અફસાને બનેગે
ઝલિલ્લે કહો ખુદમેં ફુરસે કરે ચયન
મસ્તો કેલીએ અશ્કપે કાશાને બનેગે
હમ ઇશક કે કાફિર હેં તો પુજોગે ખુતોકા
કાખમેકે મકાનોમેં બી ખુખતાને બનેગે
મસ્તોં કો કહો આફે પીએ ખુખ શરાબે
જન્નતકે મકાનોમેં બી મયખાને બનેગે
અમ શમએ રૂબે વાર ન ઝુલ્ફોં કો ધુંવા દે
જશનેકે લીએ આએ હેંય પરવાને બનેગે

અઝખરકો આદમ વાલેકી મેહશિલમે' ન જવ
જો દેજે હસકો વોહી દીવાને બનેજે
ગઝલ-અઝખર-કવાલી.

અરશિે તુમહો રશ્મિે તુમ હરશ્મમે' ખસઘયા તુમહીતો હો
લાવારીસકે વારિસ તુમ દર્દ સુનઘયા તુમહીતો હો
પુલપુલમે' તુમ જાકર ચેહકે ફુલમે' પુ ખનકર મેહકે
હર હરદેકી અદામે' અય દાતા શામ સુનઘયા તુમહીતો હો
સુલીદી મનસૂરકો તુમને સરમદકા સર ઉડવાયા
ફાયપુદનીકે ખોરતામે તુમખોલે રંગ રંગઘયા તુમહીતો હો
લુલુસકો માહીએ નીકાલા અતિશકો મુલઝાર કીયા
પુસકો આહે કિનઆમે' ધિર બ'ધઘહી તુમહીતો હો
તુમહીતે અઝખરકો મારાહે તુમહીને ખયખરકો હુરા
શેરસે સલમાં કે ખયાયા અયસે સીપઘયા તુમહીતો હો
આંદસે હો દુકડે કર ડાલે સુરખકો ઉલ્લટ ફેરા
ખિછડે ચે આદમ હવાસે ઉનકે મીલઘયા તુમહીતો હો
જલદી આવો મદદકો વારિસ નઘયાં હુમીં જાતી હય
તુમખિન કિરસે કહે ચે અઝખર હસકે ખેદઘયા તુમહીતો હો

રસીલા-કવાલ-ગઝલ.

અય પરી યાદ હે વોહ નાઝશે આના તેરા
મુંહકો શરમાકે દોશાશે મેં છુપાના તેરા
આખ નીચી કીએ શરમાએ વોહ મુંહ ફેર લીયા
મુસકુરા કરવો ગિલોરીકા ચમાના તેરા
સાંપખા લેટતાહે છાતીપે આતીહે યાદ
ખીગડી ઝુલફકા તે હરખાર ખના ના તેરા
દિલે ખેતાખ ધડી ખરતો મુઝે સોને દે
કહેર હે રોઝ ચે રાતોંકો જમાના તેસ
મનનતે માંની હેય દરગાહ મેં હીલમે ખાંધે
પર મયસર ન હુવા સાથ મુલાના તેરા

ગઝલ-અઝખર-કવાલી. એ. લયલા.

અજામ હશિશ દોનોં તરફ અસર રયલા
ધધર ખયાલ ચલા ઝોર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશા જો હાખમેકો ક્યસને દેખા
હુવા ન અખત તો ગિલ્લા દિલકે ચા લમલા
જમીન તુજમેં સહીલાને નામે દુન તો હે

રહે ખવાઈ કેલેકા નહોતી મળ્યા
 મયા ને કામખેડો મળતું તોયે દુખા માંગી
 ધલાહી મુજસે જીદાહો ન ઉલટતે લમલા
 લગી ને હર્ષમે રિદોકો ખ્યાસ ચીખ ઉઠે
 ખુદા વાસ્તે શાકી સુરાહી વ લયલા
 સુનાકે અકબર મયકશને આજ તોખાકી
 ખવાહે મેહશીમે રિદોમે શેરો વ વયલા

(સયરે ચમન) ગઝલ.

અરે વોહ હુસ્ને જોખાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું
 શેહનશાહી દીસ આરાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 તેરી દુરકતમે બેકલ હું, મેં તેજે આગરકા ધાયેલ હું.
 કબી સુરત ન દીખલાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 અલસતો કેહકે કહલાયા, કહા કાલુ ખલા સખતે.
 હુવા મખશીમે હરજાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 કહા હે નહતો અકરખ યું છુપા પરદેમે અયસા કયું.
 ખનાયા હચકો સવદાઇ ખુદા જાને કહાં હે તું-

ગઝલે—હુસેની

અગર ચુંહી દીકરું સતાતા રહેગા.
 તો એકદીન મેરા જાન જાતા રહેગા,
 મેં જાતા હું દીલકુ તેરે પાસ દોરે,
 મેરી ધવાદ તુજકુ દીલાતા રહેગા.
 અગર તુજકુ ચલનાહે ચલ શાત મેરે,
 ચે કમતક તું ખાતે ખનાતા રહેગા.
 કહસમે કોઇ તુમસે અય હમ સશીરો
 ખજર ગુલકી હમકુ સુનાતા રહેતા.
 ગલીસે તેરે દીલકુ, બેતો ચલા હું,
 મેં પોચુંગા જમ તક વોહ ખાતા રહેગા.
 જહાંસે ગરજ ધમતોદામીશ હે,
 તું કહે કમ તલમ અજમાતાં રહેગા.
 ખાહોકે અય હરદ મરતો ચલાતું,
 કહાંતક ગમ અપના છુપાતા રહેગા.

ગઝલે—હુસેની.

અય મહ-રમે રામે નખી વ અલી, સુલતાનુલ હાદ ગરીબ નવાઝ,
 અય ગુલશુમે આગે લામ મહમી, સુલતાનુલ હાદ ગરીબ નવાઝ,

અમ હાલે જમાં સુલતાને અહીં તુમપે હે મેરા સખ હાલ અયાં,
 મેં કયા કહું અમલ હાલે લીલી, સુલતાનુલ હાંદ ગરીબ નવાજ.
 હો જાયે કરમ જો તેરી સહા, સખ કામ મેરે અનજાયે અબી,
 યે ખાત નહીં કુછ અમલી ખડી, સુલતાનુલ હાંદ ગરીબ નવાજ.
 મકબુલે ખુદા મહબુલે ખુદા, સલ્લે અલા અય સલ્લે અલા.
 હે દીદ તુમહારી દીદે નખી, સુલતાનુલ હાંદ ગરીબ નવાજ.
 અમ મજહરે જાતે તુરે ખુદા, વે તુરે જીઝયે અરજો સમા,
 હે દીદ તુમહારી દીદે નખી, સુલતાનુલ હાંદ ગરીબ નવાજ
 યા ખાજ ખખર હો આકે જરી, હે હાલે ઝહીરી અખતો રહી,
 હે ઠરકમેં મેરી જાન ચલી, સુલતાનુલ હાંદ ગરીબ નવાજ.

ગઝલે આશક.

આપકે હીબર મેં પોંદગી હય યે હાલત મેરી,
 મહેરજાં તક નહીં પદચાન તે સુરત મેરી;
 હું સરા પાયે તમજાં મુઝે કયા પુછતે હો;
 નીકલી ખતલાવો તુમહી કોનસી હસરત મેરી,
 ડરસે રસવાઇ કે અય મુઝસે નહીં મીલતે હય
 દેખતે દુરસ પહેરોં હંય વોહ સુરત મેરી,
 ખજમ સે અપની વોહ ચેહ કહકે હા દેતે હંય;
 જાઇયે આપકે લાએક નહીં સોખત મેરી,
 એક વોહ હંય કે ઉડાતે હય ઝમાને કે મઝે;
 એક મંય હું કે ન નીકલી કોઇ હસરત મેરી.
 નીમ જાં આશકે મુઝતર હય થયે પુરકતમેં,
 આઇએ જલદ કે હય આપસે રખસત મેરી

(અતરે સુખન) ગઝલ.

અફસોસ ઇશકે ઝલીલ તાન મન જલા રહા હય,
 કયા હીબર ઉસ સનમકા હમકો જલા રહા હય
 અપની કહું મંય કીસસે સુનતા નહીં હય કોઇ,
 જો કુચ હય દીલમેં અખતે, ચારો સમા રહા હમ
 હાયલ કુવા હું ઉસકે ખુશટ કે લટ પલટ સે,
 વો સોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે
 મરતે હય હમલે ઉસખર લેહન વો ચાર હમસે,
 કયા જાને કીસ ખતા પર ખુખસ છુપા રહા હય;
 અપની તો ચેહ સદા હય, હર વકત રમજે અરની,
 અવાઝ લન તરાની હમકો હય રહા હય;

ગઝલ-આલોક-

અગ્ર સર પર ખડી હય ખ્યાલ ગરબતમે જમાના હય
હર ખટકે અવેઝ આશીમ જમાનેકા જમાના હય
કે મનંજુર હસકો અપને સખઝ ખતકા જલાના હય
અગરે આતસે પર ખાદ, કીસકા એક જહાનાં હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ જર બકર ગુલજાર આલિમસે
પુદા જાને જમીમે ફકન ચે કીસકા ખાના હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરંગીય ગુસ્તાકી
ખીઝલત ચારસે હોગી કબી તો હોશમે આના હય
પ્રશારેહ આમદ વ રફત નસદ કા હય ચેહી હરદમ
બદીમે દમ જો આચા હય મુકરર હસકો જના હય
રખાદય હાથ સીકતકા કમ હસને મેરે સીનેપર
હસે અમ આંતીસે રંગ હીનાં સે દીવ જલાનાં હય

ગઝલ-ખાહરેસ્તાખખાહ.

અબમેર જાનેવાલે સખ લોક જા રહેહય
કીસમતકે કુટે એક હમ આંસુ બહા રહેહય
યા રખ કાઠ ખખર ચે આકર મુનાઇએ મુઝકો
અબમેર વાલે ખવજા તુમકો ખુજા રહે હય
મુસ્તાક દીદ દેખુ વો ચેહરે એ મુન્વવર
રખસે નકામ અપને ખવાજા ઉકા રહે હય
પહેલું મોદખત વ રંદો સીતામ પેહલું
શાખી બને હય ખવાજા સખકો પીત્તા રહેહય
જો માંગના હો માગો ઉમેદવારે દુન્વા
સખકી મુરાદે હકસે ખવાજા દીક્ષા રહેહય
કયુંકર ન ખાત મેરી બન આઘેઅય અઝીઝો
ખીગરે હઝોંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હય
સાની ચે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અખતો ખવાજા
મુદતસે આપ હસકો હર હર શીરા રહે હય

શબ્દ } લાખો હજારે સેંકડો મસ્તેબ આજકાલ
હમ એસે જાણે જાન-હય હામરી કળ નહીં
ગઝલ-અમીર.

અજબ અદબાબ સાથી દમકે હે હીર છુટ જાતે હે,
નહાં ચે તાર દુલ્હા સારે રીસકે દુલ્હા જાતે હે.
ઈલાહી કામ પ્રકાશ હે મોહ જમ ચેતાહે અંગદાઈ,

મેરે સીનેમે સખ જખમેં હોંકે કુટ જાતે હે
 અહા દીલ માંગતી હે જન અખતી અખ કહે ખુશી,
 તેરે હાથવરમેં હે અધીર લુટા લુટ જાતે હે.
 જમાને ભરમેં હે મશહૂર હમે ધખવાને મુશ્કેલી,
 તમેજ દુન્યાહી વોહ હે જસસે ખાજુ કુટ જાતે હે
 અમીરે જરફી તુરખતકો છત સમજે હે કયા ધરફી,
 યે માતમદાર આકર છાતીયાં કયું કુટ જાતે હે.

ગઝલે-અમીન.

અય દીલમેં શેક્તા નહીં કોઇ હસીનકી,
 આશીક હું ઓર ગુલામ હું ખાજ મોહનકા,
 શાકાં હે તુજકો ખાજગી અય જાને મુરતજા,
 જુજ તેરે કાન શાહ હે ઉસ સર જમીનકા.
 કયું કર ન આદતાખકો હાંસીલ હો ફખરે શાં,
 નકસા હે આસમાનપે તેરી જખીનકા.
 પાયા હે તુજમેં દિંદમેં ઇસલામને રીવાજ,
 તુહી મોઘ હે સરવરે આલમકે દીનકા.
 અજમેરકી વોહ શાન વોહ રખત હે ઇનદીનો,
 હકત આસમાંપે શોર હે .જસકી જમીનકા.
 સર ગર્મ વસદે ખાદશાહે હીંદ હું અમીન,
 વાસીફ નહીં હું મેં કીસી મસનદ નરીનકા.

ગઝલે-હાફીઝ

અલાહ કરે ઇશકા ખીમાર તેજેબી
 જોહે મુજે હોવે વોહી આઝર તુજેબી
 જોસકે સીતમ તુને કીયા મુજપે સીતમગર
 એસાહી મીલે કોઇ સીતમગર તુજેબી
 જોસકે મેં મુશ્કત મેં હું તેસ સલામી
 કરના પળે એક ઓરકા દરખાસ તુજેબી
 જસ વરહમેં દરપે તેરે ગીચે કીના હું
 રોતા હુવા દેખું પસે દીવાર તુજેબી
 ખદનામ હુસ જોસા કમાને મેં યે હાફીઝ
 ફસવા હુવા દેખું સરે ખાજર તુજેબી

શબ્દો. / ખાહો ખુશ રાંતો ઇશકમેં કુટે
 આજ હમ સોનહેમે કુહ ખાકર

ગઝલ—નાદીર—કવાલી.

અમ જ મેરી આંખોપે ચે બદ નઝરી કયું હે
તુમ ખામખર આંખે હો ચે જલ્લગરી કયું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉરકે બલ્લ કમ હે
ચીતવન તેરી ઝો ઝલીમ જાહુસે બરી કયું હે
અમ ચક્કમ શમે ખમમે કુલ શરમજી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા ચે નવહગરી કયું હે
મંચ ધ્યાનમેં કીસ ખુતકે લુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે તમાશાહે ચે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં બેતા હે તીરે નીમાહે જનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જગરી કયું હે

શાએર, { અકસબો આઉનમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બહ ગર્હ હકસે સીવા ઉનકી નઝગાન કયસી

ફારસી-ગઝલ—ગૌહર.

અમ મેરે પ્યારે સબન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કુરખાં કહ મેં જાતો તન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
જામ ગયે મેઆરાજમેં, કયસં ચે સમ કુરો મલક,
દેખ તેરા બાંકા પન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
લીજીયે લીલાહ ખુલા, ખાલીજ નહોં હે ખુદકી,
તેરે કુચેમેં ચમન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ઉમમતે આસીકો દોજામસે ખચાતેકે લીયે,
લે-લીયા હકસે ખચન. ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કયા સીકત ઉતકી બચાં હો, જીસપે દેખો ખુદ ખખુદ,
કુરખાંત હોં જંગલકે હીરન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ખુરકા ઉઠા કરકે જરા દરજન દીખાદો અમ પીયા.
ગૌહરકી હે ચે આસે મન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.

(આરામદીલ)—ગઝલ—અકબર.

અદમસે કીસ લીયે આયા ખરે નાદાન પરદેસી,
બરોસા કયા હે દુ-યાકા ખરે નાદાન પરદેસી.
ચે કયું કાલે હેં ડેરે કીસલીયે ચે જીવની જાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા ખરે નાદાન પરદેસી.
કહાંસે આયા ખતા હે કહાં, જોકે ખાત મુનવા જા,
મહાં શીરબી કબી આના ખરે નાદાન પરદેસી.

કયે સામાન કયા કયા, અંદ રોળા છાંદની પર,
 ચે સખ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેસી.
 ન સો યું ખવાએ ગફલતમે તમાશા દેખ દુન્યાસ,
 કે ચે દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેસી.
 ધ્યાનલકે લીયે આયા હે ખચ ખેલકાને વાલોસે,
 ન ખા પરદેસમે ધોમ અરે નાદાન પરદેસી.
 કહાં દારા કહાં જમશીદ ઇસકંદર કહાં અકબર,
 હે સખકો ખાકસે મીલના અરે નાદાન પરદેસી.

ગઝલે—ગૌહર.

અહમદે પાકી જમ દીલમે મોહખત આઇ.
 જીતેજી બાદે ફના રા-હતે જનત આઇ.
 દુરે હયરતમે હુઇ આપ હુયે જમ પયદા,
 કુકે ગયે તારે કમર કોલી મોહખત આઇ.
 જીલમતે કુકે મીટી નૈયરે આઝમ ચમકા,
 ખુત ગીરે દંધે શયાતીનાંયે આશત આઇ.
 આસીયોદા હે ગવાહ પુશતે પતાલીકે લીયે,
 પુસ્ત પર આપકે જો મોહરે નુખુવત આઇ.
 કયું ન હોજયે શીદા દુરે મલક જીનો ખસર,
 જીસપે ખુદ ખાલીકે અકબરકી તખીઅત આઇ.
 તુમકો યાસીન મુઝમીલ વ મુદરસર તાહા,
 હકને ફરમાયા હે ફરઆનમે સદાકત આઇ.
 હજત દીશવરકી તો શાહીસે મુઝે હે ખેલતર,
 તેરે કુચેકી ગદાઇ પે તખીઅત આઇ.
 મલેકલ મોત ચે તકલીફ દમે આખીર કી,
 કમ ગવારા હે જો ઉમ્મતકો ચે દીકકત આઇ.
 યા રસુલે અરખી લીજયે ગૌહરકો ખુલા,
 શખે દુરકતસે અજબ મુઝપે કયામત આઇ.

ગઝલે—શાહ—કંવાલી.

અય જની તેરી જુદાઇ સે, ચે તનઅહન ખાખ હોતા હય,
 ન હયે રહમ તેરી ચરમો મે, કદમ ખોસી યહ પાર કરતા હય.
 જુદાઇ કે જખમે સે જની, હમેરી જાત જાતી હય.
 મગર મેરી યહ અંદગીસે ન તુઝી રહમ આતી હય.
 અંદગી જો હમે કરતે આલીકશી, તો ખલીસ્ત હમ અરર પાતે,

મગર અય જલીમ તેરી બંદગીસે, સમતાન અય તો સતાતા હય.
મગર અયે જન તેરે દીવારોસે. પાગલ અય હુવા તો હું,
વશ પર જહા નહર મહબુબ, અય ઓ-જન મરતા હું.
બસ અય ખુદાડી બંદગી કરેગા "શાહુ" ખુદા બેદીસ્ત બક્ષેં જે,
નહય અય ખુદા સે જુદાઇ હમકો, ખુદ સે એ હમ એકરાર કરતે હેં.

ગઝલે—દાગ.

આતી હુઠ આશકહી તબીયત નહિ જતી
આતી હે તો શીર આકે ક્યામત નહિ જતી
સરે જતાહે સરસેં તેરા સોદા નહિ જતા
દીલ જતાહે દીલસે તેરી ઉલ્લસત નહિ જતી
અલ્લાહસેં મહેસરસેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હું મેં ઉસકી મોહબ્બત નહિ જતી
બોસે જો તલબ મેને કીયા હંસકે વો બોલે
યે હુશનહી દોલતહે લુટાઇ નહિ જતી
અજબ તો ઉનહે શરમ રહી મુંસે ન બોલે
જય શરમ મધ વસલકી હુજબત નહિ જતી
ફરહુદ કે મરકક સેયે આતાહે સદાએ
બરખાદ કીસી શખ્સકી મહેનત નહિ જતી
અય દાગ ખુરા મત માન ઉનકે દહકા
માઅશુકહી ગાલોસેં, તો ઈઝત નહિ જતી.

શરમેર { કોનં યુસકે જુલેખા લેલી વ મજબુતહેં કોન
શુરતે ઉશક વ શીકલે દીલક્યા વોલી તું હે.

ગઝલે—શરફુદ્દીન.

આશકોકું દાગ દેયે દીલકા હુપાનાં ક્યા બક્ષા,
મુજ ખીચારે નાતવાં કા દીલ જલાના ક્યા બક્ષા,
હમ જો આયેયે તુમારે દેખનેકું અય સુનમ,
એક નજર દીખલાંકે શીર મુખરા હુપાના ક્યા બક્ષા,
બોસતામેં જા કે ખુલખુલ ગુલસે કરતી હય પોકાર,
દામે ઉલ્લસતસે મેરે દીલકું ફસાના ક્યા બક્ષા,
જનતેયે તુમખીયા પીતમહી નગર હય કહંચુ,
ઉસ ગલીમેં સદરીયા શીર બચાના ક્યા બક્ષા,
આરબુ કરતા હય શરફુદ્દીન તુમારો અયશનમ,
મહેરબાં હોકે શીર દુરમન હોજતાં ક્યા બક્ષા,

ગઝલે-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆખ મેં દેખા, નુરે હક કા હે જાગ મેં દેખી
 ખુદ ફના હોકે જાત મેં મીલના, ચે તમાશા હો ખાખ મેં દેખા.
 આપકું શોખત ગેરકું લેજત, ચે તમાશા હમ ક્યાખ મેં દેખા.
 એક કર શેર મુલક કી કરની, ચે તમાશા કેતાખ મેં દેખા.
 એક પેઆલે મેં મસ્ત હોજના, ચે તમાશા શરાખ મેં દેખા.

(અર્થદે ચમન.)-ગઝલ.

આજ કરો ઇશરબી મેરી જાં કબી કબી,
 નીકલેં હમારે દીલદેબી અરખાં કબી કબી.
 ખાલો ન જેસુઓંકો ચેહ કાલી બલાકે હેં.
 હમરાં કરેજે રોજ પેરેશાં કબી કબી,
 આનેમેં જાન આપકો ગર ઉજર હે ચહાં.
 ખત તો લીખા કરો મહેરખાં કબી કબી.
 પુછા શમે વિશ્વાલ કે આઝોજે ચા નહીં,
 કુછ સોંચ સોંચ કેહને લગે હાં કબી કબી,
 ચાહ આતીહે જીત વકત મુજે સુરે સુસુક,
 પઠક લેતા હું મેં ખોલકે કુરઆં કબી કબી.

ગઝલે-મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર ખદનામ હો ચુકા હું
 મેરી ખજર લો ખવાજ ના દામ હો ચુકા હું.
 સોંપા હું તુમકો પમારે દુન્યા વ દીન કી કુતજી,
 અખ પાસ મેરે ક્યા હય ખે દામ હો ચુકા હું.
 પરદા ઉક ઓ રૂખસે મુખકો દીખવો ખવાજ,
 મંચ ઇશક મેં તુ મહારે શુમ નામ હો ચુકા હું.
 હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખો મેરી,
 મુઝકો મહી હય ખવાજ ગલે હાર હો ચુકા હું.
 મહેમુદ જાખ મીલા હય એક જામ વસલ ખવાજ,
 મખમુર મસ્ત પીકર એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલે-નીમજ.

આપકે દીનરસેં પહોંચી હે ચે હાલત મેરી,
 મેહરખાં તક નહીં પેહચાનતે સુરત મેરી;
 હું સરાખાયે તમના મુઝે ક્યા પૂછતે હો.
 નીકલી ખતલાઓ તુમ્હી કેમસી હસરત મેરી.

ડરસે રસવાદકે અજ મુઝશે નહીં મીલતે હે,
 દેખકે દુરસે પેહરો હે વોહ સુરત મેરી,
 ખઝમસે અપની વોહ ચે કહેકે ઉઠા દેતે હે,
 જાઝમે આપકે લાયેક નહીં સોહજત મેરી;
 એક વોહ હે કે બિડાતે હે જમાનેકે મઝે,
 એક મેં હું કે ન નીકલી કોઈ હસરત મેરી,
 ગલીયો ગલીયો ઉન્હેં ફીરવાયેગી મજનુંકી તરેહ,
 રંગ લાયેગી ફીસી રોજ ચે ચાહત મેરી;
 નીમજા આશીકે મુઝાર હે શમે દુરકતમેં,
 આધે જલ્દ કે હે આપસે રખસત મેરી.

મઝલે—કલીમ.

આપ મેં આપકો જો પાએ હે, અપને આપે કો વો મીટાએ હે,
 મેરે નાલેહી ખીચ લાએ હે, જો પુલાએ કબી વો આએહેં.
 મેરી તુરખત બનેગી અખ ફલહન, આજ વો હાર કુજ લાએ હે.
 ન સતા અમદ્દક જશ પરવર, ફીસી મુઝર કે મુઝ સતા એહેં.
 દાગ દીલ દેખકે મો કહે તે હે ચેતો અપનેહી મુજ ખીલાએ હે,
 ગયરપર અખ નઝર પડે કયું કર, મેરી નઝરમેં વો સમાએ હે.
 વરલમેં લુહત આયગા કયા ખાક, હીજરકે ગમ કુજ એયસે ખાએ હે.
 દીલપે ઝેલેગે રંજે ગમ બી હંમી, નાઝ હમને અગર ઉઠાએ હે.
 કયા ભરોસા હે ઇન પુતુદા કલોમ આજ અપને હેં કલ પરાએ હે.

મઝલે—અસીર.

આંખે ખેકાર હે દેખ જો ન સુરત તેરી;
 દીલવો કયા હે કે નહોં જીસમેં મોહખત તેરી.
 નખલ હસતીસે નમુદાર હે કુદરત તેરી.
 અઝલ વેહલત હે તેરી ફરજ હે કસરત તેરી.
 જલદ અમ રૂહ સફર પેચ કરે ખાડીસે નકર,
 ચંદ રોઝકે હે મુલાકાત મનીમત તેરી.
 કયા અઝાએ શમે દુરકતસે છુડાયા હમકો,
 મહેરબાની તેરી અમ મરગ ઇનાયત તેરી.
 મુનઅયે દીલકો મેરે ચાક નકર ડરતા હું,
 કે પરશાત નહોં પુએ મોહખત તેરી.
 લોઅલએ તારે સફરસે જો કરે એહલે મુતા,
 અખર ખાન ખાનકે ખરસને લગી રેહખત તેરી.
 સેર ખાખરકો વ રોઝ નીકલતા હે અઝીર,
 આખર કયા ફીસી મુઝરપે તખીખત તેરી.

ગઝલો—ઝહેરાહ.

આવોજી આવો ખુદાકે વાસ્તે, રહેમ કરમાવો ખુદાકે વાસ્તે,
જદ્દ શીસલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે, જ ના ઉલજાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
જળ મયે ધર ઉનકે તો કહેને લયે, જાઓજી જાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
જાન જાતીહે તુમહારી હીન્દમેં, જાળ લીપટ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
ઝેરસેં મીલકર ન ચાર આંખેં કરો, કુચતા કરમાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
ચાલ મકરાધુકી અય જાન મત ચલો, રાહપર આઓ ખુદાકે વાસ્તે.
સો વો આતેહેં કાઈ કહેતા નહિ, અય ન ગબરાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
કયું હો ઝહેરાહસેં ખદા અય માહેરું, કુચતો ખતલાઓ ખુદાકે વાસ્તે.

ગઝલો—મુખતાઝ.

આયે નહીં નજર જો પ્યારે કષ દીનસે,
મરતે હેં હીજરકે મારે કષ દીનસે.
કર કરલ યો કાતીલ નકર અય દેર ખુદારા,
હે શોક ભરા દીલમેં હમારે કષ દીનસે,
આતા જો નહીં બાગપે કયા ઉસકા સમૂખ હે,
અય રશકે કમર ખદરે નઝારા કષ દીનસે.
અય દેખીએ કીસ કીસકો ડસે નામની જુલદેં,
નીકલે હેં વેહ આરીઝપે સંવારે કષ દીનસે.
કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સય તો કહો અય,
મેંહદી જો મલી હાથમેં પારે કષ દીનસે.
કયા ઇસકો ફલક દેખતે, હમરાન બનાહ,
કુરખાન જો કરતાહે સીતારે કષ દીનસે.
યા અહમદ મુરસલ તેરે મુખતાઝ પર અખતો,
જયાહા હેં ગમ અદોહકે ગુનરે કષ દીનસે.

ગઝલો—અકબર.

આયે ઇસ બાગે જહાંમે ખાક જીનેકે લીયે,
રાત દીન આંખે તરસતી હેં મદીનેકે લીયે,
ખુને દીલ પીતા હું ગમસે ઝોર ઝવવારે નખી,
અંખે ઝમઝમ લાતેહેં તીખાસે પાનીકે લીયે,
નામ તેરા યા મોહમદ કલમયે તૈયબકે સાય,
સજ્જેખ મોઝું હો-ગયા દીલકે નગીનેકે લીયે.
ખીકમેં મીલ જાયે તેરો આખર શીમરે લઈ,
તુ નદે પાની નખી જહાંમે પીનેકે લીયે.
અર કહે અસરા ન આપ ઉસકે ખસ દેતે લીખાસ,

ખુલ્લે ફરે, હિતર આતો પસીને કે લીધે.
 કુમતોકો ચામતા હે વાહ કયા કેહના તેરા,
 અમસા કીશતીખાં હો ઉમત કે સરીને કે લીધે.
 ખાદીમાને સાકીયે કૌસરકા કયા કયા આયેશ હે,
 ફરે ખીદમતકો ચરાખે પાક પીનેકે લીધે.
 યા મોહમદ અપને અકબરકો ખુલાખા કીચ્યે,
 કમસે કમ હર સાલ ભરમે એક મહીનેકે લીધે.

ગઝલે—કુમરી.

આનપડી દરખાર ખવાળ, તોરે નગરમે તોરે શહેરમે—આન.
 જિયાસા કોટલીલન દરવાજા નોખત બાજે બહાર—ખવાળ.
 ખવાળ કે દરપે શીશ નિખાજીં તુમહો ગરીબ નવાજ—ખવાળ,
 સીડી સીડીપે માલન બેઠી—દેત કુલોંકા કાર—ખવાળ.

(અતરે સખુન)—ગઝલ.

ધલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા,
 તુમ અછળા કર નહીં સકતે, મંચ અછળા હો નહીં સકતા;
 અબી મરનંઉંગા જીને કે તાને શીર ન તુમદેતા,
 ચેહ તાને વોહ સુને જીસસે કે ઐસા હો નહીં સકતા.
 તુમહેં ચાહું તુમહારે. ચાહને વાલોંકા ભી ચાહું,
 મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે ચેહ ઝવરા હો નહીં સકતા.
 દમે આખીર મેરી પાલોં પે મજમા હય હસીનોં કા,
 ન આના અય કઝા ઉસવકત પરદા હો નહીં સકતા.
 જો તુમ ચાહે વોહહો જાયે ચેહ, હય અલ્લાહકી કુદરત,
 જો મંચ ચાહું તો ફરમાવો કે અમસા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—આશીક.

ધરક કેહતે હેં કીસે હોતીહે ઉલફત કમસી
 હીજકે જોરા સીતમ વરસકી લબજત કમસી.
 એક દીન વોહ ચા કે હમપે વોહ શીદા હોતે ચે,
 અખતો હે ઉનકો મેરે નામસે નફરત કમસી.
 દોસ્ત અહખામ મુઝે દેખકે ફરમાતે હેં,
 આજ કલ હોગઇ પે આપકી હાલત કમસી.
 હો નહીં સકતી ઇન્સાફત તેરી અલ્લાકે જહાં,
 સાથે અફમન હે મુનેકગારેપે રહમત કમસી.
 આના અરખાદી ફુધ અપને પરાયે છુટે,
 ઉપે અપના નહુવા વોહબી હે ચાહત કમસી.

કયા હો તાબરીશ મઝમકી જો તેરે આઝમકીસે,
તેરી આતેચેની હોતીહે શમાહત કયસી.

મઝલ—મકા.

પીલાહી મેં અનુ સાગર-મુલે મયખાના બન બનકર,
લખે માઅશુક તક પહોંચુ લખે પયખાના બન બનકર
કબી તાકા કબી ખારા કબી બિસમીલ કીયા ઉસને,
હરએક આંદાઝસે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર.
અગર વોહ શમેઅ-૩ મુખડા દીખાદે આક મેહશીલમેં,
કઈ મેં જાનો દિલ અપના દીદા પરવાના બન બનકર.
પીલાદે અજ તો મય સાકી ઘટા છાઈ બહાર આઈ,
ઊઠાઈ લુલ્લ બઝમે ચારમેં મસતાના બન બનકર.
અગર વોહ આંદસા દુકડા ધધર લુલસે આ નીકલે,
સીયાહ ખાના મેરા રોશન હો ઇશ્વરત ખાના બન બનકર.
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા અબર લો અપને વેહશીરી,
ગીરઆં આક કરતા હે વફા દીવાના બન બનકર.

મઝલ—અઝીઝ.

પીલાહી હો મેરે સીનેમેં ઉલ્લત ગૌસે આઝમકી,
હમેશા હો હમારે દીલમેં ચાહત ગૌસે આઝમકી.
મુલામેં ગૌસે આઝમ જાંદા કર દેતે હેં મુરદોં કે,
બલા હો કયા બયાં મુજસે કરામત ગૌસે આઝમકી.
કહીં ચોશને પાઈ આપ કે દરસે બીલાયત હે,
સખી સરકાર હે બારી સઆવત ગૌસે આઝમકી.
મુનેહગારોંકો અપશાઈમે રોજે હથ્ર મવલાસે,
હર એકકે વાસતે હોગી શહાઅતે ગૌસે આઝમકી.
ખુદાકા શુક દનમેં આએરીકે કર દીવા કામીલ,
મેહરબાની નખીકી જોર ઇલાયત ગૌસે આઝમકી.
બહાકે સખ કુતુંમ ખાકન ખાદીમે ગૌસે આઝમ હે,
અઝીઝ હરએક પક્ષી પર હે કુકુમત ગૌસે આઝમકી.

મઝલ—તજમુલ.

ખસ વાસતે હથ મુરતે રંબુર પડે હેં,
તેરે જરે દેલતસે મોહત દુર પડે હેં,
શખમે તેરે ખુમખનિદા અપકાલ સલામત,
મસતાને અઝર મેંકડં મખમુર પડે હેં.
તજવીરમેં શીખખીરી નહીં કુમરતે ખુમખન,

અહસોસ કે અજમેરસે હમ ફર પડે હે,
તેરે દરે અહસપે રહે મુલકે વીજાયત,
સર અપના ઝુલકએ ફુએ મમરર પડે હે,
અતતીયે ચરાગે તને તીરામે હો રાશન,
યાઝખમે જીઅરમે મેરે નામુર પડે હે.
દેખોતો ઝરા ફેયશીએ મેય ઉક્ષતે મોશા,
કીસમતકો ફુઆ દેતેહે મસરર પડે હે.
કાય એક તુમહી વાસીફે ખુવાળહો તજમ્મુલ
તુમસેતો બહોત શાએરે મશહુર પડે હે.

ઉ (અતરે સખુન) ગઝલે—મેહદી.

હિસ રંગીલે ને જ હાંથોં મેં લગાઈ મેંહદી
કાનસે બાગસે બતલાવો મંઆઈ મેંહદી;
આશક ગુલ ગુસે તરે તાઝા હુવા થા વો દરખ્ત
જીસકી હાલીસે સજન તુમને લગાઈ મેંહદી;
રશક ઉન્નામ કયા દીસત હીનાઈ કે તહ,
તુમને હાથોં પે એ માહ જખડે રચાઈ મેંહદી;
હિ ગયાં દેખતે હી રંગ શશક કા નામહ,
એક ઝરા અપને જો હાથોં ફી દીખાઈ મેંહદી;
હાથ મેં સુરખી ન સમજે કોઈ આકીલ ઉતકો,
ખુને ઉશ્શાક હી મુઠકી મેં લગાઈ મેંહદી.

ગઝલે—આસીફ.

કહેં કયુંકર ચે સલેજચેં કે ચાહત અયસી હોતી હે,
જો તુમકો આહતે હેં ઉનકી હાલત અયસી હોતી હે.
યહી હે રશક ગયરોંકા તો મરજના હે કયા મુશકીલ
દીખા દેગે ચે હમ એક દીન કે ગયરત અયસી હોતી હે.
હુમીં ચુકે જો જીક ઉનસે કર બેકેં કયામતકા,
વોહ ચલકર દો કદમ બોલે કયામત અયસી હોતી હે.
દીખાકર આપના ઉસ ખુફુમાસે મેં ચે ફેહતા હું,
ઉતર આતીહે જો દીલમેં, વોહ સુરત અયસી હોતી હે.
નીગાહે હુતફે આશીફ સે સીતમસ એજ પર આયા,
જો દીન ફોરોહે અય અખતર તો કિસમત અયસી હોતી હે,

ગઝલે—અખીર.

હો! મોસેં જમા લો મીટ મીલા દીલમ,
જરાસી ખાતરે હોતા હે રશમલાં દીલમા,

તુમ આપની હાલી જવાનીકી શોખીયાં દેખો,
 ઉભર ઉભરકે બડહતી હે વલવલા દીલકા,
 ચે ઝુકકે કહેતી હે કાનોમે પીજલીયા ઉનકી,
 તડપમે હોઆ ન હમસે મુકાખીલા દીલકા.
 લગાકે ચારકી તસવીર અપને સીનેસે,
 નીકાલ લેતે હેં કુરકતમે હોસલા દીલકા,
 બદનકે ચારને ચીતવન મીટા દીયે ઝવડે
 નમેરહા નરહા દીલ ન વોહ ગીલા દીનકા.
 અમારે જુલ જુલૈયાં હે ક્યસે ગેસુ,
 તખ્તહ કયું ન શીરે ધસમે કાશીલા દીલકા.

ગઝલ—હમદમ.

ઉસ્તકઃ ગમ ખાયગા ક્યતો પશોમાની હુમ,
 અમ સમે દીલદાર તેરી ખુમ મેહમાની હુમ.
 જુખ્હા કરને વોહ ઉઠા મંજુર કુરમાની હુમ,
 મુકતાંસે લી ચેહ મન્નત મેરાં માની હુમ
 સખ્ત જાનીકા ખુરા હો થક ગયે આજુમે ચાર
 ધાર ખંજરકી ગલ સમ આખર પાની હુમ
 નીચી નીચી વોહ નીગાહેં દેખકર બાદે વીસાલ,
 હાયે કીસ કરજા મુઝે ઉનકે પશોમાની હુમ,
 હે મસલ મશહુર હેતી હે જવાની ખાવલી.
 દેહીયા દીલ ઉસકો ક્યમી સખ્ત નાહાની હુમ.
 મજનમે મેહશરમે બી વોહ શકલ હમદમ વાદહે
 કીસ તરેહ જુલુંગા જે સુરત હે વેદશાની હુમ.

(આનામે દીલ) ગઝલ.

ઉઠો મલેસે લીપટ જુઓ શીર નીરખ લેના,
 તમામ રાત પડી હે બનાવ કર લેના.
 હમારે સાથ હે તેરાબી ધમતેહાં અમ તીર,
 તડપકે દીલ જે નીકલ જાયે તો જગર લેના,
 મઝા નહીં હે લડક-પનમે સીના જેરીકા.
 ઉમાર કે જે દીન આઈને તો ઉભર લેના.
 મલે હો દેખતે હમ તોડતા ફુવા મુજકો,
 ખુહા કે વાસતે જલદી મેરી અખર લેના.
 રહી નીમાહમે હસરત ઉપે:-પુન દીલમે,
 બડા મઝા હસીનેહા પ્યાર કર લેના.

ગઝલે—ભેરવી.

હોઠા પીયા ભાગે અકેલી હર લાગે—ગીટો.

ચુન ચુન કલીયાં સેજ ખીલાધ-પતનેમે' હો ગધ ભોરરે—ગીટો.

આધી-આધી-રતીયાં પીછલે પહેરવાં, તડપ તડપ જુઆ ભયરે—ગીટો.

આમવાડી ડાલીપે કેાચલીઆ બોલે, બનમે બોલે ભોરવારે—ગીટો.

ગઝલે—મીરઝાં.

એક ફકત મેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા,

જસને પયદા કીયા વોહબી તો હે થયદા તેરા.

હલકપે મેરે છુતી ફેરકે કાતીલને કહા,

અમતો દેખેગે તડપનેકા તમાશા તેરા.

જખખપર મેરે નમક જીડક બળમે પાની,

અમતો હડા હુવા કાતીલ ચે કલેજ તેરા.

ઉમર સીજદેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કબી,

હાય લગબમે અગર નકશે કદે પા તેરા.

ચેહ હે ઉમ્મીદ થમો રાજ દીલે મીરઝાકી,

નજ એકે વકત બખાંપર રહે કલેમા તેરા.

(શાયરે ચમન)—ગઝલ.

એક તીર ફેકતા જા બાંકી કમાન વાલે,

હો એક નજર ધરલી ઓ આન બાન વાવે.

જુરોંકે યાર જુરે જુરા જદાન સારા,

તેરા હે ધ્યાન સમ્મા ઓ સખકે ધ્યાન વાલે.

ખંજર ઉઠાકે તોલા ઓર તોલકે ન મારા,

મેં ઉસ બદાકે સદકે ઓ આન બાન વાલે.

કાઅમેમે' જાકે હુહું' યા જુત કદમે' જાકે,

હુંહા હું' લા મકામે' ઓલા મકાન વાલે.

તેરે નમરમે' જાના ઓર દરદરકી ખાક છાના,

કુછતો પતા બતાદે ઓ બે નીશાન વાલે.

તહકીક હાલ તેરા કીસસે કહું મેં જાકે,

ચુપ હેં ચકીન વાલે ગુમ હેં ગુમાન વાલે.

ગઝલે—અમીર—કુબાલી.

એક ઝરા દેખો તો કયા કરતે હેં કરને વાલે,

ઓ મરીમો કે મઝારો પે ગુઝરને વાલે.

શીર કહાં દીલકા પતા દીલમે' હસી જખખાએ,

ધરબી લેજતે હે ચે ધરમે' ઠહરને વાલે.

દીલ મુસલાકે કુકડે ચે નહી પરચેહેં,

દાવરે હસરકી ખીદમતમે' ગુઝરને વાલે.

મોત દેવતી હે કસીતીયે મેં ખુદ દેતી હું જાં,
 ઝોર મુજેદ મુકત લીયે મરતે હેં મરને વાલે.
 ફરે મોલી મએ જનનતકા જે મસતાનએ છાક,
 આખે કવસરમે નહા ઘોડે નીખાને વાલે.
 દીલ ધડકતાહે મેરા દેખકે જોખનકા ઉમાર,
 ચુમલેં મુંહ ન તુમદારા યે ઉમરને વાલે.
 ખુશ પેહલાન ગએ એહલે હવસકા વો અમીર
 ચાહગજો નઝરોં પે સખ જીસે ઉતરને વાલે.

શબ્દર { સુરતે માહે માહે નવ આતા હે મહીન પીછે
 ઇન્દી બાતોસે તુ અગુશત તુમા હોતા હે
 ગઝલે—સાખીર.

અ દીલદારે સાખીર પર ચેહ નોહાગીરી કયું હય,
 દીલ મેં હય મેરે સાખીર, આખોં મેં તેરી કયું હય.
 લખ પર મેરે હાય સાખીર દીલમેં હય મેરે સાખીર,
 સીલ રંજશી છાતી પે શીર મેરે ધરી કયું હય.
 જખ મસ્ત તેને સખ હય બહોશ તેરે સખ હય,
 શીર મોહની સુરત પર જાહ નઝરી કયું હય.
 સાખીર કી મુહખ્ખત મેં મનખુર બના અ દીલ,
 દહના હય અસ સાખીર શીર બના દરી કયું હય.

ગઝલે—સફ ૧— ૧૭—દુમરી.

ઓ મેરે ખવાખ મુઘતુદીન આશલી પાં લગાદે નાવરયા,
 તુરે જરફાં યહી વકત હય ખવાખ તુ કરદે નઝરયા;
 કખ સે મંચ હારી અરજ કરત હું રંગ મેં તરંગદે ચુદરીયા,
 ચેહ નામ તોરા રોશન હય જગમેં નય લી આપહું દરરયા.
 પલકોંસે છાર મંચ તોરી કવરયા કરદે મહર કી નઝરીયા,
 યા મેરે ચીશલી હયગી ચકીસલી દીયે પુરતી મેરે સાંવરીયા.
 યા મેરેસાખીર વોહ તોરી નાદીર મોહી દીખાદે હમરયા,
 યહી અરજ કરત હય સફર કમીના પાર લગાદે નાવરયા.

ગઝલે—અફખર.

કહાંસે જાંહ દીલદોત જહાંમેં સખ મુશકીલ હે
 યહં પરચોંકા મજબાંહે વહાં ફરોંકી મેહશીલ હે
 ઇલાહી કયસી કયસી ચુસ્તેં તુને બનામ હે
 કે હર સુરત કબેજેસે લગા લેતેકે સાખીલ હે
 મેરા દીલમેંકે શીસેશી તરહેં પતારે દે મામ—

મેં કહેતા રહ ગયા જનકમ, મેરા દીલહે મેરા દીલહે
 ડરજો બેઅદબ થો બઝમ મુસતાફી કે કાબલ હે
 જો દેખા અકશ આપનેમે આપના બોલે જનકમકર
 અરે તું કોનહે હટ સામનેસેં કયું મુઠાખીલહે
 મેરી તુરખતપે એકે ઠોકર લગામ, જોર થે ફરમાયા
 કયામત આ ગર્, લઠ સેનેવાલે કચકા ગારલહે
 લગરોં દીલ મસલકે પાડેસે જનકલાકે ફરમાયા
 પીઠાનો, તુમહારા ધન દીલોમે કોનસા દીલહે
 સવાલે બોપેપર કયું જીજી હીયાં દેતેહો અકબરકો
 ફરજાતન હર શકમ અલાહ મે અઝ બહેરે સાયેલહે

શબ્દો } દેખ ફરયાદી તરફ દીલકો લહેર આતીહે
 } કીસ્તી હિમરકી હરરોઝ ચલી જતીહે.

ગઝલે—અકબર.

કલ્મમેં દર હે કયું ધ્યાનસે તોગા નિકલે
 આજતો ધડ હે આશિકકી તમના નિકલે
 દિલતો લેતે હો સુનમ દેખલો દુટા દુટા
 ફિર ન ફરેગે જો, પીછેકો બખેડા નિકલે
 આદમી પેહલે મોહબ્બત મેં બિગડ લેતો બને
 જય મિલે આકમેં દાના તો સગુડા નિકલે
 આતિશે દિર્ગ મેં જલતે હુવે એક ઉમ્મ હુમ્મ
 દેખે કંપ વરલ હો અરમા મેરે દિલકા નિકલે
 આજ હે ગર્મ કુગા હમલી ચમનમે અકબર
 આશીયાને મે હલ કયું પુલપુલે શયદા નિકલે.

ગઝલે—ફરહ.

કલે આશક હીસી માશુક સે કુચ દુર નથા
 પર તોરે એહદ કે આગે તો એ દસ્તુર નથા,
 રાત મીજલસ મે તોરે હુશન કે, શા અલે કે હજુર,
 સમજે કે મુખપે જો દેખાતો કહી તુર નથા,
 છકર મેરાહી વે જનાવ સરે હા ન હો
 મેને પુઠાતો કહા બેઠે એ મજહૂર નથા
 ખામશુદી કે પરે આલ બયે આદમકે,
 વહા પેહલા કે ફરજતે કાલી મગદૂર નથા,
 મરમરો ગમ કોતેરે કાએ સનમ કરે દેખા,

કોઈથી દાગ ચાસીનેયે કે નાશુર નથા,
 મોહતે સખ બાજ તો મેયે ખાનેમે તેરે હાતો,
 દીલ નથા કોઈ કે શીશા કીતરેક ચુર નથા.
 હરફ કે મીલનેસે અયે બખાર પુરા કયુ' માના.
 ગિસકે કુચ જોર સેવા દીદ કે મનજુર નથા.

મઝલે-સલીમ.

કટી ગુનાહોમે ઉઝ સારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા,
 મેં અપ્પે ખાકી તુરંખમે ખારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 ગુનાહકી મઠડી ધરી હે સરખર, કદમ હાલ જમીસે કયુ' કર,
 કડી હે મંજલ યે બોલ ખારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા,
 ફગરકી સખતી ફીસારે મરકદ, ગુજર ફરીસ્તોંકા પેહલી મંજલ,
 વોહ ખર અકેલા વોહ કદમ અંધારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 મુંસાફીરાં ઇસ સરાયે દાનીમેં અપસે સોયે કે ફીર ન જમે,
 સીરહાને જાહે અજલ પુકારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 સલીમ હુખા હુવા હે ચારો, ગુનાહકે ફરીયામેં સરસે પાતલ
 યે સરગીરાની યે શર્મ સારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.

મઝલે-તુમ્મુમુલ.

કયુ' કીસીકા હુ' મેં એહસાં કોઈ કયા લે-જાયેગા,
 આસતાને ખવાજ સાહેબ તક ખુદા લે-જાયેગા.
 નહતે દીલ લે જાઉંમા મેં નજરે ખાજકે લીયે,
 જોર કયા મુઝસા મદાયે બેનવા લે-જાયેગા.
 ખવાજ કિસમાંકા દુલારો જમ દીખાયેગા જમાલ,
 ખ્યારી ખ્યારી સકલસે વોહ દીલ હુમા લે-જાયેગા.
 અય તને કાલીદા એક દીન ગલશને અજમેરકા.
 તાયેરે શાકે જમારત ખૂદ હડા લે જાયેગા.
 કેહ રહાકે ખાજયે અજમેરકા યે ફયજે આમ,
 આયેગા જો આસતાં પર મુદખા લે જાયેગા.
 અય તજમુલ જોકડી મંજીલ હે રાહે માખરેદત
 હે સલામત જમ હમારા રાહનુમા લે જાયેગા.

મઝલે-અકબર.

કદમેં મેં મુસયફકે મેરા મજાર હોતા;
 વોહ ખાકે પાર હોતી અય ખાકસાર હોતા.
 મજદાર અમલ દેતા મર તુમ ખમારા કરવે
 મેરા જહાઝ હસમાં પુશંસે પાર હોતા.

યેહ બધા હુવાકે તુમને મુઝે અપણ વાયાં વરના
મેરે ખુગણોં કા કયું કર સુખાર હોતા,
હય જાંબલખ એહ અકબર તેરે દરસે હોકર
તેરા મઝાર હોતા યેહ જાં નીસાર હોતા.

ગઝલ-વાસિક્ક.

કઠારીમેં ન ધરહીમેં ન ખંજરમેં ન બાલે હેં,
શલકકે પાર હોજતે અય ખુત યે વોહ નાલે હેં.
ખુદા રખે હિન્દેં દુન્યામેં વોહ સખસે નીરાલે હેં,
જો આરીઝ ગોરે ગોરે હેં તો ગેસુ કાલે કાલે હેં.
મલે પર મેરે કયું તલવારસી રેહ રેહકે ચલતી હેં,
તેરી મરદનમેં કાતીલ કયા કીસીને હાથ ડાલે હેં,
અલે દેખ આંચેં ચલકર એક નઝર જન્નતકી હુરોડે,
હસીનાને જહાં જીતને હેં અપને દેખે બાલે હેં.
ન પુછો આરઝુ પુરી હુઠ કીસ સખત મુશકીલસે,
નીકલ આંચાં હે દીલબી સાથ જખ અરમાં નીકાલે હેં,
રખે શદ્દશદ્દકી તોસીકમેં સુનકર ગઝલ બોલે,
યે મઝમું તુને વાસિક્ક નુરકે સાંચેમેં ઢાલે હેં.

ગઝલ-અમીર.

કયા કહેં દીલસે કહાં વસ્લમેં અરમાન ગયે,
નાઝકે સદકે તો અંદાઝકે કુરખાન ગયે.
ઇમતેહાં ખુખ વફાકાબી જફાકાબી હુવા.
તુમ હમે જાનમયે હમ તુમ્હેં પેહચાન ગયે
કેહતે હેં અબકી ખુશામદબી અજબ જાદુથી,
માનનેકી જો ન થી જાત વોહ હમ માન ગયે.
વસ્લમેં કેહતે હેં કાઝ નહીં આડે આતા,
હાથે ઇસ વકત કહા મેરે નીમેહખાન ગયે.
જખ મેં દરવાજેપે દેતાં હું કીસીકા આવાઝ,
કેહતે હેં કેહદો વોહ ઘર ગયેરકે મેહમાન ગયે,
આક સારીક મઝે ખુખ હેં દુન્યામેં,
આક હમ જાનને આચેયે ચહાં જાન ગયે.
હક સતીમીકી હકીકતકો હિન્દીતે જાન,
અમ અમીર અપની હકીકતકો જો પેહચાન ગયે.

गजबे-भाह्युभ

कभी धरदार करते हंय कभी धनकार करते हंय
 वोह हमसे वसवही सभ में लड़ी तकरार करते हंय
 पीलाकर पादमे रंगी हुये हंय सरपई हमसे
 कभी गारीत बनाते हंय कभी दुश्चार करते हंय
 हुये अरहम वोह बोसेपर धलाही जेर हो। हेजे,
 हमारे वासते क्या हुकम अम सरकार करते हंय;
 मेरे भाह्युभ की सुरत असुर हेजे खुद जाने.
 भीरहमन दूर गरदन से अली जुन्नर कहते हंय.

(अतरे सुपन) — गजबे

कह हय छोटा आभे रसीली बोली वाली सुरत हय,
 धसपे गजबे वो लकी अहा हय, तीरछी नजरयक आहत हय,
 परदा छी ना जलवा दीवाना छुप जना शीर परदे में.
 शोक हमारा करते हो इना येह भी तुमदारी दीकमत हय.
 रंग अपका आंख रसीली अशे नीलवा, आल तेरी.
 धसपे कीयामन कै मेरे दीनपर आंद सी सुरत तेरी हय.
 हेभतेही ये तुरका येदरा आहय, जय मुजका सनम,
 गीनतेहो नाहक मै आशे में कैसी येह मुजपर तोहमत हय;

गजबे-अकबर

कहमें ये मुस्तशिके मेरा मजार होता
 वो आक पाक होती में आक सार होता
 कहमें ये तेरे गीरता गनीयोंमें तेरी शीरता
 गाह जन नीसार होता के गाह आस्क पार होता
 मच्छा मेरे मुजे तुम देजे ये अमर खुदाते
 कयुं जर जर जाता कयुं मेरार होता
 गदशर अप्प हता गर तुम धसारेह करते
 मेरा जहाजे अस्यां पुशानसे पार होता
 मच्छा मेरी अजर वो शुभराह हो अहा हुं
 कुय अपनी जीन्दीका नहि अमार होता
 ये भला हुवा के तुमने मुजे अप्प वाया परना
 मेरी सुराभियोंका कयुं कर शुमार होता

अमेर { मेन नहि देदे देती हय अकबर
 दरबार तुमको दीजे निशती हय अकबर

ગઝલ-આલમ.

ક્યતક તેરી જુઝાઈ કે સદમે કઢાયે દીલ,
હરેશકે સીતમકી કહાં તાબ લાએ દીલ.
દર દર શીરા રહાહે યે આગાઝ ઇસ્કમે,
આંખકો દેખીએ મુજે કયા કયા દેખાએ દીલ.
હરતે હો મેરે હાથપે કયા જાએ રહેમ હે,
લીલ્લાહ ઇસ તરેહ દીલીકા ન ફસાએ દીલ.
દીવાને કોઇ કહેતાહે વહેલી કોઇ હમે,
સખ કુચ સુનેગે શુકર હે જો કુચ શુનાયે દીલ.
લાઇહે પેયમે યે હજારોં કો બેગુનાહ,
શદેસે માર ઝુલ્ફકે ખાલક બનએ દીલ.
બે વજહ આંખ આપને આલમ સેં ફરશી,
પુને જીગર ન આપો સેં કયુંકર બહાએ દીલ.

ગઝલ-ઝફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તત્તવાર કાશી હયે,
ખીરાહકા જખમકા મરદમ તેરા દીવાર કાશી હયે;
પરેશાં દીલ દીવાનોકો નહી દરકાર ઝ-જીરે,
તુમારે કાકુએ પુરખમકા હરયેક તાર કાશી હસ.
ન તસખીહ હયે ન સી ઝદા હયે નહી મતલબ કીતાએસે,
તસબ્બર બન ગયા દીલમે સેહી તકરાર કાશી હયે;
પરેશાં દેખકરે મુજક ન ઇતના ઝુલ્ફ કર ઝાલીમ.
શદકત મેહરબાનીસે તુમારા પીયાર કાશી હમ;
અકેલા છોડ જા મત મુજકું તું ઇસગરે દાનીમેં,
‘ઝફર’ કે ઝખકે ખસ ખનજ.

ગઝલ-અકબર,

કયું ન મેઅરાજમેં હો ધુમ તેરી આજકી રાત,
બનકે ઝવ રહમતે હક દુટ પડી આજકી રાત.
આપકે પાયે મુઆરકને વોહ ઝીતત બખશી,
કોહકુઆ બન ગય મોતીકી લડી આજકી રાત.

બેજતે હેં શુભે રખસારે મોહનદય સલામ,
પત્નીયાં ટેકનીયાં ફલ યુદી જડી આજકી રાત.
હકને દરખાયા કે આ અશ્વને અય ખતમે રાસલ;
કે જીયારતકી તમના હેં પડી આજકી રાત,
હાથે અકબર હેં શુનેહગારોકા કીસ દરજે ખ્યાલ,
અયેશમેંબી ઉઠેં ફોક પડી આજકી રાત.

ગઝલે-શાહ. કુછ-નહિ-એર-સખ-કુછ-સહિ.

કહેત હય લોક ચારો, એટલે જર નહિ તો કુછ નહિ,
હુવા જખ જર પેદા ચારો, ધર નહિ તો કુછ નહિ.
હુવા જખ ધરતો અય ચારો, દીલખર નહિ તો કુછ નહિ,
દીલખર આપ જખ તો ચારો, મોહખત નહિ તો કુછ નહિ,
મોહખત મીલી અય ચારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ.
ખુદાસે મોહખત મીલી તો ચારો શાહ કહેતેં સખ કુછ નહિ

ગઝલે-અનવર.

કીસાંકે તીરે મીઝગાંકી ખલીશ હરખાર કયસી હય
નીગાહે નાઝકી વરછી છગરકે પાર કયસી હય
સવાલે વરસપર લાખોં સુનાઇ ગાલીયાં તુમને
હમીસે ફીર ચેહ કહેતે હો નેરી શુરતાર કયસી હય
ઉડ્ડી તુમસે મીલવા હય ઉડ્ડસે તુમબી મીલતે હો
હમારે વરસસે આખીર તુમહેં તકરાર કયસી હય
હઝારોકો કીયા ખાવલ કરોડોકો કીયા ખીસમીલ
નીગાહે નાઝ અય કાતીલ તેરી ખુખખાર કયસી હય
હમેં દેખા તો ફીર, કીસ સોહસે દોડી હુધ આઈ
હમારે ખુનકી ખ્યાસી તેરી તલવાર કયસી હય
ખુદાકે વાસ્તે ખંજર ગલેપર ફેરકે કાતીલ
તકપતી લોટતી પેહલુમેં જાનેં જર કયસી હય
અબી સીનેસે દમ નીકલા વહી પુરી તરહ મેરા-
અમીસે મેરે માતમકી ચેહ મારાખાર કયસી હય
ઝપક જાતી હેં આખેં મંદલી હય અકસી દીલમે
જારે અનવર તબલીએ રખે કીલદાર કયસી હય

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કરમેં ને કરં ધઆર ખરાઇ તેરી,
 આલ હેરાન હુયે મેરી, દેખ સફાઇ તેરી,
 આફરીન કહીયે મીયાં તેરે મુસવવર કે તહીં,
 જીતને ઈશ ખુશીસેં તસવીર ખનાઇ તેરી,
 કયા કરં કીસસે કહું કોન કરેગા આસાન,
 શખત મુસ્કેલ હુયે મેરે હકમે જુદાઇ તેરી,
 યે જુદાઇ ને ન હોતી જ્યાં ખીય પેદા,
 કે આ ખોદા ખાલીલી રહેતી યે ખુદાઇ તેરી,
 રાજે મહેસર કે ખુદા પુછેગા સખતીસે મુજે,
 તો મયે અયે દોસ્ત દેલાઈગા હુદાઇ તેરી,
 ધઆ પયમંખર તેરા હર ઊર હતાં નવે ગરીબ,
 ખાદશાહી સેતી બેહતર હય ન ગદાઇ તેરી.

ગઝલ—તાયેબ.

દીયા ઇશકે પૂતાં જીતને વેદ રસવા હોહી જતા હે.
 તમાશાઇ અગર હો ખુદ તમાશા હોહી જતા હે.
 તપે ગમ જીતકો આઇ મર્દ મોહરોંઝી મોહખતમેં,
 હિસે જાહા ચહડા અવસાં કે હંડા હોહી જતા હે.
 અમર કુશતે જલાનેકે હેં ખાહાં તુમસે હે ડર કયા,
 લખે જાંજખ્ત એજાજે મસીહા હોહી જતા હે.
 અગર હય તુમપે મરતે હેં તો તુમ કયું તંગ હોતેહો.
 દીસે ઇનસાં પરીજરાંપે શયદા હોહી જતા હે.
 તુમહારા જીક અગર તાયેબ જાનોંપર હે દોમોંકી,
 ન ઇસકા ગમ કરે આશીફા ચરયા હોહી જતા હે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસીકી કુરકતમેં હમને સાહી, લહુ પીયાહે શરાબ કરકે,
 તપે અલમને જીમર ને જુના તો, ખાયા હમને ક્યાગ કરકે,
 ન એન પાએગા દુબી ઝાલીમ, કીસીકો નાહક ખરાબ કરકે,
 યે ચાંદ રખતા કે લેમા અદલ, જંતાળે ખારી હીસાગ કરકે,
 ઉધર ને મુંહસે સવાલ નીકલા, ઉધર સીંતળે મરને ખાત કાટી,
 ઝલીલ હોમા પગાહે કેસા, સમનકો હાઝીર જવાબ કરકે,
 મેરે જમાઝમેં મેરા કાતીલ, નમાઝ પડકર ચેં કેહ સવાબ કરકે,
 હો મેરે સત્તી અઝામ, ઉતરા ચલાકું મારે સવાબ કરકે,

ગરીબ બેઠસ મંદા બીખારી કહાયે એસે નસીય મેરે,
જહે મુકદ્દર પુકારતે હે, વે મુઝકો આવી જનાય કરકે,

અમેર. } જખ રાતથી દરાજ સુલાકાત કમહુધ,
 } મીલનેકે દીન લે આએ-તો જખ રાત કમહુધ.

ગઝલે—અકબર.

કીસ ખારમેં હઝરતસે પુદા બોલ રહા હે.
મરગુમ હે મરગુમ હે અનમોલ રહા હે.
એક કંદ હે એક શેહદ હે દો મામે મોહ'મદ,
ઝોર રાલ દરે બેહીસ્તે છતાં બોલ રહા હે
હે મુદ્દમ મોહ'મદપે બગુઝ સદ્દે અલાકે,
લે મેહશીબ મીલાદમેં કુઝ બોલ રહા હે.
ખાજરે મોહ'મદમેં ચલો ધરકે પુદા લો,
સવદા ચે વોહ સવદા હે કે અનમોલ રહા હે.
કુલોગે વોહી રંગ હે ગુ'ન્યોમે વોહી પુ,
મીનકારમેં પુલપુલેહી વોહી બોલ રહા હે.
હી આખરે ઇસલામસે ઇમાનસે પુને,
આલમમેં સરીખતકે ગૈહર તોલ રહા હે.
અકબર તેરે દરખારમેં આપા હે ઇલાહી.
ઝોર દરતરે નાખતે નયવી બોલ રહા હે.

(અથરે અમન)—ગઝલે

કુઝ નહીં દરકાર હે મુઝકો નીશાની આપકી,
એક બોસા રીઝયે હો મેહરખાની આપકી,
હાં કશ તારીફ કીસ મોહસે મેં જની આપકી,
ખલ્લમેં હોગી ન લેહીન કોઈ સાની આપકી,
જખ સુનેરી બાલ દેખું હું કીસીકે મુલમલન,
યાદ આ જાતી હે ફોરન નવ જવાની આપકી,
ખસ નહીં સુલોગે ધ્યારી જખતક હે દમમેં દમ,
હર જગા ફેલતે શીરજે કહાની આપકી,
કયું મને ફરજખ અખદ્દલ મેહેલી રહે,
હી મુદાને ચાંદસી તસ્વીર ખસી આપકી.
મરહુમા જોશી જુનું તરખીર ફેલતેહે ઇમે.
ખેંચ લાલ ઉલ્લે આખીર નાં શીશાની આપકી.

મહાત્મા મહાત્મા

કાષ એસી સખી ચાતુર ન મીઠી મુઝે પીકે દસરે પીકા દેતી,
 મંચને રાહે મદીના બી દેખી નહી મોરી બધાંપરકરે બતા દેતી,
 મોરે મનમેં હય અખતો જોગનયા મનુ યોર મલકે બહુતે મદીને ચલુ,
 સખી હિન્દીકી નગરીમેં કાહે રહું તોરી પ્રીત ન ચેન જરા દેતી.
 પીયા સાત સમુનદર પાર બસું મોરે પગમેં ન ચલનેકા જોર રહે,
 નહીં આતી-મદીને કી કાષ હવા મુઝે મુલકે અરબમેં છુડાદેતી,
 મંચ તો મુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલકે અરબમેં ખીરાજત હંચ,
 કમી સખનેમેં દેતે જો દરથ દીખા ચેહી ચરનેમેં સીસ નીવા દેતી,
 મંચ રોવત રોવત યોરી બધ પીયા હુંડત હું મીલતા હી નહી,
 મોરી મોત બી આતી નહી હય સખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડાદેતી.
 તોરી પીતકા દુખકા તો મંચ હી નહી પડ રોતા હય હીજરમેં વોબી યુંહી
 મુઝેદરપે ખુલાતે જો શાહે અરબ મુમતાઝકા દુખરા સુનાદેતી,
 શાએર } આરઝુ ચેહય કે નીકલે હમ તુમ્હારે સામને,
 તુમ હમારે સામને હમ તુમ્હારે સામને.

ગઝલે—મહમુદશાહ.

કોનો મક્કામેં અવમદ દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા હે,
 અચન અરબમેં દેખ જરા તુ રબમેં કયસા સમાયા હે.
 ધનના ફતહનકા તાજ પેદનદર નસરન મીનલાકી સયેદ કંઠાકર,
 કલમયે હક વફાવતકાં પર પર કિલ્લે ડંકા બળ્યા હે.
 અરબા અનાસીર ખાકી પુતલા આદમ જીસકા નામ ધરી,
 જયસે ચે વયસે કુઠગયે યોર જીસમેં કયસા સમાયા હે.
 રહ-મતે આલમ બનકર આયે દોનોં જહાંયી અખશીશકો,
 શખ્શીર શખ્શરકો જાપીન દેકર ઉમ્મતકો છુડાયા હે.
 આઘના ફત્તા ફીર શેખકા મહમુદશાહ હે જીસકો નસીબ,
 જીસને ઇસ્ક રખીમે ખુદા ગર દીલમે અપને સમાયા હે.

આરમિદીલ—ગઝલ.

ખખર હમને તુમ્હારી ગર્બેસે પાછ હે,
 ધસી બાએસસે ઝગડા હે ચેહી સારી લડાઈ હે.
 લમત હે સારે આલમકો શરક ફુઝી બદખશામેં,
 લખે નાખુકપે સુરખી પાન ખાલેકી જો આઈ હે.
 હુમે બદનામ લખેમેં કબજે આલીયાં આઈ,
 તુમ્હારે ઈશ્કમેં ખરી બડી જીસત કંઠાઈ હે.
 મેં મરનાંકો મેરી લાલકો લે બકે યું કેહના,

છસે તુમ કાસાઝરવે સે ઉસીઠી લાલ આધ દે.
હુયે હેં વસાઈ સમ હોટ નીચે ખેસે લેલેક,
બહાના સમસે ચે હે તમ મીસી લખાધ દે.

મઝલે—જફર.

ખાર હસરત કખર તક દીઝમે ખટકતા જાયેગા
સુરમ ખસમલકી તરેહે લાસે ફરકતા જાયેગા
દેખીએ કમ તક જવાખે ખતસે આખે સાદ હેં
રાસતા દેખા નહિ કાસદ ખટકતા જાયેગા
જનન જાવેગી જો ધરક આરજે શુલ રંગમે
તખ્તે તાણુત મીરમે શુલ ખટકતા જાયેગા
મેં ચે કહતા હુ કે મેરે લાલપર અય દોસ્તો
એક જમાને હરેક હસરતસે તકતા જાયેગા
સુનકે અક્સાં ખામપર ખેરે ખુદા મત જાયો તુમ
અય સનમ જો દેખ લેયા સર પઢકતા જાયેગા.
મર ગયા હું મેં મીસીકે હથરતે દીદારમે
કખર તક લાસેમી મારા રાહ તકતા જાયેગા
અય જફર કાયમ રહેગી જમ તલક અખલીમ કિંદ
અખતરે અખખાલ ઉસે શુનકા ચમકતા જાયેગા

મઝલે—કલીમ.

ખાજા શાહે ખંદા પરવર લે ખખર-અય હખીમે રખમે અકખર લે ખખર.
હીજરમે હું નિરલે કુમરી નાખરા જા સરવે શુલઝારે પખખર લે ખખર,
હોગયા હે ગમસે ખુ મેરા જીગર, અય જીગર પેરદે હેદર લે ખખર,
કુર્તુલ અયને હસન જાને હુસેન, હજરતે ઝાહરાકે દીલખર લે ખખર,
મેં હું ઝોર ગમઝી અધેરી રાત હે, અય મેરે માહે સુનવર લે ખખર.
હાલે ખહતર કે કલીમે ઝાર કા, જન આ પહોંચી હે લમ પર લે ખખર,

મઝલે—સાદીક.

ખુદા કો ખુદાધમે હમહમ દેખતે હએ, ખુદાકો ખુદામે સનમ દેખતે હએ,
ખમખેરઝ તમલ્લીકે કિતકે નહીં જાયો, હમા કએ ઊસીમે અહમ દેખતે હએ,
છસે ચશમ હોવે સો દેખે મખર હમ, બહર આન રએ સનમ દેખતે હએ,
પએ કલ ઉરઝાકે લમઝીરે કો દમ હો અખલકે ઉસકી અહમ દેખતે હએ,
કીસેહએ ગરઝજમે વયોરી ફરમએ, ખહર સો ઉસે દમલદમ દેખતે હએ,
કહેકાધ ખારીદતો કયા ઉસકો ખોલ, કહેખખર અહીકે સનમ દેખતે હએ

ગઝલ-શાહીલી.

ગઝલ હે ઉસમુતે કાદિરે, અપના હમ નિકલતા હય,
નયા તામુત જસકે કુચે સે હરદમ નિકલતા હય,
વેહ કય ખાતિરમે લાતા હય મેરે આર્જુદા હોનેકો,
ચેહ મુન રખ્યાહે ઝાલિમને ફસા દિકખ નિકલતા હય,
દિખાકર અપની આરાયશ ન ધોકા દે પરી મુજકો,
કે તેરે સાદાપનમે એક અજબ આદમ નિકલતા હય,
નહી માલુમ દી કિસને ખખર લયલકાકે ચરનેકી,
કશનસે હાથ મજનુ' કાપ એ માતમ નિકલતા હય.
શાહીલીસે નહી વાદિદ મગર ઇતનાતો વાદિદ હય,
કોઇ રાતોકો બયાં કરતા હુવા માતમ નિકલતા હય.

કન્વાલી ચે-નાદિર.

મર ખોદ હર્શકા હય અટલાહસે લો લગાલે
દુન્યામે' કયા મજા હય અટલાહસે લો લગાલે
પીલે મએ મોહખખત કર યાદ અપને રખકો
કયા ખુમ ચેહ નશા હય અટલાહ-સે લો લગાલે
મત જા કીસીકે પર મત માંગ તુ કીસીસે
ખેકાર દિર રહા હય અટલાહસે લો લગાલે
તુ ચાલમે ન જાના કસ મેસવા કે હરમીઝ
દુન્યા પુરી ખલા હય અટલાહસે લો લગાલે
જો માગના હય તુજકો સો માંગ અપને રખસે
હરખાર વેહ ખુલા હય અટલાહસે લો લગાલે
સખ યાદમે' ઉસકી સરકો મુકા રહે હય
કયા શાહ કયા ગદા હય અટલાહસે લો લગાલે
નાદિર કીચે નસીહત અપ ગોરસે તું મુન લે
ચેહ સખસે કેહ રહા હય-અટલાહસે લો લગાલે

ગઝલ-અકબર.

મયે દોનોં જહાં નજરસે મુજર, તેરી કાનકા કોઈ બચરન મીલા,
તેરી હર જગા દેખી નીરાલી રખન, તેરા મોહ કીસીકો મગર ન મીલા
તેરા ચરયા જહાંની બખાતોપે હે, તેરા ચોખ જખાનેકે કાનોંમે' હે,
મગર આંખોસે દેખા વેહ પડકારથી, કહી તુ નમીલા તેરા ઘર ન મીલા
કોઇ મીલનેકા તેરે નશાંબી હે, કહી રેહનેકા તેરે મશાંબી હે.
તુજે દેખા કબર તો કબર ન મીલા, તુજે હુંકા કબર તો કબર ન મીલા.

મેં ખુદ જાને કાતપે ફાંટી શીકા, મેરે દોશો હવાસ નહીં હે ગળા,
પરે હટ તું પરી મેરે પાસ ન આ, ચલ દુર તું મુઝસે નજર ન મીલા,
કહીં દલતે સવાલ દરાઝ નહીં, કીસી ઓરપે યું મુઝે નાઝ નહીં,
કોઇ તુઝસાં ગરીબ નવાઝ નહીં, તોરે દરેક સીવા કોઇ દર ન મીલા,
ઠસી ફીકમેં ગુજરહેં દીન અકબર, ઠસી ગમમેં ગીતે તારે જબમરા,
કીયા જાનને ઇશ્ક-રેસે દુકડે કમર, કબી દમસે વોહ રશકે કમર ન મીલા.

મઝમે-હમ.

મયેરશા ધ્યાન મેરે રશકે કમર જાનેદો,
આઓ આના હે તો યે શામો શદદ જાનેદો.
કમ લમોંપર હે મેરા ઓર વોહ શરમાતે હેં,
છોડો છોડો મેરા હામન મુઝે ધર જાનેદો.
મયેરકા શક ન લીલ્લાહ કરો ખીલવકમેં,
ગુલ્શકે સાથ શમે વસ્લ ગુજર જાને દો.
જાંબ-લખ મુનકે મુઝે વોહ જુને કાફીર બોલા,
કયા કરેં હમ કોઇ મરતા હે તો મર જાને દો.
કયું ખદા હોતે હોં મર લેલીયા બોસા મેરે,
ન કરો મેરી ખતાઓ પર નજર જાને દો.
દાવરે હશ પેં ઇનસાફ હે ચારો અપના,
વોહ જો દીલ લેકે મુકર જાતે હેં મુકર જાને દો.

મઝમે-હામ.

મર હો અજુક બાદમ ઇનસાન કરકે શુમે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે શુમે.
નશતરસે કમ નહીં કુછ છેડહે આરઝુડી,
આશીક મીઝાબ કયુંકર અરમાન કરકે શુમે.
અપને કીયેપે નઝાં હો આદમી ન દરગીઝ,
તાઅવ હો ઇતાઅવ ઇનસાન કરકે શુમે.
ખુદહી મુઝે ખુલાયા શીર જાતબી ન-પુછી,
વોહ અંજુમનમેં અપની મેહમાન કરકે શુમે.
અબ ઇશ્કકા સહીશ યું દીલસે મીટ ગયા હે,
જીસ તરેહ માફ કોઈ કુરખાન કરકે શુમે.
અબ હામ અપના એહસાન રખજેગા કાતીલ,
વોહ ઓર મેરી મુશકીલ આસાન કરકે શુમે.

મઝમે-જામી.

ખુદખોશે તું અંદાખતા નાજુક બદનીશ બદનીરા બદનીરા,
ખુદખુદજ તું આમુખતા યીશી સુખનીરા સુખનીરા સુખનીરા.

હર કસ કે લખે લાલે તોરા દીદા બદીલ ગુરત,
હરકા કે ચે ખુશ કંદા અકીકે ચમનીરા ચમનીરા ચમનીરા.
ખિયાતે અગ્રજ દુખતા યર કાખને ઝેખા,
આ કદદે તુ આં જામયે સખજ ચમનીરા ચમનીરા ચમનીરા,
કુરખાન શવમ આં લમ યજીરીરા કે જ કુરરત,
હમચુ ન તુ દુર સાખતા. યક કતરચે મનીરા મનીરા.
અજ જામી ચે ખેચારા રસાનીદ સલામે.
યા હઝરને દરખાર રસુચે મદનીરા મદનીરા મદનીરા.

ગઝલ-હતીફ.

ગુપ્તારે દુન્યાસે મોજ દરયા હમેશાં હામન ઝટક રહીદે,
હમારે હીરશો હવાકી કીસ્તી ધંધાહી અખતક અટક રહીદે,
ખહોતસે આશક લગાકે પડે હવાચે દુન્યાસે પાર હો ગયે,
મગર ચે કીસ્તીદે ખેવફાકી હનુજ લામર રહાદે,
હે કોન એયસા ગરીબ રહજત સીવાય ધિમે અલીનહોગા,
કે જીસકે માતમમેં મોજ દરયા અમી તલક સર પટક રહાદે,
ખહારે દોલતયે નસ ચમન કે ન દુલો હરગીજ અન્દનીમે.
રહેગી જગનોગી જોત કખતક જો આસ્પામેં ચમક રહાદે,
અગરચે આદમ હમારી ખાતર હવાચે જીનતકો છોડ નીકલે,
મગર વો હવાકી રલશદેખી જીમરમેં અખતક અટક રહીદે.
નહિ ખગોલા અરે ગળલો જો તુમ ચે સહેરામેં દેખતે હો,
તલાશે કિલીમેં આક મજનુન હમેશાં જામલ અટક રહીદે,
હતીફે હુકમેં કળસેં કોઇ ગીલ્લે સીકાયત નહિ હે હમકો,
જહાંમેં જીસદીનસે આઝોહેં હમ લીનકી દોનોસે અટક રહીદે.

ગઝલ-સાદીબ.

ગીલા કરતેબી કરતા હું ધલાહી સખત મુશકીલ હે,
વોહ કેહતે હે મેરી મુંદીમેં કયા કુંઝ ગયેરકા દીલ હે,
તુમહારે હર્ફ કલ્લતકે મજેસે ગયેર કયા વાકીર,
ખુદા રખે ચે હી તો દીલમેં રખ લેનેકે કાખીલ હે,
મેરી આખોંકે આગે તું ન કર પામાલ આ ઝાલીમ;
જીસે પાલા હે છાતી લગાકર ચે વોહી દીલ હે
વોહી હે એક દીલકી આરઘુ લેલીન ખુદા સાહીદ,
જો તુમ આહો તો આસાં હે જો મેં આહું તો મુશકીલ હે,
વોહ અપને દરસે મેરી લાલ હવા કર ચે કેહતે હે,
ચે મેચેત ખે-કફન કીસકી હે ધસકા કોલ કાલીલ હે,

પુતોંકે હીજમે તનહાઈકા શીકવા નકર સાકીબ,
પુતકા શુક દર હાલતમે ઇસકા યજ્ઞ સ્થાપીય હે.

ગઝલે-દાગ.

ઝેરકે નામસે પેયગામે વીલાસ અગાહે,
છોડ કા છલ મેં મગાહે વેા સવાલ અગાહે.
દીલ હમ દેમે મગર પેશતર છતા કહે દો
હીજરી અગાહે તુમહારકે વીસાલ અગાહે.
અપની તાઅદીસે સીડતેહો અગર જાનેદો,
અશમ ખદ દુર હમહારી જમાલ અગાહે.
તુમ નહીં જોર સહી દીલ કે તલમગાર ખોહત,
સો ખરીદાર હે મોજુદ જો માલ અગાહે.
દીલ મે તો ખુશહે તસલીલ કો મેરી કહતેહે,
આપ મરને કે નહીં આપકા હાલ અગાહે.
હમસે પુછે કાછ દુન્યામેહે કયા સચે અગાહે,
રંગ અગાહે ગમ અગાહે મલામ અગાહે.
આપ પમાતાં નહીં જોરસે તોખા ન કરે,
આપ ગભરામ નહીં ડાગ હાલ અગાહે.

ગઝલે મુસતર.

અખદે આશનીયે કરજતે દીદાર યોડીસી,
દમે આખીર તું કરે ખાતીર ખીમાર યોડીસી;
અમર ફરસત માલી હે ગયેરહી ખતોકે સુનતસે,
હમારી અર્જબી કુન હીજ વે સરકાર યોડીસી,
તાઅમ્મુલ સર ઝુકાનેમે કીયા કમ મેને અવકાતીલ
નીકલ કર રેહગલ કયું આખસે તલ્લકાર યોડીસી.
દેહરગ અય અજલ હમજર જરા તો દેખ લેનેદે
અબી ખાઈ હે દીલમે હસરતે દીદાર યોડીસી,
તમના હે ચેહી દીલકા ખનાયે કચ હમ અપની
જો મીલબમે જમી કુચમે દીલદાર યોડીસી,
મેશ છમકા અમર મચકી મુજબત શીર કહેવાએજ,
ચીકાદે કાછ હજરતો અમર જોઈ ખાર યોડીસી,
નહીં મોહતાબ હે મુજતર કીસી કચલ અખાનેમે,
ખનાયત આપકી દરકાર હે સરકાર યોડીસી.

—મહામુદશાહ.

ચલો સખી અજમેર નગરકો ખાળકા જોખન દેખત લો.
 ફુલકી ચાદર માથે ઝોડે મન મોહન દેખત લો.
 તુરે ધીલાહીકા મેઢ ખરસત હે ખાળ પીવાકી ફુલી ખહાર.
 દુલો ચીશતી બન ખેડો હે આકે દરશન દેખત લો.
 સેજ રચી હે ધુમ મચી હે શુન ગાવત હેં હુરો મલક,
 કમહો સજો હે ચોખટકો મોરે ખાળકા અંગન દેખત લો.
 જો માંગત હે ચીશતી પીયાસે બર પાવત હે મનદી મુરાદ,
 દે તુ દાતા અન ભીકારીકો ખાસા બોજન દેખત લો.

ખડનકી રેલ—ગઝલ.

ચહડો તુમ રેલ પર ચારો અજબખ પેહ સવારી હે,
 હે જના તુમને જસ મહરમે વહાંબી ધનતઝારીહે.
 મીલાકર આદખાક ઝોર આખ આતશકા બના અંજન.
 કલાંહે દેજ કુદરતકી પેહ રહરી ખેત્ર સારી કઝે.
 કીરાએકી શીકર કરશે છેલ સોદા નકદ બાઝી હે,
 ટલેઆ વકત જબ સરસે તો ફીર ચલનખી બારી હે.
 બડાહે મોતકા બાપુ દીકટ હે બાંટતા સખકો,
 બજાહે દમ બદમ ગહનદી અજબ ગદલત તુમારી હે.
 મીલી જબ દીકટ બાપુએ ખુશી ગાડીકા દરવાજ,
 સંબલકર આપતો ખેડો બહાં મરઝી તુમારી હેં.
 જબ આતસ ધસ બહડકી ધુગાં બલકર નીકલતા હે,
 જગરસે ચીખ જબ નીકલી હીજરકી સોસાં બારી હે.

ગઝલે—હયગાં.

બહાં દેખા નયે અંદાઝસે વેહ શોખ મેહમાં થા,
 નીમાહમેં તુરયા પેહલુમેં દીલ થા દીલમેં ખરમાં થા.
 હમારે કલકા સામાં અજબ લજજતકા સામાં થા,
 ગલે પર તેગથી સીતમેં ખંજર દીલમેં પયકાં થા.
 ઉડાધ ધજજમાં અમરી જીનોને દરતે વહશતસે,
 ગુમાં તકબી નહીં હોતા ગીરેઆ થા કે દામાં થા.
 બજુબ ખારે તમન્ના કૂલ ન પાયા બાગે આલમમેં,
 શુલોંકા જક કયા કાંટોંસેબી મહરમ દામાં થા.
 કલાંકા રહના કયસા પીઝડના જબ નહો ઉલજત,
 કીસીકે રંજે બેજકાબી મેરે સરપે એહસાં થા.
 કીયા રાજે હકીકતમેં મુજે હમરાન હય હયરાં
 જોહર બરતમેં જહીર થા વોહી આખોસે કિન્દા થા.

ગઝલ—અમર.

જાની મીઠાઈએ તીખામે મુઝે સરકાર થોડીસી,
 થેલી એક અર્જ હે સુનશે સુરે ફરખાર થોડીસી,
 હે વક્રો ના—કની ઇસ વકત તો સુરત દીખા દે તે,
 કે બાકી હે હયાતે આશીકે ખીમાર થોડીસી,
 મેરી મુશકીલે આશાન કીજીયે યે મુશકીલે અવલા,
 તુમ્હે આસાં બહોતસી હે મુઝે ફુશવાર થોડીસી,
 હુવા જતા હુ મર્ડે બહારે ઇસીયા કોઇ ઠોકર,
 કે કિશતી રેહ ગઇ હે હોતે હોતે પાર થોડીસી,
 જલક ઉસ હુસને દીલકસકી દીખાવે સુરતે મુસા,
 મેરે અવલા જરાસી સૈયદે અબરાર થોડીસી,
 બુલેખાંકી તરેહ આતે ખરીદારીકે ખુદ ચુલ્હર,
 દીખાતે તુમ્હરી ગર સરે ખાનગર થોડીસી,
 બસ અમ અમર હસે મલકરા બદીનેમે બસરકીજે.
 બહોતસી હોમુકી અમ છંદગી હે માર થોડીસી,

ગઝલ—હાદી.

જાપસે હમ આશીક તુમ્હારે હો ગયે, દીનો ફુવાસે કીનારે હો ગયે,
 છુલ્લે ખાલીક દેખીમે કેહતે હે વેહ, અ.જસે બસ હમ તુમ્હારે હો ગયે,
 અપની મેહશીકસે હમે ઉઠવા દીખા, ગયેર તુમકો અસે પ્યારે હો ગયે,
 આપકે દરકા સદારા થા હમે, જાને જાં હમ બે સદરા હોગયે.
 ચાંદની સુગત તુમ્હારી દેખકર. અખ યે શુમ સખ સીતારે હોગયે,
 લીજીયે કેહના તુમ્હારા હોગયા, દોસ્તબી ફરમાન હમારે હોગયે,
 ગયેર દીલમે ઇટગયે હાદી બહોત, ઉનસે મેરે જાપ છવારે હોગયે.

ગઝલ—અનવર.

જલવા મુઝે દીખાદો અજમેરકે બસેયા
 રૂપસે નીકાખ ઉઠ દો અજમેરકે બસેયા,
 આંખોમે અજકે હસરત દાગે શીરાક દીલમે,
 ફુખડી મેરી દવા દો અજમેરકે બસેયા.
 સુરત નહીં દીખાતે હે છબલાર તુમ જા,
 આવાજ હી સુનાદો અજમેરકે બસેયા.
 હોજાયે મહે દીલસે ચાં મા વ મ કે ઝગડે,
 વહદતકી નય પીલાદો અજમેરકે બસેયા.
 અમીશ્વાર હાકર અનવર ખડ હે ફરખર,
 ખામડી હુઇ બનાદો અજમેરકે બસેયા.

મજલે-રૌશન.

જમાના કાન રહા હે ચે દુન્યા દેખી ખાલી હે,
 ન કોઈ હે ખુશી ખુર્શન ત કોઈ મમ્તે ખાલી હે,
 જમાના તુઝે મરતા હે જમાના તેરા ચમકા હે,
 ખુદાને શકલ તેરી તુરકે સાંમેમે ઢાલી હે,
 ઠીસીકે કમ સીની કહેતી હે મુજસે દેખતા કયા હે,
 અબી ચમગ્ન જરા દમ લે કમામત આનેવાલી હે,
 ઠીસીકે દીલકો છીના હે ઠીસીકે દીનો કમાકો,
 તેરી જો બાત હે જલીમ જમાનેસે નીરાલી હે,
 ઈલાહી વસ્લહી અપ્પ ઝોર ચે શર્મે હયા કમસી,
 કબી વોહ સામને આયે કબી સુરત હુપાલી હે,
 મુન જાઈમે હમબી જો તેરા જી ચાહે કેયે જલીમ,
 કહેજી શોકશો હમનેખી અપ્પ ગરદન ઝુકાલી હે,
 અબી નીકલા હે દીન દેખો અબી શીર સામ હોતીહે,
 કબી વાખદેપે આયે હો તો દીલમે યાદ કરલીજો,
 દીલે રૌશન ઠી ઠીસદીન આપને હસરત નીકાલી હે.

મજલે-ગુલ.

જરા તુ સોચ અપ્પ ગાશીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હે,
 નીકલ જપ્પ ચે ગયા તંપસે તો સપ્પ અપના ખીગાનાહે,
 મુસાશીર તું હે ઝોર દુન્યા સદરા હેલુલ મત ગાશીલ,
 સફલ મુલકે અદમ આખીર તુઝે દરપેશ આના હે;
 લગતા હે અપ્પસપ્પ દોલતપે કયું તુ દીલકો અપ્પ નાહક,
 નજવે સાચ હરગીઝ યહાં, સપ્પ છોડ જના હે,
 ન બાકજંધ હે કોઈ ન કોઈ આશના અપના,
 અખુખી ગઝોર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાના હે,
 લગા રેહ યાદમે ઉસહી બગર અપની શીફા ચાહે,
 અપ્પસ દુન્યાકે ધંદોમે હો કયું ગુલ દીવાના હે.

મજલે-દેશક.

જહાંપર સમા હોતી હે વહાં પરવાના આતા હે,
 પરી-ફૂલે જમાહે ઉસ જગા દીવાના આતા હે,
 કસીમે વસ્લકા તાલીબ હું મેં અપ્પ સાહીમે ઉલક્ત,
 તેરા અપ્પ તક નહીં ગરકીએ કયું પયમાના આતાહે,
 ન કરમાકે કુપો મુજસે કહંગા વર ન મેં દસવા,
 અપ્પ મસ્તેનાજ મુજકો ના લયે મસ્તાના આતાહે.

જાદામે તાક હો તુમ અમ સોતમમે શોદ-રમે આશક
મગર ચેદલી તો કહીમે કુલ કરમ કરમાના આતાહે.
નહો મર રોનકે વજમે દસીના તુમ અમ આહે ફુરમ,
તો કયુ દીલ હામ આસિકકા તુમે નજરના આતાહે.

તરખાએ હાલીની-મગલ.

અમ રહા હું મેં તેરી યાદી માલા દીલમે,
બલ્લા કરમા રહા હો તુ અમ અર કે તનહલા દીલમે
મેરી આંખોસે અમર પરહમે વંદાવ હું જાએ.
મેં બી દેખું તેરે જોખનકા તમાસા દીલમે.
તુહી આરા હમ મેરા આર તુહી જાતી હમ મેરા,
આ બીઠાલું મેં તુજહે અમ મેરે હમલા દીલમે,
ઝીકની કરતા હું મર મેં તો તેરા કરતા હું,
બુઝ તેરે ધ્યાન નહી આર કીસીસ દીલમે,
ફર આંખોસે તસવુર નહી હોતા જસકા.
ખુશ ગયા હમ તો નખીકા રૂપે એઆ દીલમે.

મગલે-વાહેદખાલી.

જાનેમન જાનેમન જાનેમન જાનેમન.
કરકે તનહા મુઝે અમ દોસ્તો ગુલશામ ગમ્મા,
ગમ અલમ સોંપ ગમ્મા, તાકતો આરામ ગમ્મા—૧
કયા હસે ખતે મય લીખું કયા મેં જુખાની બોલું
કાસદ અમતક ન ફીરા લેકે વે પેગામ ગમ્મા—૨
વાયદા કર કર જો ગયા, શખકુન આયા હરજેજ,
ધનતેજાનીમે તેરી મુજકો શુખ્હો શામ ગમ્મા—૩
કળ ખુશ આતા હુએ મુજે બાગે બાહારો ગુલસેન.
ગુલ તો સખખાર હુવે જીરકા ખુશ અંદામ ગમ્મા—૪
જસમ લાગેર કુમેરે દેખતે કેહતે હુવે તખીમ.
હંદગી હસદી કહાં જીરકા દીલ આરામ ગમ્મા—૫
ન અરે ખેંચું હું તસવર મેં શખો રોજ મુદામ,
રોના અશમે કા હરજેજ ન શખો શામ ગમ્મા—૬
જીર વાહેદખાલી કર રખાની બીલાવેગા ખેલી,
દામ મે રખાએ મુજે વે ખુતે ખુદ કામ ગમ્મા—૭

મગલે-તલખુશ.

જાલીસે નીકલકર રૂપે પુરતુર દીખાદો, અમ ખરિ રીશાઈ,
મર ચેલી નખજુર હો અનાજ મુસોહો અમ ખરિ રીશાઈ.

જલતા હું સખો રોજ નહીં મોઝેન જરાબી, બેઠલ હવ મેરાજી
 દીલમેં જો મેરેદાસેઅલમ હે વોહ મીઝદો, અમ પ્યારે રીઝાઈ
 ખીચારે મોહખત હું નહીં જીવતકા ચારા, ચે દીલ હે હો પાર,
 ફરમાઓ કરમ જોર મેરે દીલકી દવા દો, અમ પ્યારે રીઝાઈ,
 મેં ખવાબે, ગરજતકો પડા સોતા હું હરદમ, હે મેહરે કુચે અમ,
 ચે બેખબરી દુર કરો જલ્લ જગાદો, અમ પ્યારે રીઝાઈ,
 મમાનકી દાલત તો ઇનાયતસે ખતા ડી, તોંકીર ખડકા દી,
 અરમાને તજખુલ હે કુછ ઉસસે સિવા દો અમ પ્યારે રીઝાઈ,

ગઝલે દૌરાન.

જો પુછા મેને જાલીમસે મુઝે કયું દાર પર ખીચા
 તો ખોલા તુને કયું નકશા મેરા દીવારપર ખીચા,
 હજરો દીનસે બેદીન હોતે જાતે હેં કેખો,
 અજબ કશકા ડીસીને હે જખીને ચાર પર ખીચા.
 નશાંતકલી નડાલા આબદાદી ઉઠમઈ કયસી,
 હજરોં ખાર રખ રખદર ગલા તુલવારપર ખીચા.
 કયાતમેં તેરી દાખન પકડકર તુઝસે પુકુંગા,
 ખતા કયાથી મેરી મુજકો જો તુને દાર પર ખીચા.
 શખે વાઝેદા વોહ કહતે હેં ન આને હમ કલી દૌરાન,
 તેરે જબમે મોહખતને મુઝે ઇકરારપર ખીચા.

(પુલખુલે અંગાહી) ગઝલ.

જો સમજું આંખકા તારા તો વોહ ના મેહરખાં કયું હો,
 જખીને મસકન ઉસકી મેરે હકમેં આસખાં કયું હો.
 વોહ પુલખુલ હું કે રેહ સકતા હું જરબે મુલકે સાચેમેં,
 ગુલીસ્તાને જહાંમેં મુજકો રીઝરે આસીયાં કયું હો,
 ચે આશત હે કે દીલસેબી નહીં કર સકતે હમ ખાતેં,
 પૈસા હો મુકા હો જો વોહ અપના રાઝદાં કયું હો,
 જો જાલીમ હેં વોહી તો કુલતે ફલતે હેં દુનીયામેં,
 ચમન જોહરકા તેરી તેમમેં સીરકે ખીજાં કયું હો,
 હમેં ફુરકત વોહ દીલમેં ન પકડેમા ચે વર હરખીઝ,
 મહીં મુદ જસકા હો બીજુદ જપસં વોહ મકાં કયું હો,
 ડીસી નાખુક મહનકા કયા વસખુર દીલમેં રેહતા હે,
 કહેવે તે હેશ ઇન રોઝિં તુમ જતને નાતખાં કયું હો,

ગઝલ-મુખતાજ

જો રેન સપનેમે એક ખાલમ, મુઝે સપ્નીલી નહર પડાયા,
અબખદી મન મોહની થી સુરત; નીરાલી સજ ધબ બના હુવાયા.
વોહ સીરપર તાબ હલ ખતાકા, ફરોગ મુખડેયે વહ-દોહકા,
લાંબોસે યાસીનકા તબસ્સુમ, લીચે અદાયે દીખા રહાયા.
બદનપે લશ-લાકડી અખાથી, ગલેમે લા વહ-દહુડી સેલી,
ધરે મુઝમીલકી કાલી કમ્મલ, વોહ કાંધે ઉપર ખડા હુવાયા;
અસાયે ઇન્ના ફતહના લેકર, સદાયે ઇન્ની રમુલ દેકર,
સંબાલકર લા-ઈલાહી ધુનોકા વોહ મુખસે મોરલી બળ રહાયા.
અરબકા ખાસી અહદકા પ્યારા, જ્યાંપે યા ઉમ્પીદકા નખારા,
કમરમે પઠકા જો મીમકા યા, વોહ નામે અહમદ જતા રહાયા
મેં સુનકે જોબનકી ધુમ તેરે શીરતકું બન જોગનીયા બનકે,
કબી પુકાઈથી યા મોહમદ, કબી જ્યાં પર ખુદા ખુદાયા,
અરબ નહીં ઝોર કુછ હે મેરી, પીયા મેં ખીનતી કરતકું તેરી,
ખીડાલો ફવારે મુઝે ઘુલાકર, જો ઠીરપા કરતે હરબહી કયાયા.
યે સુનકે ફરમાયા કોનહે વુ, ખતા-દીયા મેને નામ ઉનોકા,
દીયાસે બોલે કે હમને, યે નામ, નામે મુખતાજ તો સુનાયા-

ગઝલ-હામ.

જો દીલ કાબુમે હે તો કોઇ ફસવાયે જહાં કયું હો,
ખલસા કયું હો તપીસ કયું હો કલક કયું હો ફના કયું હો.
મઝા ખાતા હે ચમ ચમકે હમેલી રંજો રાહતકા,
ખુશી હો ગમ હો જો કુછ હો ઈસાહી નામકાં કયું હો.
યે મીસરા લીખ દીયા અલીમને મોરે લોહ મરકબ પર,
જો હો કરતકતકી બેતાબી તો મુખવામે ગીરા કયું હો,
મઝમ ખાયા સીતમ દુદા કયામત હો-ગમ ખરપા-
મેં પુછા કે તુમ આસુરકા મુઝસે મેરી જાં કયું હો.
નવીરે જા-શીઝ હે કયા ખમર કાસીલકે આનેકે,
ખતાઓ તો સહી તુમ કાગ અયસે સાદમાં કયું હો,

ગઝલ-હાફેઝ.

જાં હે શીકાયે ખવાલ દીલ મુખતીલાયે ખવાલ.
આંખોમેં પુરે ખવાલ દીલમેં ઝીલાયે ખવાલ,
મરહામે અબલીયાં હેં કતમે જમાં પેહી હેં
પાયે વોહી વીસાવત અસો દીલાયે ખવાલ.

હરદાસ જેહી દુખા હે ચા રખ કીસી તરફસે.
હોવે નસીબ મુબકો દીદે લીકાયે ખવાળ.
અબજમેરકી તખત્તા દીલમે ભરી કુઈ હે,
અબજમેર જલ્દ મુબકો પારખ ખુલાયે ખવાળ.
હાફેઝકો અખ નહી હે કુછ ખોદે દીનો દુન્યા
લીખતા હે મદહે ખવાળ વસદે સનાયે ખાળ.

ગજલે-શાધર-કબ્વાલી.

ઝર રખ્યા હે હમને દરે જનાનાં સમજ કર
કાફીર હે જો સીજદા કરે ખુતખાનાં સમજ કર
દીલ દેહી ચુકે હેં તુમહેં ચારખી સમજ કર
બેગાના ન સમજો! હમેં બેગાનાં સમજ કર
સેમાદ ન કર ફીકર અસીરીકી હમારે
હમ આપ ચલે આગેમે ખુતખાના સમજ કર
ઉનસે જો મય કેહતા હું દીલે ઝારકી હાલત
વો ટાલ દીયા કરતે હેં દીવાના સમજ કર
અચ્છા હે ન આગે વો મેરે ખાનગે દીલમે
અરમાન નીકલ જાગેમે પીરાના સમજ કર
હમ રોઝ સરે બઝમ જલા કરતે હેં લેફીન
પરવા નહી કરતા કોઈ પરવાના સમજ કર
ચુરખતકો મેરી દેખકે શાધર વો ચું બોલે
દીલ હાથમે લે જાતે હેં નઝરાના સમજ કર

સાએર { અસીરી ઇશકકો મનચુરથી મેરી લડકપનમે
પીનાયા તોર મનનત કે બહાને મેરી ગરદનમે

(નવનેહાલે ગુલશન) ગજલે-ખુશીદ.

તસવીર તુમહારી જો નઝર આગે મોહમ્મદ
તો દૌલતે કૌને નહી મીલ જાગે મોહમ્મદ
વો દીનબી ખુદા અખ મુજે દીખલાગે મોહમ્મદ
કે આપહી તસવીર નઝર આગે મોહમ્મદ
આપહી સરકારસે કુચ લેકર લુગા
ખાલીક જો દરે પાકયે મોહમ્મદ મોહમ્મદ
મર જો નઝર રહેમહી ફાગલે જો મુબપર
બીચકી કુછ કીસમત મેરી જાનજાને મોહમ્મદ
મુંન લે જોકહે પરકા કરે નામ તુમહારે
ચુકા બી ગુલામ આપમ હો જાગે મોહમ્મદ

ખીમરે મોહનમતકો તુમહારે ન સતાઓ
 મર મરખ શે ઈલાલી ઉતર આએ મોહનમદ
 સાની કેમી સરપર રહે જસ સયએ દામન
 ખુરશીદ સવા નેએ પર જખ આએ મોહનમદ

ગઝલે-નિઝામી-કુવાલી.

તલવાર ખુ' મે' રંગલો અરમાના રેહ ન જાએ
 બિસમિલકે સરપે કોઇ એહસાન રેહ ન જાએ
 વાગ્યદા કીયાથા અય દિલ આનેકા આજ ઉસને
 આ રાયશોકા કોઇ સામાન રેહ ન જાએ
 બર બરકે જમદે હમ અખ મય કશોકો સાકી
 મેહદિલમે કોઈ ખ્યાસા, મેહમાન રેહ ન જાએ
 લિલ્લાહ ઇસમે આકર તુંમ અપના ધર ખનાલો
 દિલ ખાનાએ ખુદા હય વીરાન રેહ ન જાએ
 અખ કલ કર ચુકે તો પામાલ લાશ કરદો
 યેહખી તુંમહારે દિલમે અરમાન રેહ ન જાએ
 લિલ્લાહ અપને ધરસે દુશમનકો તુંમ નિકાલો
 ફિરદોશ કે અમનમે લયાતન રેહ ન જાએ
 વોહ તેગ લેકે આયે ચત્ર સરકે જલ નિઝામી
 ઉલજતકો માખરે કા, હય મેદાન રેહ ન જાએ

ગઝલે-હાદી.

તખીઅત દુરપે આજાયે મેરી યે તો મુશકીલ હે,
 અઝલસે શેરતા રૂપે મોહનમદ પર મેરા દીલ હે,
 ઈલાલી મુઝકો દીદારે નખી હાસીલ નહીં હોતા,
 મમે ફુરકતકા પરદા કયું નહીં ઉઠતા જો હાઈલ હે,
 કીયા હે તુને ઝખમી મુઝકો ઇશકે અંબરે અહમદ
 ન મેં આશીક હીંસીકા હું ન મેરા કોઇ કાતીલદિ,
 તેરી દુશને જાનત લેકે કયા કર રીઝતા,
 ખુદા હે શેરતા જસકા મેરા દીલ ઉસપે આઈલ હે.
 બપેશી અસપરે આલમ કહો કયા નખર લે જાડે
 ન દીલ દેરેકે કાખીલ હે ન અં દેરેકે કાખીલ હે,
 ખુદાકે ખાસ્તે કીને કરમ યા સમીચે કૌસર,
 તુમહારે અજમે દીદારકા તુમીની સમીલ હે.

ગઝલો—મુલતાં.

તમનાં દીકરી હમબરમે ક્યુ કર મરતે હમ નીકલે,
 અગર નીકલે ક્યામત તોં શીરખી કમસે કમ નીકલે,
 જલાકર આહે દીકરો, પીકે આંસુ પાકે ગમ નીકલે,
 નીહાયત સયેર હોકર ક્યયે જનાંસે હમ નીકલે.
 કરું મેં ડરતે ડરતે ગર, સવાલે બેશિયે અપર,
 વોહ હોં જામેસે બાહિર મ્યાનસે તેગે દો હમનીકલે.
 અગર હોતા રહે દીદાર અય રશકે કમર તેના,
 નહોં મુઝતર જગર અપના નહીલ તડપે નદમ નીકલે.
 નજર આયા ન વકતે ઇમતીહાં કોઇ સરે મકતલ,
 હજરો જાં નીસારોમેં હમી સાખીત કદમ નીકલે.
 જો હમ બરકે ધીયે વોહ ઇસ તરફ જુલેસે આ નીકલે,
 મીટ દરદે જગર રૂપસત કલક હો દીકરો ગમ નીકલે.
 નજર આતેયે મુલતાં બોલે બોલે જો હમકો,
 વોહી ઝાલીમ વોહી કાતીલ વોહી અહલે સીતમ નીકલે.

ગઝલો—દાગ.

તડપતે હેં ઉન્હેં ગયરોડી દાલત અયસી હોતી હે,
 ખુદાહી શાન હે અયસોંડી દાલત અયસી હોતી હે,
 જમ આંખોસે લગાતા હું તો ચુપકે હંસ હંસકર,
 તેરી તસવીરબી કેદતી હે સુરત અયસી હોતી હે.
 અબીતો ખેલ સમજે હો મગર એક દીન દીખાવેંગે,
 ક્યામત ઇસકો કેહતે હેં ક્યા-મત અયસી હોતી હે.
 હમારી શકલ તેરે ગમમેં પેહછાની નહીં જાતી,
 ખીગડ જાતી હે સુરતબી મુસીમત અયસી હોતી હે.
 બરી મેહરીબમેં ગયરોંસે ઇશારે મું મેરે આગે.
 મુરબ્બત આંખહી અય બેમુરબ્બત અયસી હોતી હે.
 ન નીકલે આ લમે બાલાતક અયસા ચંદસા ચેદરા,
 ઇનહી કાશીર જુતોમેં એક સુરત અયસી હોતી હે.
 જરાસી ખાતપર અય દાગ તુમ ઉનસે ખીગડ મેકે,
 ઉસીકા નામ ઉલ્લક હે મોહખમત અયસી હોતી હે.

ગઝલો—કરીમ-કબાલી.

તરહે અનહાયે જુતે કેનો મકાં તું કીતો ચા
 ખુદ નવામે હરફ સાહે કુનારીસ હું કીતો ચા
 હરે જુલો અરબો સમરમે રમેજુ જનકર બસા

તુહી થા તુહી બહારે ગુલસોની તુંહીતો થા
 ઝમાઝમા સનજે નવાજે ૧૯ ખલુહા ખાલેદીન
 રંઝ આમેઝે ચમન રાઝે છનાં તુંહીતો થા
 તોકે કુમરી તુહી તો હે સરવે ગુલચનકી બહાર
 રંઝે ગુલ તુહી થા ગુલગુલકી કુગાં તુંહીતો થા
 સુરમા દેકર તોર આંખોંકા બહાનાં થા તુજેહ
 તુરપર સુરત કશે બરકે તપાં તુંહીતો થા
 હેલીઓ ફીરીંમે ગુલમે' શમ બમે' રખખા થા કયા
 ફુસેન બનકર દીલ રેખે આસાકાં તુંહીનો' થા
 તુહકા ગુદીપે ઓર યુતુસકા બતને હુતમે
 ચાહમે' યુ પ્રકકા ચારખ મેહર્યા તુંહીતો થા
 કુખે છઝની ઓર અનલાહક કેહતે ઉન્હી કયા મળલ
 શમસ ઓર મનસુર કે મુંહમે' ઝપાં તુંહીતો થા
 ક્યું ન હોયે મદદગર તેરા કરીંમે કારસાઝ
 તુતક બખશે અકબરે શીરી ઝપાં તુંહીતો થા
 શાએર { મે હીજરમે' મરને કે કરી હોઇ ચુકા થા
 { તુમ વક્તપે આ પોહએ નહીં હોઇ ચુકા થા

કબાલી-ગઝલે કહીમ.

તરે રોઝેપે યા શાહે ઉમમ જાને હઝીં નીકલી
 હઝારે' નાઝ કરતી અપની જાને નાઝની નીકલી.
 વેશાને ફીખરિયા નીકલી યે શાને મુરસલી નીકલી,
 શરફ મંચ કાઅમેસ બઝકર મહીનેછી ઝખોં નીકલી.
 જલારક ખાક ફર દેગી તુજે યે ગરદીશે ગરદુ,
 નખીકે હીજર મય મુહસે જો આહે આતશી નીકલી.
 કુછ અયસી સાનસે મેહગુએ હકઆએ મુએ જાનત,
 ઝપાંસે હુશે ગીલમાં કે સદાએ આશરી નીકલી
 નખીકે શરખતે દીદારસે સયરી નહીં હોતી,
 ખુબી જખ આંખ દીલ બોલા મેરી હસકત નહીં નીકલી.
 કહીમ અગઝે ખીલાયે તુમને જોહર નાઅતે ઝોહમદમે
 ઝપાંસે હક મુખ'દા કે સદાએ આશરી નીકલી.

ગઝલે-ફકર.

તકદીર હમારી ધનદીતો કેસી બહલ મઝ
 હમીમે' વાકપરી મેરે આકે નીકલ મઝ
 એક રાત્ર મેરે આશરી અગાધ મે દીલ મઝ

લાખો સીપાહી કટ મી તલવાર ચલ મધ
 શાખલા હમરી આઢા એસા ફુવા ખુલક
 ખીજલી તડપકે ચરખે ફાહનસ નીકલ ગધ
 હયે વાગે મનહીલાને જમાને કે ઝોરમ
 દેહલી "ઝંફર" કે હાથસે પલમે નીકલ ગધ
 ગઝલે—અકબર.

તાઝીમસે લેતા હે ખુદા નામે મોહમદ,
 કયા નામ હે અય સલ્વે અલા નામે મોહમદ.
 સીન્દહેમે રહા ફત્ત સો યરસ સર ન ઉઠાયા,
 જુસ વકત કલમ લીખને લખા નામે મોહમદ.
 ડરતાયા યુનાહોંસે મે' રહમતને નીદા દી,
 ગાશીલ તુ કહી ખુલ ગયા નામે મોહમદ.
 ફુરઆનમે' જન્નતમે' સરે અર્ક સરે લોહ,
 કીસ શાનસે ખાલીફને લીખા નામે મોહમદ.
 હે ઉમ્મિયે હરામ આગ જહનમઝી અઝીઝો,
 જુસ કપ્પચંકે હો દીલ પે લીખા નામે મોહમદ.
 અકબર તું બચા ચાહે અગર નારે સકરસે,
 સીરકે નગીને પે ખુદા નામે મોહમદ.

ગઝલે અકબર—કબાલી.

તુમ હારે ફુસ્તકી જગ તક બહાર બાહી હય
 ને ચાહે જુદમ કરો અખતીયાર બાહી હય
 ખુદાકો વાસ્તે સુરત દિખાદે એ અલિમ
 હમેંબી યાર તેરા ખન્તે ઝાર બાહી હય
 કીયા ને વસ્લકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો
 તુમહારે દિલમે અબી તક યુમાર બાહી હય
 ચેહ ફસ્લ હયકે ચલો બાગે મયકશી હોખમે
 શરાબ શીશમે હય ઝોર બહાર બાહી હય
 ખુદાકે રઝલસે ઇકના તો હો ગયા હાંસીલ
 કે ઉસકે દિલમે અબી તક યુમાર બાહી હય
 તમહારી આંખસે સાખિત ફુવા હય અયે અકબર
 શરામે વસ્લકા અખતક યુમાર બાહી હય

ગઝલે—અલીમ.

તુમહારે ફુસ્તકે યરપા કયામત હોનેવાલી હે,
 મેહી સુરત હે તો કુલ ઝોર સુરત હોનેવાલી હે.

વેલ કેલતે હેં હીસીસે હમને હરત હોનેવાલી હે,
 હમારીની તુમહારી-હીસી હાલત હોનેવાલી હે.
 હમારા છક શીર આને સગલ હે કનગી સોહમતમે,
 મુનાહે હમ પર કનગી શીર મનાવત હોનેવાલી હે.
 હમે ટાલેમા વાખદે મર કહાંલક આનકલ કેલકર,
 કે આખીર એક દીન જાહીમ કયામત હોનેવાલી હે.
 હમારે સામને કર લાખ વસદે દુર અય વાએઝ,
 કહી મારેંકી ઝાંવાં ડોલ નેયત હોનેવાલી હે.
 બહાલ હે જે તુમને રરમ ગયરેસે તો અબ્બ હે,
 હમારીની કહી સાહેબ સલામત હોનેવાલી હે.
 નસીબ અબ્બ એરે ફેરે કરતે હેં શીર કુપે ખતાંકે,
 નયે સીરસે મગર હઝરતકો વહલત હોનેવાલી હે.

મઝલે—આખર.

તુમારા દીલ અગર હમસે શીરા હમ,
 તો બહતરહે હમારાની ખુશ હયે.
 હમારી કુછ નહિ તકસીર લેકીન
 તુમહીકું શખ કહેંતે બેવશાં હયે.
 વેલ એકમત હમ કહાહય છસને તુમસે,
 શીસો છક્સે તુમારા દીલ મીલા હયે.
 હોવે હો ઇસકર બેબાર હમસે,
 કહો હમને તુમારા કયા મીયા હયે.
 અબસ બેદેલ કરો મત આખર કાયે,
 મુસાફર હયે સૈકસતા હયબગદા હયે.

દોનોઆક (જલસા સંગ) કબાલી, મઝલ.

તુમે પ્રીતકા વામદા કરકે પીઆ મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
 વેલ મહેરકી અખીયાં ફેર લીલી હરદમકા આના છોડ દીયા.
 જરા દરસ દીઆકે બોલ સબબ, તેરે બોલમે વાફં સખ તન બન,
 તેરે હક્કમે બોયા સારા જોખન, મેને અપના ખીયાના છોડ દીયા.
 ઇસ માહસે પેહલે નેહ લમા, જોર બનકો મેરે ફીર લીયા,
 અબસે ખસે કીસ દેક્કમે જા, જો હસ દેસકા આના છોડ દીયા.
 જાવેં એસી સખી અબ્બમેરકો બલ, જહાં અપને પીયાકા ખાસા હે,
 પીઆ ખીના કુછ આવત ના, મેં દીલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલ-કલયર.

તુમતો ખદા હો હમકો ઝમેસે લગાયે કોન,
ફર માયે તો દીલકી લગીકા મુઝાએ કોન,
આશક સમઝકે કરતે હો નાજુક મીઝાળ્યાં,
ગર હમ ન હો તો નાઝ તુમહારે ઉઠાયે કોન,
દામે બલાસે કમ નહી પન જેમુઓં કા ખમ,
ફનદે મેં જાન ખુઝકે દીલકો ફસાએ કોન;
આવારગી દશતે મુખારક હો કચસર કો,
ઉઠે તુમહારે કુચેસે બચકે ખીલાય કોન.

ગઝલ-કલયર.

તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
તુમારી શાન કે ગુણ હર બાર, હુરેં ગાવત હેંબ ચે લલકાર,
તુમરે નાના હે વો મુખનાર આખે કાશર બાંટને વાલે,
તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
તુમરે રોઝપે બેલનહાર કહેત હેબ હીન્દુ મુસલમાન પુકારે,
દાતા કીજીયો બેડા પાર નખ યાં પાર લગાને વાલે,
તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
કલયર છોડે અય સનસાર ઝરા તુ દેખે દરે દાતાર,
વાકે સાદલિ હો જો યાર વો હેબ મુશકીલ ટાલને વાલે.

શબ્દોર { ખુદા કો મારા ઝરા નીન્દ આને હો જોહર,
અલીતો રાત પડી હય બહોત સત્તાનેકે લીચે:

ગઝલ-રઝા.

તુમને કુછ કદર મેરી આહ નખતી અફસોસ
કદર દાનીસે કોઇ ખાત નસાની અફસોસ;
દાસ્તાં દરદ કી અપને મેં કહું કીસસે અજ.
કોઇ સુનતાહી નહી મેરી કહાની અફસોસ.
દીલ અંગર કેહને મેં હોતા તોયે દુઃખ કયુ આતા,
હે અઝલ મેં બી મેશ દુશ્મને જાની અફસોસ.
યશમતર કોઇ બદન ખુશકીએ લખ ઝાદીએ રંગ,
યે મીઝી દરદ મોહબ્બત કી નીશાની અફસોસ.
રહમ આતાહે રઝા દેખ તેરા હાથ મુઝે,
મુશત બરખાદ મુઝ તેરી જવાની અફસોસ.

તુમને ખાલે હમને ગીનગીન કે લીચે
 હમને કમ આહવા ઇસદીનકે લીચે
 કુખ નીરાલા હમ જવાનીકા ખનાવ
 શાખીયાં એવરદમ ઇસસીન કે લીચે
 આહને વાલોસે ગર મતલબ નહિ
 આપ દીર પમદા હુવે ઈનકે લીચે
 ફેસલા હો આજ મેરા આપકા
 યે હા રખ્યાહે ઈમ દીનકે લીચે
 દીલકે લેનેકા ઝમાનત આહીચે
 ઝાર હતમીનાક ઝામીન કે લીચે
 હમ નશીનોસે મેરે કહે ને હંચ વો
 છોડદે ગયરોંકા કયા મનકે લીચે
 હંચ કપે નાજુકયે ગીનતી કે નીશાં
 ઈસને ખોસે તેરે ગીન ગીનકે લીચે
 વો નહિ મુનતે હમારી કયા કરે
 માગતે હંચ હમ દુઆ જીનકે લીચે
 આજ હલમે દાગ હોયે કામ યામ
 કહું મરે જતે હો દીનકે લીચે

શરદ્દર {

દરદ મીનનત કરો દવા ન હુવા
 મેં ન અચ્છા હુવા પુરા ન હુવા
 આર સેદીક-ગઝલ.

તુમ એ-વફા તુ સે મોહખત બહાચે કોન,
 દીલ દેકે ખચેર જનકી આપને મનાયે કોન,
 મીલનેસે તુમકો ઉજર હેનશરત વીલાસસે,
 શીર આરઝુયે દીલકી હમારે મીટાએ કોન
 તુમકો ન્યાઝમંદકી પ્રવા નહીં અગર,
 કીસીકો મરઝ હે નાઝ તુમારે ઉઠાયે કોન;
 રહે હુયે હેં અયસે કે મીલના મોહાલ હે,
 જાયે મનાને કોન ચહાં ઉતકો લાયે કોન.
 ખંજર ખીચા હુવા હે સીતરમગર રકા હુવા,
 શીર કીશતયે વફાકો અલેસે લખાયે કોન,
 ખુદ આસ્તાને મારસે રેહતે હે દુર દુર
 કામીલ જો મેં જાયે તો હમી ઉઠાયે કોન.

કન્યાલી—નાખતે—રમુલ.

તેરી સુરતપે હું કુરખાન રમુલે અરખી
હો દીકા તુજપે મેરી જાન રમુલે અરખી
કયાહી ખારે તેયે અલખાન હે, અયે ખતમે રમુલ
ચહેદી સમયદે મીશાન રમુલે અરખી
આંખીયા તક તુએ મેહયુએ ખુદા કેહતે હે'ય
નાઝ કરતે હે'ય સુલેખાન રમુલે અરખી
જાએગે સખ અમને ખુદામે હય કુદમે ખુદા
લાએગે તુજપે જો ધમાન રમુલે અરખી

મઝલે—વાસીલ.

તેરી હલકતકો અય ખાન ન કયું દીલ દીમીયા જાને.
પ્યારા જાએકે તુઝકો હઝરતે ખચરલ-વરા જાને.
દીલે ખીમારકી મેરે ખખર લે જલ્લ અય ખાન,
મસીહા તુહી મેરા હે મેરે દીલકી દવા જાને.
તમન્ના હે જો દિલકી કયા કયું અય ખાજવે આલી,
તુમ્હારે માંસીવા કયા કયા કોઇ મેરા મુદદઆ જાને.
ગદાકો એક પલમેં તુ અગર ચાહે ગતી કરદે,
તેરા દરખારે આલી હે યે રત્યા કોઇ કયા જાને.
કટી જડ કુદકી હોંદુસ્તાનમેં આપકે ખાચેસ,
કોઇ કયા રતખયે આલી જહાંમેં આપકા જાને.
ન કયું રતમેં આલા હો સીકર ઓર હારાસે
તેરે દરખારે આલીકા જો અપનેકો ગદા જાને,
જહે કીસમત કીસી દીન યુલશને અજમેરમેં ખાન,
ખુલાઈગ મુઝે વાસીલ ખુદા જાને ખુદા જાને.

મઝલે—વહસી.

તેરા સાની અગર કોઇ ખસર હોવે તો મેં જાનું,
ખસર તો કયા વલે શમસો કમર હોવે તો મેં જાનું.
તુમ અપની જુલફે નાગનકો મેરે મોંહસે મીલા દેખો,
અગર વોહ લાખબી કાટે અસર હોવે તો મેં જાનું.
નીકાબો રખસે ખુરકેકો રહી શખ વસ્લકી થોડી,
તુમ અપની જુલફકો ખોલો સદર હોવે તો મેં જાનું.
જરા હુપકે રહીમોસે મેરી આખોમેં આ ખેડો,
અગર કોઇ લાખબી હુડે ખખર હોવે તો મેં જાનું.
તેરે વહસી મીજા જુદા મુઝે ડર હે મેરે ખારે,
અગર હમ જાનવક દેવે કહર હોવે તો મેં જાનું.

મઝલે-મઝી.

તેરે સહો તેરે કુરખાં યા રસુલે અરખી,
 જનબી દીલબી હે છમાં યા રસુલે અરખી,
 મેં હો કયા ચીજ જહાંતક હે હસીનાને જહાં
 આપ પર સખ હેં ચે કુરખાં યા રસુલે અરખી.
 ખાને નેઅમતસે ખતા ઠીજે મુઝેમી હીરસા,
 આપકે દરપે હું મેહમાં યા રસુલે અરખી.
 કય નિકાલું દરે દૌલતપે પહોંચકર અપને,
 જો કે હેં દીલમેં ચે અરમાં યા રસુલે અરખી,
 અખતો લિલ્લાહ ખુલા લીજે મદીનેમેં હુઝુર,
 હીંદમેં હું મેં પરેશાં યાહ રસુલે અરખી.
 હુશ કે રોજ લીયે હુંમા મેં પેશે કાઝી,
 હાથમેં આપકા હામાં યા રસુલે અરખી.

નશાતરે ઢિલકૃત-કન્વાલી.

તેરે જોગ મે પહેની કદની મેરે બાંકે જવાને મદની
 તેરે નૈનસે નુર ટપકતા પટલ કમર મે નખુ વતકા.
 અલ્લાહુરે નાબુક બદની મેરે બાંકે જવાને મદની,
 મેરે બાંકે રંગીલે સેયાં મય પડું હું તોરે પૈયાં
 કી જો નમેરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
 હર ફુલમે તેરી જુ હય રંગમે તુહી શું હય,
 તુઝે અંપા કહું યા સમની મેરી બાંકે જવાની મદની.

ગઝલે-અકબર.

તેરે વસ્કમેં મુલ બદન કયસે કયસે,
 મુનાતે હેં રંગી સુખન કયસે કયસે,
 મોહંમદકી ઉમ્મતકો શીરહોસમેં હેં,
 મહાં કયસે કયસે અમન કયસે કયસે,
 નબીકે નવાસોંને ઉમ્મતકી ખાતીર,
 સહે દરહો રંજો મેહન કયસે કયસે.
 સહરકો છસી ગમમેં રોતી હે અખનુમ,
 મીલે ખાકમેં મુલ બદન કયસે કયસે.
 ન પુછો જુદાઇસે દીન જાંદગીકે,
 મુન્બરે હેં સાહે અમન કયસે કયસે.
 અમીરે અરમ દેખો દરપે આકર,
 હેં હાઝીર ગરીબુલ વતન કયસે કયસે.
 હુઝુરીમે રખીયેગા અકબરકો હરદમ,
 મુનાતા હેં સૈઅરો સુખન કયસે કયસે.

ગઝલ—મુઘતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જમસે હય પુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગા હી નહી;
 ઇસી સોચ ખીયારા ને ખાર લીયો મોરા દુખકી ખબરયા ઝરાખી નહી.
 પડા બેડા મોરા મંજધાર મેં આ અખ દુખત હય તુહી પારલયા.
 મોરી નેહયા કા મેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં તહારે સીવાહ નહીં,
 મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ બયો મોરે દુખકા ન કુચ બળ બાટ બયો,
 તોરે દરસ ખીના મોહે ચયન, પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
 ચેહલી ભાગકી કીસતી હય શીયામ પીયાજસે જીવ દીયા વહી રહ ગયા,
 તોરા દાસ હું જમસા બલા હું પુરા ચે મય કાહે કહું કે કયા હી નહી,
 તોરી કીરયા હુમ હય જગમેં પીયા મુઘતાજ પે બી અખ કરેડો દયા,
 સુઝે ચીતસે ખીસાર ના રૈન દીના તોરી પૈયાં પડત હું રવાહી નહી.

રશીલા કન્વાલ-ગઝલે અંગ્રેજી-હિરદુ-કન્વાલી.

દરદે દુરકતરી છુડા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 ચરખતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 દેખ મુજકો નજલા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 દિલકો વેહશી ન બના માઇ ડીયર કમ દુ મી
 મેં તબચ સુસમેં તેરી હો ગયા આવારી વતન
 પું કહાં હીએ ગયા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 શસબે ગુલ આઈ હે અખ આચા હે મોસમ અમ્મ
 જનપર પર જામ પિલા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 તેરી દુરકતને બોલત ઝુલમ કીયા હમ મુજપર
 મુજકો કર ગમસે રેહા માઇ ડીયર કમ દુ મી
 કહ ગઇ હાએ જમાનેસે જમાને હિરદુ
 સખકો અખ વીઈ દુરા માઇ ડીયર કમ દુ મી

(સમરે—ચમન)—ગઝલ.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો,
 દેખા તુમહે કરુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
 કુચા ગલી વ ધર ધર હે દેખ મેના તુમકો,
 બદનામ તો કરુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
 દુરકીસે તુમ બો ચાહે દરવાજ બોડ ખઈ,

મરઠર બી ના હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.
લાખો સીતમ સહંગા મેં છરંગે તુમહારે,
સીકવા નહીં હરંગા આહે બોલો યા ના બોલો.
દીલ જાન આર ખખાં તુમપર હરંગા કુરલાં,
વાઝેદા વફા હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.
ઠાઝી પેહનકે કરની મુરત ખતી ફકીરી,
દર દર સદા હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝ—જૈહર.

દર પર રહા ખડા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
રોરો કે કેહ રહા હું, આહે બોલો યા ન બોલો,
ફરીને મુબકો મારા, લેલો ખખર ખુદારા,
સદમા યે સેહ રહા હું, આહે બોલો યા ના બોલો.
દમ હે લખોપે મેરા, કુરકતને આકે મેરા,
મર મરકે મેં છયા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
મુંજ ધારમેં હે ઠીસતી, અખ પાર હો યે જલદી,
છસીયામેં ફસ રહી હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
માખિર મેરે કહાં હો, મુરશીદ મેરે કહાં હો.
મુશી તેરા ખતા હું, આહે બોલો યા ના બોલો.
અસ અખ કહીં ખુલાલો, મતવાલા તુમ ખતાલો,
સવદાઈ તક ફવા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
ફાની સમજ રહાયા, અનમુર કેહ રહાયા,
અખ દારપર ચઢા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
જૈહર ખહોત હે મુઝપર ઠીજે કરમ અખ હસપર,
કદમેં આ ગીરા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.

(અતરે અખુત)—ગઝલ.

ફશન કરના મુબકો કુમે ચારમેં,
કખર ખુલખુલ ઠી ખને મુબકારમેં;
અખને મુસુફકા અઝીઝો હું ખુલામ,
આહે મુઝીએ મેલમે ખાખારમેં;
સરમેરા લટકા કે માલીલને કહા,
ફલ લખા હવ અખ નખલે દારમેં;
લાલ મેરી કયું પદી હવ મેહન;
કયા ફશન મીલવા નહીં માખાર મેં,
સરકે કલનેકા મુઝે કુમ મમ નહી,
અમ ન અમે તેરી તલવાર મેં;

ગાઝલ-ફરિશ્ત

દમ તીકલે યા છલાહી યાદે મિહ મહીએ,
 સલ્લે અલ્લા અપાપે હો શરહતો ખુશીએ.
 દેખા હે બખ્સે બલવા હિસ તુરે મુસતફાહ,
 નરગીસકે હે તહેયુર સોસન હે બે-કશીએ.
 બન્નત દે યાકે દોબખ કુછ ગમ નહીં હે મવલા,
 રાઝી તેરી રઝમે ખુશ હે તેરી ખુશીએ.
 ગુલશનમે બકે દેખો ખુલખુલકરી યે સદાહે,
 ફૂલી બકા ફૂના હે હર કશમે તર કશમે.
 અલ્લાહસે તુ લગામે ફુનાકે જોડ અમડે,
 કયા કયા કરેજે બદે થોડીસી હાંદગીએ.
 બહારે ગુનાહમે કિશતી અબ ડગમગા રહી હે,
 તેરે બજેર બેવૈટા હે કાન બે-કશીએ.
 ફરગાહે કીખીયામે હસમ થેહી દુખા હે,
 મદદુન હો યે અકબર મવલા તેરી ગલીએ.

નવનહાલે ગુલશન-ગાઝલે-મેહ ખુબ.

દિલ કીસી સે ન લગાના જના જવાની પનમે
 કયા હાગદે મયારે જના જવાની પનમે
 શરત દીખાદે પીયારી દીલકોહે બેકારી
 કયસી કરે નજારી નજરે જવાની પનમે
 નમનોકે કરકટારે પાનીકી ઝીલ્હોરે
 આંસુસે મોં ધુલના જના જવાની પનમે
 મીટડીકા કર ખીજીના છોટાકા કર શીરાના
 તનખાકમે મીઝાના જના જવાની પનમે
 મેહ ખુબ જન જના મે હો ગયા દીરાના
 શહેરોકી ખાક છાના જના જવાની પનમે

ગાઝલે-મુઝતર.

દિલ હાગાને ફુસ્સે પરદા ન ચાહીએ
 દિલ લોકે છુપ ગએ તુમહે અયસા ન ચાહીએ
 દિલ કામકા નહીં તો નવો જન નહીં હય
 મતની અગસી ખાતપે અગસા ન ચાહીએ
 અબ દિલ સદા ઉસીકી વરઝ સર ઝુઝારહે
 કાયમા થેહી હય ગયરહ સિન્નદાન ચાહીએ
 બહિડ તો બખ્સે જાએ, ગુનેહગાર મુંઢ તકે

અમ રહેમતે ખુસા તુઝે અમસા ન ચાહીએ
 મુઝતર મઝારે હઝરતે પવાન ન છોડીએ
 અબસીર કે હવારસે બના ન ચાહીએ

ગઝલે—રહલવી.

દિલ હમને સનમકો દિયા નઝાના સમજકર
 ઝાલિમને બલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
 મેં તાલિમે બોસા ને હુવા ઝુલફાંકા ઉસકે
 જાહરમે બધવા દીયા દીવાના સમજકર
 પેહલતા મેરે આમને મુઠે ખોલકે અમરે
 ફિર કર લીયા પરદા મુઝે બે ગાના સમજકર
 સાદીમેં તેરે સદકે મઝે વરસ પિલાદે
 આપાહું બોદત દુરસે મયખાના સમજકર
 મનસુર ધસી વાસ્તે કેહતાયા અનલ હક
 શુલીએ ચડાયા ઉસે દિવાના સમજકર

રશીસા કબ્વાલી—ગઝલ.

દિલ બે ગયા હમારા દિલદાર હંસતે હંસતે
 ક્યા કામ કર ગયા હય વોહ ચાર હંસતે હંસતે
 ચારો જરા ચલો તુમ સાવ ઉસે મનાકર
 વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હંસતે હંસતે
 મજલીસમેં આસકાકે અગર મેં તેરે દેખું
 આપસમેં ચલ રહી હય તલવાર હંસતે હંસતે
 ચારો ન સેહેલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
 અયસાનહો મેરે ચેહ ખીમાર હંસતે હંસતે
 ગર શોકે હીંદ હય તો પોહચેગે ઉસકે ફરતક
 દેખેગે હમ મુસાફિર દીવાર હંસતે હંસતે

ગઝલે—સયદા—કબ્વાલી.

દિલહી નહો કાપુમેં તો ક્યા મેરી ખત હય, ચેહશાને ખુદા હય
 સમહય ને મોહબ્બત મેં ઠીસીને ન કહા હય, આશવ હય બલા હય
 વાઘીર હે ખુતસેં હમેં સખ હાલહે માધુમ, કે છતને હંય માયુક
 ધનકે વોહ કસમ તેં હય કે રમ રમમે દગ્ગ હય, કપ ધનસે વરા હય
 હોઝે અગર તુમ તો બનાએગે તુમહેં હમ ધસકા તો નહીં ગમ
 પર છેડના માયુકા આશિકો રવા હય, કસમેંકી મઝા હય
 આઝરે મોહબ્બતસે અલ્લાહ હી બનાએ, મેં ગમ ન દીખાએ

મેઠ દરદ વોઠ હે જીસકી નહી કોઈ ક્યા હમ મેઠાર દોખા હમ
જાયદોઠો લગે કોસને અંદાજ તો દેખે કુજ મોર કરો તો
મરના હમ તો મરને કે સિવા કોન જીયા હમ, બાખિરકો રના હમ

ગઝલો-કવાલી.

દીલ લગા ચારસે જીસ દીલ્લા છુપના મુશ્કીલ,
ધરકકા જખમ લગા ઉસકા સીઝાના મુશ્કીલ.
ફુસ્લ હે હામે મુશ્ક હે દો કાલે નામ,
જીસકે તંદ નામ ડંસા ઉસકા જીવાના મુશ્કીલ.
આતશે ધરકને બોલતોંકા કીયા ખાના ખરામ,
આમ દરીયાકો લગી ઉસકા જીજાના મુશ્કીલ.
માદ કરનેકા લીયા હાયમે મનકા તનકા,
દીલ ઉપર બોજ પડે મનકા હીરાના મુશ્કીલ.
જે ઉમર ચાદમે ગુમરી સો મનીમત સમજો.
સોમયા ધરકમે જે ઉસકા જમાના મુશ્કીલ.
રાજે મખશી વાલી જાહીર ન કીસીસે કરના,
હાથસે ખાત મધ ઉસકા હીરાના મુશ્કીલ.

મઝમે-મઝહર.

દીલ તુમકો દે ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આશીક તો ખરમલા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
પરવાનેકી તરેહ મેં અય સમજેર તુમહારી,
કુરકતમે જલ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઉલ્લસતમે તેરી લયલી આલમમે મીસલે મજનૂં,
તશ્કીર હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ બેચ કરકે અય જા ખાજાર ધરકમે મેં,
સવદાયે ગમ લીયા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરકતમે તેરી કાતીલ બેખાર જેરે ખંજર
શર અપના મેં ધર રહા રહું ચાહે બોલો યા ન બોલો
સરસે સેરે કદમ પર અય ચાહે મુલકે ખુશી
તાઝીબકો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તશ્કીર ક્યા હુમ હે મઝહરસે સાદ કહકો,
અય જાન બે-ખતા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

મઝમે-મઝહર.

હીસો. જાલ મેરા લેકર દીલખર કહાં ગયોરે.
 મુઝકે બનાકે મુઝતર દીલખર કહાં ગયોરે.
 કાબજમેં તુઝકો હુંકુ યા બુતકદમેં અય છત.
 જાડ કહાં કહાં પ્રે દીલખર કહાં ગયોરે.
 દુરકતમેં હસ પરીકે દીવાના વાર બનબન
 કહેતા ચેહી હું દરદર દીલખર કહાં ગયોરે.
 અબતો ખખર લો આકર વોહ ઇશકકા છગરપર,
 ઠારી લગાહે ખંબર દીલખર કહાં ગયોરે.
 દીખલા વોહ અપની સુરત ને નુરહી સુરત,
 બે પરદા અય છરાવર દીલખર કહાં ગયોરે.
 ઉશરત બડહાકે પ્યારે હમસે હુયે કીનારે,
 હયરા બહાલ હે મઝહર દીલખર કહાં ગયોરે.

ગઝલે-તજમ્મુલ

દીલકો લુમા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 હમરતમેં લા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 શીર-ચેરહી હે ચુટકી દર પાઘા મેરે દીલમેં,
 શીર ચાહ આ રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 હિચાક સોઝે ગમસેં હે બહરે હીં જલતે,
 તનખન જલા રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 બેહોશ હો રહે હે તલીય હમે નઝઝારા,
 કમા હોશ ઉડા રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 ક્યુંકર નઝર ન આયે આપદ ઝુંડા ચેહ,
 દીલકો પસા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત,
 હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી તજમ્મુલ,
 કિસમત જગા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.

ગઝલે-હાઝી.

દીખાદો ચહેરયે અનવર તુંદારા યા રસુલુલ્લાહ,
 તકપતા હે દીલે મુઝતર હમારા યા રસુલુલ્લાહ.
 કીસી સુરતસે પેંદાયે ખુદા મુઝકો મહીનેમેં,
 તો રાઝ કાંઈ કરે હરમ નઝઝારા યા રસુલુલ્લાહ.
 તસદ્દુક બનો દીલ કરૂં દરે અકદસયે ખુશ હોકર
 મહીનેમેં ને હો મેરા ગુબરા યા રસુલુલ્લાહ.

સહારા હીજીયે ખંદા નવાજી હીજીયે આકર,
કે અખ મેં હો ગયા હું મે સહારા યા રમુલુલાહ.
ફલકયે માહે કામીલ હોમયા ફારનહી દો કુકે,
હીયા હે આપને જીસકમ મશારા યા રમુલુલાહ.
સીરતો નારે દોજખ ઐર અખમે કબસે મુખકો.
ખયા લેના ખયા લેના ખુદારા યા રમુલુલાહ,
ખુલા લીજે ખુલા લીજે મહીનેમે ખુલા લીજે,
નહી હાહીકો અખ દુરી ગવારા યા રમુલુલાહ.

ગઝલે-મુનીસ.

દીલ મેરા જુલફે સીયાહ ઉતગમ નાગન ખનકર,
એ ગુનાહ દોસ્તને મારા મુજે દુશ્મન ખનકર.
મરમીટા જાન ગમ્મ હીજ અસીરી-કે સહે,
પાયે જુલુલુલને ચે ફલ આશીકે જુલફન ખનકર.
હાથ હાઓગે જો એ જુર્મ મેરે કલકો તુમ,
તેગ આજુએ લીપટ જાયેગી જોમન ખનકર.
આજ હસ જુલકા અખમ રંગ હુવા પીકે શરાખ,
ચપીયે ગાલ દમકને લગે કુંદન ખનકર.
દોસ્ત અખતક હે ખુદાં કુજ નહીં પરવા મુનીસ,
કયા કરેગા કોઇ હાશિહ મેરા દુશ્મન ખનકર.

ગઝલે-શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્છ બી નહીં,
એ કરારી ચઢ ચક્કી અખતક દીયા કુચ્છ બી નહીં.
કયોં હુમ નફરત યદાં આને સે તુમકો ચક અચક.
વાદ આતી હય હમે અમની ખતા કુચ્છ બી નહીં
સામ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાન ચે,
જાન બી લેલો હમે દિગજી મિલા કુચ્છ બી નહીં.
કરલે અખની સી સિરફ નેહી બદી રહ જાયગી,
હાથ આપગા નહા ગમ કે સિવા કુચ્છ બી નહીં,
“શારદા” કરકે દગા પીછે બહોત પછતાયોગે,
બાદ ચેરે પાઓચે દીલ્લમર બળ કુચ્છ બી નહીં

(મજનુઆ-કબાલી.)

દીવાના કીયા શાહુદી શીરી મુખનીને,
દીલ છીન લીયા ધરકે અકીકે યમનીને

ધી ઠા-મતે સરદારસે દુન્યાહી અકામત,
 દી ખામકો ઝીનત ઉઠી સરપે ચમનીને.
 ઉનકે સખે રંગીકા જમા રંગ બહામે,
 ઇસલામ બહાયા ઉઠી લાલે ચમનીને.
 આયા નઝર રોઝપે પુરતુર મોહાં મહ,
 દીખલાયા રૂપે અયેશ ગરી બુલવતનીને.
 લે બદ્દ નીકલ કીંદસે હો શાર બલાગન,
 મુલાયા મદીને મેં રહલે મદનીને.

ગઝલે-અશરત.

દુનીયાસે જળ ઉકાચે ખિસતર ગુલામ તેરા,
 યા રખ જાપે જરી ઉસદમ હો નામ તેરા,
 ખુત ખાને છાનમારે કાઅબેમેં હુંડ આયે,
 દીલકે મકામેં પાયા અય જાં મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયું કર, હો પાસઝાંકા પેદરા
 ખેકેદ હે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા,
 જન્મત મીલે કે દોજખ દોનોં તરેહસે ખુશ હું
 મુખતાર તુ હે મેરા મેં હું ગુલામ તેરા,
 કહેમા તેરા ન કયું કર જરી હો શશ બહતમેં
 બજતા હે પંજ વકતા નાખતમેં નામ તેરા.
 રહમતકા મુસ્તહકબી તુઝસા નહીં હે અશરત
 હેં ગરકે બહરે ઇસ્માં દદતર તમામ તેરા,

ગઝલે-દાગ.

દોરતીકા હો જમાનેમેં બરોસા કીસખર
 તુ મુઝે છોડાયલા અય દીલે ચયદા કીસખર,
 કીતના પરદાજ દગાખાજ હુસંગર એમાર,
 હાય અદસોસ દીલ આપાબી તો આયા કીસખર
 હિસકી તસવીર જો મુમુદકે મુકાખીલ રખાડું,
 દેખીએ ઝીરનેહેં દીર અફસે તમાશા કીસખર.
 જાનીએ ચખ્ખાં દુકારેસે ખતાયા ઉસને,
 જળ કહાં મેને મેરા સખ પડેખા કીસખર,
 દીલ સુરાયા જો મેરા આપ ખતો મેહઝીબી.
 એાર કેહતે હેકે હમ શખા તુઝકારા કીસખર,
 દાગ જાતેહેં તો મકલતમેં પર અજવલ સખસે,
 દેખીએ વાર કરે વોહ મીલમ આરા કીસખર.

ਗੁੱਝੇ—ਫਾਗ.

ਫਾਗ ਕਧੁ ਫੁੱਲਾਂ ਮੇਂ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੀਕਾਯਤ ਮੇਰੀ,
 ਮੁੱਝੇ ਕਧਾ ਯੇਰ ਕੀਸੀਕਾ ਹੈ ਤਪੀਯਤ ਮੇਰੀ.
 ਨਾਤਵਾਂ ਫੇਅਕੇ ਅਕਸੋਲ ਨ ਆਧਾ ਮੁੱਝਰ,
 ਵੇਛ ਅਛਾ ਹੈ ਤੇ ਉਛਾਛ ਹੈ ਨਾਨਕਤ ਮੇਰੀ.
 ਕਧਾ ਯੁਛਾਛਕਾ ਅਸਰ ਹੈ ਤੇ ਥਮੇ ਤਨਛਾਛ,
 ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰਸੇ ਗੀਛਤੀ ਨਹੀਂ ਧੁਰਤ ਮੇਰੀ.
 ਭੁੱਝੁ ਤਰੇਛ ਤੁ ਮੇਰੇ ਆਮੋਛਸੇ ਨੀਕਲਾ ਅਧ ਸੋਧ,
 ਧੁੰਡੀ ਛਾਥੋਂਸੇ ਨੀਕਲਤੀ ਹੈ ਤਪੀਅਤ ਮੇਰੀ.
 ਅਪਨੀ ਤਸਵੀਰਪੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧੁਛਾਰਾ ਕਧਾ ਤੇ,
 ਆਪ ਨਰਗੀਸਕੀ ਫੁੱਲ ਧੁੰਧੇਕਾ ਫੁੱਲਤ ਮੇਰੀ,
 ਕਈ ਫੁੱਲਾਂ ਮੇਂ ਫੀਕਾਨਾ ਨਹੀਂ ਉਸਕਾ ਅਧ ਫਾਗ,
 ਉਡਕਰ ਧੁਛਕੇ ਕਛਾਂ ਯਥੇ ਮੁਸੀਅਤ ਮੇਰੀ.

ਗੁੱਝੇ—ਅਮਾਰ.

ਫੀਰਮੇਂ ਸਗਰ ਰਹੇ ਗਰਦੀਥਮੇਂ ਪਧਮਾਨਾ ਰਹੇ,
 ਮਧਕਸ਼ੋਂਕੇ ਸਰਪੇ ਸਾਰਾ ਪੀਰੇ ਮਧਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਭੁੱਝਪੇ ਪਛਨਵੇ ਨਝਰੁ ਤੇਰੀ ਵੇਛ ਫੀਵਾਨਾ ਰਹੇ,
 ਛਾਂ ਨੀਗਾਛੇ ਧਾਰ ਤਰਛੇ ਯੇ—ਫੀਨਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਕਧਾ ਖਸੀਕਾ ਫੇਲਤੇ ਹੈਂ ਰਸਮੇਂ ਵਛਾਛਾਰੀ ਸਨਮ,
 ਫੁੱਲਮਨੀ ਫੁੱਲਸੇ ਰਹੇ ਗਧਰੋਂਸੇ ਧਾਰਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਪੀਰ ਨ ਫੁੱਲ ਧੁਛੇਂਗੇ ਮੁੱਝਸੇ ਕਧਮੇਂ ਮੁਨਕਰ ਨਝੀਰ,
 ਮਰਤੇ ਫੁੱਲ ਧਾ ਰਧ ਧਘਾਛੇ ਫੁਧੇ ਯਨਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਅਧਸੇ ਸਾਫੀਕੇ ਮੇਂ ਸਫੇ ਯੇ ਪੀਛਾਧੇ ਅਰਕੇ ਯਮ,
 ਸਾਫੀਧਾ ਫੁਰਫੁਰ ਅਲਾਮਤ ਤੇਰਾ ਮਧਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਫਾਛ ਛੇ ਗਾਛਾ ਫਾਛ ਰੋਛਾ ਫਾਛ ਫੁੱਲਾਂਤਾ ਅਮੀਰ,
 ਵਧਕਛੇਂ ਵਾਛੇਂਕਾ ਫੁਰ ਅਛਾਧੇ ਮਰਤਾਨ ਰਹੇ.

ਗੁੱਝੇ—ਨਾਝੀਅ—ਕੰਧਾਛੀ.

ਧਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਫੀਛੇਮੇਂ ਪੀਰਘਾਨ ਘਾਨ ਵਾਛੇ
 ਸੀਕਕੇ ਘੀਛਾ ਰਹੇਂ ਹੈਂ ਨਾਮੀ ਨਘਾਨ ਵਾਛੇ
 ਧੀਰੇ ਨਝਰ ਸੇ ਤੇਰੇ ਅਧਛ ਕਧਾਨ ਵਾਛੇ
 ਅਧਤੇ ਨਹੀਂ ਕਧੁਤਰ ਉਘੀ ਉਛਾਨ ਵਾਛੇ
 ਯੋਧਾਨ ਫਾਛੇਨਾਂ ਮਕਤਲਮੇਂ ਫੁੱਲ ਕਧਾਛੇ
 ਤੇ ਮੇਂ ਹੈਂ ਧਾਛਵਾਛੀ ਧਮਧਰ ਹੈਂ ਸਾਨ ਵਾਛੇ

મંચ ઝોર સખર મેરા આહત નસીય દોનો
એક તેગ એક કાતીલ દો ધમનીકાન વાલે
કમ વક રહે સંભાલે સરખર હમારે નાલે
અપની ઝમી ઉઠા લે ઓ આસમાન વાલે
હમ બે ઝયાં હે મોયા ફહતે તહી કુછ ઉનકો
મુંહઆએ કયું ન દુશ્મન ટેડી ઝયાન વાલે
શીરીનીએ સુખનકી બેશક યે આશની હે
શીકે ખોગે નાઝીમ ઉચી દુકાન બાલે

શરમેર } કુહાતો દો દીન બહારે જા' ફીલ રીખલા ગએ
હસરત ઉત ગુનચોરે હે જો બીન ખીલે સુરજા ગએ
ગઝલે—અનવ—દેહલવી—કુનાલી.

ન તુ કુછ ઇતના તિમે ગુલે જાનાઝર થમજ
અબી હય અબી નહી હય તેની બહાર થમજ
તેરી દીલ ફરેમ સુરત મુઝે દેખને દે કાતિલ
ઝરા રાલે પુરીકો સિતખા શશર થમજ
અમને બહાં મે ખિતર મિલે લાખો ગુલ ઝમીમે
નશુરમે તનાબ ગુલે નવબહાર થમજ
અય અશમે તર તબલના ચેહ હય દુશ્મનોકી મેહફિલ
ઝરા કામ અપતસે લે નહો અશક બાર થમજ
શમે વરસ બખમે લિપટા તો વોહ બોલે મુખમે અનવર
ઝરા હોંશમે જાગે પગે નહો બેકરાર થમજ

ગઝલે—ક.ગ.

ન સમજા ઉમર ગુઝરી ઉત પુત પુદ સરકો સમજાતે;
ખીગજ કર મોમ હો જાતા અગર પરચકો સમજાતે,
હમારી કૈન સુનતા હય વગર ન હમ દમે રખસત.
ઘણર કુચ હીલકે સમજાતે બિંબર દીલગર કો સમજાતે;
તેરી રહતારકા અનદાઝ જીતમે હા દબે કયું કર.
દયા કર કીસતરહ દગામએ માહશર કો સમજાતે.
ચેહ આલીમ તો હજારો કાત હમસે દુર રહતા હય;
અગર મીલતા તો કુચ હમ ચરખ ખદ અખતર કો સમજાતે.
પુદા બને કહાસે નાહ ઉલફત મે કહાં પોંહયે.
જો હોતા હોશ કુછ હમકો તો હમ તાલબર કો સમજાતે;
અગર ચેહ બળતે હામ કરેતે પુત પુદાહ કા,
તો હમ અબવહ હીસે કયા બને કહા પુતગર હો સમજાતે.

ગઝલે-રશીદ.

ન બોરી દેતે આતા હય ન દીધ બહેલાના આતા હય
 તુજે તો અમ ખુતે કાફર ફકત તરસાના આતા હય
 સરાહી ખેઅઅમ બરતી હય મેના મુશ્કરાતા હય
 હમારા યાદ હસદમ જનીએ મયખાને આતા હય
 જો તુમ હંસને મેં હે મુસ્તાફ, હમ રાને મેં કામીલ હય
 તું મહેં ખીજલી ગીરાની હમકો, મેહ બરસાના આતા હય
 ખીજા કર દીમ ગેસુ ફખ પે વો સચ્ચાદ યું મોલા
 પે ફંદા વો હય હસમેં મુરમ દીલ બેદાને આતા હય
 ખત સસમકી જગે ઇસ કાફરે બદ ખેયસકો અયરીફ
 ખફાં હોનાં ખીજકનાં મારનાં ધમકાનાં આતા હય

શબ્દોર { અબલી દાએ ઇશકસેં રોતા હય કયા
 આગે આગે દેખીયેં હોતા હય કયા

ગઝલે-રશીદ.

ન નંખાજ આતીહિ મુજકો ન દુખા આતી હે,
 યા મોહંમદકી મગર દીવસે સદા આતી હે,
 દીવકે નામુરકો મેરે ન લગાઓ મરહમ,
 ઇસ દરીયાંસે મઠીનેકી દવા આતી હે.
 હેં વોહ શયતાન જો મુનકીર હેં શકાઅતકે તોરે,
 હનકો ઇમાં નહીં કય હનકો હયા આતી હે.
 હુકમ કરતે હેં ચેહી વોહ કે પરહે જઓ દુરદ,
 હનકો ખીમારીયે ઇસીયાંકી દવા આતી હે,
 શુકરે અસ્લાહ કે મેરા શેખર હે મકલુલ રશીદ,
 કયુકે ગઝલ સુનનેકો એક ખલકે ખુદા આતી હે.

ગઝલે-આગાં-કબાલી.

નમાઝ કયસી કહાંકા રોઝા અબીતો શબલે શરાબ મેં હું
 ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસેં યુતોંકે કહારો અઝાબ મેં હું
 શરાબકા શબલ હો રહાહે બગલમેં પતાહું મય કીસીકે
 મેંય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખ્યાલ મેં હું
 ન હેડ ઇસવકત મુજકા વાઝજ નહીહે મોકા પે શુદતયુકા
 સવાર જાતા હે વો શરાબી મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મેં હું
 દબી નજામી હબી શરાબી કબીહુ રીન્દ ઝોર કબીહુ ઝાહીદ
 ખુદકા ડર હે યુતોંકા ખટકા અબજ તરેહકે અઝાબ મેં હું

क्यामत आनेका जोर क्याहे तरदुके। शीकर क्याहे आगगा,
हीसाय क्या कोध मुनसे बेग्न जनारो मंयहीस हीसायमे' हुं

मजले—शाह—ज्याल.

न करे। हीशीसे दोस्ती व आशानाछ, अब-यारो-करे ना
दोस्ती व आशानाछ.

मुश्केली के वपतमे हुं होत हे जन, न करे। हीशीसे
दोस्ती व आशानाछ.

मतलब के हे-दोस्त सय यारो, मय केहता हुं सय
सय-समजणे यारो,

शमीर } वपत आयगा मुश्केलीका-जय काममे' न आयग कोध
दोस्तोकी-मुश्केलीमे, महेरजानी मालीक की जोध
शाय रह्य हुं "शाह" मनमे शमजले। जानी,
न करे। यारो हीशीसे दोस्ती व आशानाछ.

(मतले सधुन)—मजले.

नीगाहे यार जह मसलीमे' बी हुंशयार कयसी हुं,
मेरा दील छीन लेने के लीये तरवार कैसी हुं,
अदासे हेर करे अनजर गले पर युं लगे कहेने.
अहीदे नाज मतलावो के वसमे' धार कैसी हुं;
जगरमे' छागछ पदलु के धुसके दीलमे' न तडपी.
मजले ही मुल जली यंनयल नीगाहे यार कयसी हुं;
हमी के जुधहे करते हुं हमी से पुछते हुं यं युं,
जरा साहेय अता देनाली मेरी तलवार कयसी हुं.

निगाहे—मजले—जयान हुमरी-

परवरके पाक जन, शमीरसहर लगा ध्यान
नाथ वो ध्यावान, निगाह ध्यान-परवरको.
मुमिर मुमिर तुं दरनाम, सय मतलब लावेयर,
नीतीमान आलिखान कद्रदान—परवरको.
नगर, उगर, अहरगाम, भये' नाजिमको हुंहुं,
आतु आनेक, मान! मान!—परवरको.

नशाकरे डिलकत...मजले.

पसंद आया हुं दील मेरा तो अपने पास रहेने दो,
मुझे सही जुदाय गर पुरा कहेती हुं कहेने दो.
अहंके परसे पीछे पड़ेन अग क्रसत भीवी तुमको,

અબી ઠપું રહમ કરતે હો મુસીબત કુછ તો રહેને દો,
તુમહારે હર ઘડી ઝગરો સે મેરા નાકમે દમ હય,
અબ ના ખોલો ઝ્યાં મેરી ખસ અપની પાસ રહેને દો.
કીયા જબ કલ્લ હી મુઝકો જરા સી દેર તો ઠયરો,
તડપના દેખમે મેરા લહુ બહેતા હય બહેને દો.

કન્વાલી-યે, જાહિલ.

પીલા દો અબ મુઝે વેહ દત મેરે શાકી રમુલ્લલાહ
નહી હય સખકી તાકત મેરે શાકી રમુલ્લલાહ
મુઝે તિલ છટ્ટી કાશી હય મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
કે શીશમે ન કુછ બાકી મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
પિલાકર સામિરે ઉલરત બનાદો અપના મસ્તાના
મેરે હાદી મેરે રહ્યર મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
શદાખત કરકે મેહસર મેં ખુદાસે બખશવા લેના
હય આસી આપકી ઉમ્મત મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
તમન્ના હય યે જાહિલકી બુલાલો અપને તથામમે
કેતા દોઝખસે હો રાહ તમેરે સાકી રમુલ્લલાહ

(દોહખુશ ગાહર) ગઝલ.

પીલા સાકી મુઝે વેહ મય કે મુઝકો મસ્ત કર કરે.
ન ઉતરે મેરી ફીર મસ્તીપર દોષ અમસાહી સાગર દે,
અનલબી મેરી ગર આરે કયામતબી અગર હોવે.
ન મહોશી મેરી જાયે તુ અયસા જામ બરકર દે.
તમન્ના હે ચેહી મેરી કે હો નઝરે કરમ તેરી,
નીવાલા શેકકા દેદે ખ્યાલા ઇશકકા બરદે.
લગાદે આગ વેહ દીલમે કે હો મોસુલ વાસીલમે,
નઝરે આવે તેરા જલવા જલે જીતને હેં સખ પરદે.
ફનાકી વેહ અડે મસ્તી બુલાદે જો મેરી હસ્તી.
ખુલે દીલકી મેરી આખે બકાકા ધુંટ ગર બરદે.

ગઝલે-સરવર.

ફલકપર બનકે દુલ્હા, જબ મોહમ્મદ મુસ્તુશ નીકલે
કુંવા મુલ સાકસા અરસસે કે ખૈરાલ વરા નીકલે
ખખર જસદમ ફુલ આવે હે મેહમુમે ઇલાહી યહી
ઝખારતકે લીયે સાકીને અરસે અલા નીકલે
ઝખીવા આસામમે શાર, શા મહરાજ કી સખ યે
મુન્હેખરીકો બકાને હખીમે કીખરીયા નીકલે

નહિ હે ખોદે રાગે મેહસરકા જરા સરવર
વશીલે આશીયોકા જગ મોહ'મદ મુરખા નીકલે
ગજલે-આમીર.

કના કેસી બકા કેસી જગ ઉતરે આશના ઠેર
કબી ઇસ ધરમે આ ઠેર કબી ઉત્ત ધરમે આ ઠેર
ને અશમે ગૌરસે આઇનએ તૌહીદ કા દેખા
તો સખ કુચ તુહી તુ હય ન કુચ એ ખુદનુમા ઠેર
હકીકત ખોલદુ આઇનએ વહદત મેં દોનેકી
ન તુમ હમસે જુદા ઠેર ન હમસે તુમ જુદા ઠેર
જરા દેખો નાઝેપર મેરે આયે તો ફરમાયા
કહો તુમ મેવકા ઠેર કે અમ હમ મેવકા ઠેર
સદે અશરાસતા હોને લગી જગ અહલે માહશરકી
જમાકર એક દુકડા હસરતોંકા હમ જુદા ઠેર
અમીર આયા ને વખતે બદ તો સખતે રાહલીઅખતી
હઝારો સેકડોં મેં રનગ્ગ ગમ દે આશના ઠેર.

ગજલે-દાગ.

ફલક દેતાહે જીનકો અયેશ ઉનકો ગમબી હોતે હે,
જહાં બજતે હે નકકારે વહાં માતમબી હોતે હે,
ગીલે શીકવે કહાંતક હોંગે આંધી રાત તો ગુજરી,
પરેશાં તુમબી હોતે હો પરેશાં હમબી હોતે હે
જમાના દોસ્તી પર ધન દસીનોંકે ન ઇતરાયે,
યે આલમ દોસ્ત અકસર દુશ્મને આલમબી હોતે હે

અમીર } ખુદા પરસતને કેહલો હુવા મં'ચ સંગ પરસત
નશાએ પાએ નખી પડગએ હેં પથથર પર
ખજાહીર રાહતુમા હે જોર દીલમે બદ ગુમાની હે,
તેરે કુચેમેં ને જાતા હે આગે હમબી હોતે હે.
કોસીકા વાયદયે દીદાર તો અય દાગ પરહક હે,
મગર યે દેખીયે દીલશાદ ઉત્તદીન હમબી હોતે હે.

ગજલે-હાફેઝ.

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહ'મદ,
ધીરદોસ્તમેં માહે જીસે લેગયે મોહ'મદ,
કમલતમેં મોહ'મદકી હો કમ સાદી યુનેહમાર
ખખશુ'મા મેં બેસક જીસે ખખશાયે મોહ'મદ
ખખશુ'મા યુનેહમારકો મેહસરે ફરમો.

એકબાર પ્રકારે એ દરમાયે મોહ'મદ.
 હર તરફથી ખાતીર મુઝે મંજુર હે ઉમ્મી,
 જા મગે ક્યામતમે વોહી પાથે મોહ'મદ.
 કેહતે તુ ચે જીવીલ. ધમરાયે મોહ'મદ,
 હાસીલ હોં સભી તેરી' તમન્નાયે મોહ'મદ,
 દમ નીકલે તો મેં વક્તે નજાબ આપકો દેખું,
 એર વીરદે જ્યાં હોતો લકબહાયે મોહ'મદ.
 પ્રસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર ચા,
 જેરે કદમ હે અશ' મોહ્લાયે મોહ'મદ.
 હાફેઝકી તો ચા રખ ચેહી દીન રાત દુઆ હે,
 એકબાર દીખાદે રૂખે જોખાયે મોહ'મદ.

ગઝલે—મુઝતર.

ફનાફે બાદબી દીલમે પચાલે માર બાકી હે,
 ખુલી હે દોનોં આંખે હસરતે દીલમે બાકી હે.
 બહાયે દીલમે અશકે રવાને ધરકે ધર સારે,
 હસર અબ કુઝ નહીં એક આડકી દીવાર બાકી હે.
 લગાયે સેંકડોં તીરે નજર ઉસમેં કલેજે પર,
 બસ અબ ચલતેકો તેજે અમરૂયે ખમદાર બાકી હે.
 ઉડાકર ધજજીયાં જોખો ઝીરખાંકી બેહક જાના,
 અબી અબ દશતે વહશત દક્ખને દીલદાર બાકી હે.
 ખુદાસે હશ્રમે સખ અપની કેહ ચુકે મુઝતર,
 હમારી એર ઉનહી-આખરી મુઝતાર બાકી હે.

કુઆલી—ગઝલે—લોહર.

દરમાદ કરે કિસ્સે ગુનેહમાર તુમહારા,
 અલ્લાહ બી હાકિમ બી તરફદાર તુમહારા.
 પરચુંકી તો ક્યા અસ્લ જો હુરે નજર આજે,
 દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા.
 ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો અમકો
 દુન્યા મેંય ઉજલા હય સખ અબ માર તુમહારા.
 હુશોકો તમન્ના હય પરીઝાદોકો હસરત,
 મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા.
 કાબમેકી તો ક્યા અસ્લ હય ઉસ કુચેકે આધો,
 જન્નત હોતો જાએ ન મુઝતમાર તુમહારા.
 રહે દિલે આશિકી ક્યા જાન કરેમા,

સુનતે હંમ મસીહા બી હય ખીખાર તુમહારા-
જેહર તુમહે નહરત હય અહોત આદા કશીસે.
ખરસાત મંમ દેખેગે હમ છનકાર તુમહારા.

ગઝલે—નાસિખ.

શીર બહાર આઠ ચમતમેં જખમ દીલ આલે ફુરે.
શીર મેર કામે છગર આતી સક પર પાલે;
કીસ વરહ એહુ ચેકાયક તેરી કુલકુ કા ખીયાલ,
એક સુલહ સેરે કાલે નામહે પાલે ફુરે.
વાહ કમા તાસીર હે રૂખસાર આતીશ નાક કી,
સાલવ જવવાલા તેરે કાન કે ખાલે ફુરે.
જખ શમે તારીએં હમ કુએ જ ના કો ચલે,
આગે આગે જાએ મશ આલ આતશી નાલે ફુરે.
વોપરી પેકર કહા કંતા હે અકસર રૂખસે,
અજ તો નાસિખ બી હમારે આદને વાલે ફુરે.

કબાલી—ગઝલે—આશીક.

શીર વોહ બે આહીયાં પહેલીસી દીખલાને લગે.
ઝોર મુઝે છેડ તતવરમેં મેર આને લગે,
જમ કહાકે રાત ભર પહેલમેં મેરાંકે રહે,
નીચી નજરેં હોગલ એ દીમેં શરમાને લગે.
શીર ખ્યાલે ચાર દીલમેં ચુટકીયાં લેને લગા,
શીર હમારે દીલમેં તર અરક ખરસાને લગે.
અજ કોઈ જન મેં કુવા જતા હે અપના આત્મા,
શીર વોહી અદાએ માઆશુકના દીખલાને લગે.
આએ જખ ગેરે ગરીબાં મેં લોં બહેરે ફાતીલાં,
આશીકે જાંજાઝકી પુરખતકો હુંકરાને લગે.

ગઝલે—કબાલી—ખીગગનજન.

શીર કર કરા નજર કર એ ચાર જાને વાલે,
પતના નહો સીતમર એ દીલ ચુરાને વાલે.
કુહ વાઝ કુહ તમાલીલ કુહ રોઝ કુહ વળલીલ,
સફે તેરી અદાએ એ મુંહ છુપાને વાલે.
નાસેક મુખાર દીને જમ મુહી રેહને દીને,
હચને હજારો દેખે ખાતે જનાને વાલે.
દાના વહાં લોં તાલં આલે ખીરદ પરેશાં,
કરવે હેં એસા જાહુ ચે દિલ છુલાને વાલે.

ખામોશ અમ વિલાપત કરતાહે ક્યું સીકામત,
કહેને હે ઉરકો જાલીમ સારે જમાને વાલે.

મગલો-જીવર.

કુલ જરસે રાતદીન ગરદીશ મેં પૈમા ના રહે
એ મેરે સાહી તેરા ગુલઝાર મયખાના રહે
ફરત સાહીકા નાઝીશ પાયે રીન્દા લરખરામ
મય કહેક વાલોંકા હર અનદાંઝ મસતાના રહે
ખજમ મેં સરમા કે પહલુસે મેરે જખ ટેમ કટે
શરખને બી ચાહા મુઝસે ફર પરવાના રહે
ઉમર બર ઉસને સતાયા જીસકો હમને દીલ દીયા
ઉમર બર ઉસને જલાયા જીસપે પરવાના રહે
સાહીયા જખ જખ સેહત બર ચુકે મુઝ રીન્દ કા
સામને આંખો કે ચક લખરેઝ પૈમા ના રહે
સમતો ચેહ હય જીન્દગી કા હુતક કુમ ખાતા રહે
જખતલક ખીદમત ગુઝારે પીર મય ખાના રહે
અ મેરે પીરે મુંગા એસી દુઆ દે મુઝકો વુ
ખુલક મેં ખી ચાહ મુઝકો રાહે મયખાના રહે
જખ દે કર આજકો મેં નામ કરખડ જીવર
ખજમે આલમ મેં મેરી ઉલજત કા અફસાના રહે

મગલો-નીઝામી.

ખગલમે ચાર સાગરમે શરાખે પોરતુગાલી હે,
હમારે દીનો ધમાંકા તો અય અલ્લાહ વાલી હે,
અલો રેહનેલી દો હમ ચે કીનાયે સય સમજતે હે,
આદુકા નામ લેકર ખાત તુમને કીસપે ઢાલી હે.
ખજમત હોતો મેંબી બેઠ જાડ એક ગોશેમે,
જગા તો આપકી મેહશીલમે આખીર યુંબી ખાલી હે.
કબી આંખોસે દીલમેં હો કબી દીલસે હો આંખોમેં,
કહાસે રાહ તુમને-આને જાનેકી નીકાલી હે.
નીઝામી ખુને દીલને મીલકે તુરશ ગુલ ખીલાયે હે.
મુસલ-સલ તાર અજકોંકા હેય, કુશોંકી ડાલી હે.

મગલો-જીવર.

મહકાને વાલે આપ સય ચાર ખન ગયે
સમજાને વાલા મુશત મુનાહગાહ ખન ગયે
મયને દીયાયા દીલ ઉન્હે દીલદાર જાનકર

લેહર હમારે દીલકો દીલાદાર બન ગયે
 હિસ મુલખમેર સખકો આતી નહી હમ નોંદ
 ખીસતાર કે તાર હકમે મેરે ખાદ બન ગયે
 હુમમાર રહના ચાહીયે ખાશીં સે એ ઝંકર
 અપમાર હિસ ઝમાને કે અગયાર બન ગયે

ગઝલે-તજમુલ.

ખડકે હલકત તો કમ હોવા હીનખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
 હઠાઈયે વોહ ચેહરેસે નીકળ આહીસ્તા આહીસ્તા.
 ફરગી રહતા રહતા જનકી ચક્ષમે મોહર દુશ્મનસે,
 કે હોતા હે જહામેં પ્રનકીલાખ આહીસ્તા આહીસ્તા,
 વોહ હેં માઅયુક હોતે હોતે એક દીન મેહરખાં હોંગે,
 દુવા કંતે હેં અશીન કામવાખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
 ઉભર આવેગા સીના નવ અવા રોહ હોતેવાલે અ,
 ઉમંગ અપની દીખવેગા સમાખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
 જો અરજે મુદખા હોતા હુ પહતે હેં તજમુલ વોહ,
 દુખા હોગી રહારી મુરખાખ આહીસ્તા આહીસ્તા,

ગઝલે-સાકીખ.

બનાઈ હે મેરી બાવીયે ચરત આપને મમકી,
 મસીહાઈકે પાદમે આજર કયા સગી હે માતમકી.
 એ ફીસને મુખકુત કા નયેરકે હાખ સે મોહ લાંકા,
 ચે દયુ મેરી નજ મેં એક બાવીસી મમી સમકી.
 પડકા કર ખ્યાર કિનસે હુદગનીકા મજા ખોયા,
 શરખે વરલમેં તાસીર પયદા હોનઈ સમકી.
 પાકે છનકે ઝપકે જાતીથી કલ આખેં લડાનેમેં,
 વોહ અખ તેવર બદલકર ખેરસે દેને લગે ધમકી.
 ખુદા હાશીજ હે કિસુ મરદે ખુદાકે અહદકા કલતક,
 ખુતોંકી આહ સાકીખને સુનાહે આજસે કમકી.

ગઝલે-તજમુલ-(આહુ જમાનેકા ફેરાન)

ખમલ મેં લેકે જુરવા કે શીરાન વેહ બી ફેશન હય,
 મહમ સાહબ કે ચેટર લેકે જાન વેહ બી ફેશન હય,
 લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુતોંકે,
 પોંદખ કર પાકમે સીટી બજાના વેહ બી ફેશન હય.
 કલા મુલ્લાહ કે પાકમે કિસ દીની કીતાબ કે,
 ખીસર કે પહેલે અગ્રેજ પડહાના વેહ બી ફેશન હય.

ખીજાનાં ફર્શ હસ્તર ખવાન ચેહ ઝમકે પુરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાનાં ચેહ બી ફેશન હય.
અગર હો બોલકા જલસા બહાનેકે લીએ ઇન્જનત,
મહમકો સાચ ચારોંકે નમાના ચેહ બી ફેશન હય.
બહા કર મુઝકો દાડીહ ઘટા કર ઘાટ કર ઝુખ્યાહ,
બધ શાને ફટલત માંગ ખાના ચેહ બી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ દફન તાજરાત કોઈબી,
તજમુલ શાએર ગઝેરોકે ચુરાના ચેહ બી ફેશન હય.

ગઝલે—હુસેન.

ખવાન રતયા હો કયા આપકા ગરીબ નવાજ,
નહી હે આપસા શીર દુસરા ગરીબ નવાજ.
યે હીંદ બરમે' હે' ચરમે' યે સપમે' હે' મશહુર,
તુમહીકા કેહતેહેં સખ ઝોંલીયા ગરીબ નવાજ.
હઝાર શુકરે ઇલાહી કે હમ ગરીબુ' કા.
મીલા ને પીર તો અય દીલ મીલા ગરીબ નવાજ.
બહામે' કોઇ નહી આપકી તરેહ ખુવાન,
ગરીબ પરવરા એહલે અતા ગરીબ નવાજ,
અબએ સુરમા લગાતા હે અપની આંખુમે',
યે ચરમે' પીર તેરી ખાકેપા ગરીબ નવાજ.
પએ નખી વખએ મના પએ સહાયા વ આલ,
સુનો હુસેનકી બી ઇલતેમ ગરીબ નવાજ.

ગઝલે—કમાલ,

બાદ મુદતકે મોહબ્બતકા મઝા મીલતા હે.
સો મુખરીક હોકે ખંબરસે ગલા મીલતા હે;
જોર-એદાદ સીતમ-ખુમઝ-અદાવત--કીના,
જોહે વો દુશમને અરયાએ વહા મીલતા હે.
દીલ ન મીલતેકા કીસી શોખસે શીકવા કેવસા,
મેરે સાથાબી મેરે તનસે જુદા મીલતા હે.
બોસએ લગકી તમન્ના હે મડે હુતકી ચએ,
જાન આજતીહે લગપર વો મઝા મીલતા હે.
કેથ પર રખકે હડી બે ગમ મેરા ખતે શોક,
તુમસા જમ ખુવાર કહાં બાદે સખા મીલતા હે;
તુમ મીઠાસે હો બહાઉસે દલક ખન બતકર,
દેખકો ખાકમે' યુ' ર'એ વહા મીલતા હે,

અમ કમાઈ ઉતરી મોહવત યુદ્ધી દીક્ષા તડપાએ,
જળ વો દેતાહે તસલલી તો મઝા મીલતા હે.

મઝલે—અકબર.

ખોસે લેતાહે જળ ઉત લખકા, ઝારમે તક રહાઈ મું કખકા,
તખ્તેહ મસક સીતમ કેસે વો ખનાએ, કોઇ મીલતાહે ઉસ દખકા.
દોતી જતીહે શાહરત ઉસ ખુલકી, ખાતમા અખ ખખેર હો સખકા,
આપ તસરીશ લાએ અચ્છે વકત, વર નહોલી ચુકાયા મેં કખકા.

મઝલે—મહમુદશાહ.

મઝ મોસે અયસી કોન ખતાં જોકે ખાના જનાં છોડ દીયા,
કયું નાહક અયસે રહ મય, જો મોહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા, હે દેસસે જા પરદેસ ખસે,
મોરે મનકી અગની કયસે યુએ, મોસે આંખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા શરખતે દીદ ફું જમસે પીયા, દુહીરે ખાત નહર મોરે હે ખાજ,
દુને ખાજયે આલમ દીક્ષકો મારે, મયખાના ખનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો દુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલયા જન તલક.
પર રએમસે ચેહરેપદ અપને, પરવાના ખનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને યુસે મીલો, કીજો અપને પીયકી સેવા કરો,
વોહ અગલી ખાતદો માદ કરો, કયું અપના દીકાના છોડ દીયા.

મઝલે—તાહીર.

મરકર કેબી દીલસે તપે દુરકત નહીં જતી,
મીટીમેંબી મીલકર ચે હરારાત નહીં જતી.
દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીમાહેં,
પરદેમેંબી ઝાલીખકી શરાસન નહીં જતી.
દુરકતસે તસવુરસે ફૂમેં વરલમેં ખેતાખ,
હે દીલકો જો ગમ ખાનેકી આદત નહીં જતી.
યુસેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
ખેદક મેંબી રહમકી આદત નહીં જતી.
વોહ શર્મસે છુપતે રહે જખતક નહુવા વરલ,
જખ વરલ ફુવા ઉનકી નદામત નહીં જતી.
તાહીર દીમે ખેતાખકો તસક હો કયુંકર,
આંખેસે કીસી વકત વોહ શુરત નહીં જતી.

(તરખાએ હાકાલી)—મઝલ.

મએ વેહલસે ઝો સાધી લખાલખ એક ઓમર દે,
મેં જન્દા તેરા હો જઈ મું મતાવલા મુજેહ કરે.

પીલા સાકી મુજે વો મય નો જોકે બે ખુદી બખસે,
રોએ રોએ મેં મેરે કયરીયત મનમુરદી ભર દે.
તુ રોએ બામ કર મુજે કસમ પીદે ઝુગાં મુજકો,
સ કાહુમ રખમદમ પળકે સરાય આને મેરે ધર દે.
મલામત ઇરક બાઝીકી હડાએ કોન રોખીસેં,
તુરાબ ઇસ કામકા તુ હય કે હરકારે વહર મર દે.

ગઝલો—સાદીક.

મએ આશકહું દીલસે ઝુઝુરે સનમપર,
દીવાના હું ઉસકે વજુદો આદમપર.
કીયા જળસે ઇકરાર કાલુઅલાકા,
હુવા તબસે નાઝાં મએ નકદે કદમપર.
કીસીમેં નાહ વોહ હએ ઉસમેં ચેહ સારે,
વોહ કાદીર હએ અપને તો જોરો કરમપર.
જહાં દેખો મવજુદ ઉસકી તબસ્વી,
મુકરર મહીં કુછ ચેહ દએરો હરમપર.
વોહ જએસાહએ અવસે આપી રબીએસા.
હએ મુખતાર આરચ્ચાલ ખુદ બોશો કરમપર.
શહે ખએર સાદીક હએ જનાંસે વાસીલ,
હએ હુશયાર હરબાન ઇસ દમ કદમપર.

ગઝલો—સાદીક.

મએ અપના આશક હુવા હુંજ બેશક,
અએ દરસન તો અપના કીયા હુંજ બેશક
હુપાયા હું અપનેકો અપપનેમેં આપી,
ચેહ વહદતકા યુરક લીયા હુંજ બેશક.
મએ આપીહું બદી મએ આપી કલાલી,
મેરે મએ ચલા મએ પીયાહું જ બેશક.
ચેહ મએ હું કે હર શએવા ઝાદીર ખાતીન,
મુજહે રૂમતા ચેહ મએ લીયા હુંજ બેશક.
મએ જોગી જમાકર ચેહ દુકડે જહાંકે,
ચેહ રંગીન કુડતા સીયા હુંજ બેશક.
મએ સાદીક શહે ખએર અપનાહી આશક,
રીયાસે તો મએ બેરીયા હુંજ બેશક.

ગઝલો—કન્વાલી.

મળા દેતેહે કયા ચાર તેરે બાલ ધુધરવાલે
તેરે બાલ ધુધરવાલે તેરે બાલ ધુધરવાલે.
પહેલેથી તકરાર દીલકે અગ કરત હો ખ્યાર,
તેરી તરફસે ચાર મેરે દીલમે પડમયે ઢાલે.
બાત હે જંગલ મેરે દીલમે આયા ખીયાલ,
આપની જુલફે કાસવાર ઓ બોઠરારે વાલે.

ગઝલો—હાફીઝ.

માઢમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કાન
શમેઅમેં વોહ હે અમર રેહતા તો પરવાનેમેં કાન.
કાહકો શેખો ખીરહમન દુડતે ફીરને હો તુમ,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વીઝાનેમેં કાન,
અર કીસીસે કયું ઝમડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસતોમેં રેહતા હે તો શરઆનેમેં કાન.
બકે તુમ દેરો હરમમેં દુડતે હો કીસ-લીયે,
અર ખુદા મરુજદમેં રેહતા હે તો ખુતબાનેમેં કાન.
હે યે મંઝીઝ સખ્ત તર સમજો મુસે હાફીઝ ગર,
બે-ખુદાસે બા-ખુદી બેહતર હે આ બનેમેં કાન.

ગઝલો—તજન્નુલ.

મીસાલે મહા હરસુ જલવા-ગર ખાગલો ખાગ હે,
જીવર અય તાલીમે દેખે ઉધર ખાગલો ખાગ હે,
દેરીરે મરુજદ હે અપની સદા અમે નીરાલી હે.
વહેસા મહેલ અમે તહર ખાગલો ખાગ હે.
તેરી હુરે મુગારીક હોં તુઝીય જહીદે નાદાં,
વહાં અપને મંઝુરે નજર ખાગલો ખાગ હે.
હિનડીકી દીકે મુશતાક હે દેરો હરમ વાલે,
વહાંબી ઓર વહાંવી જલવા-ગર ખાગલો ખાગ હે.
ન કયું જલવા ચમનકા ચક્ષમે નગરમીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમે અય બે-ખયર ખાગલો ખાગ હે.
હિંદા મરહે ખુદા પરદા દુષકા અપની આંખસે,
તજન્નુલ દેખ હરસુ જલવા-ગર ખાગલો ખાગ હે.

ગઝલ-દાગ.

મુનસફી દુન્યાસે સારી ઉઠ ગઈ, અમનુતો ધમાનદારી ઉઠ ગઈ.
દીલસે-વો બેઠખત્યારી ઉઠ ગઈ, અમ તમન્નાહી તુમહારી ઉઠ ગઈ.
વાય દુશ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમે દોસ્તદારી ઉઠ ગઈ.
રાહે ગયે લાખે કલેજે થામકર, આખ જીસ જનીય તુમહારી ઉઠ ગઈ.
જખ હુવા સીજદેમે ઉસ ખુતકા ખ્યાલ, ખુદ ખખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઈ.
કીસસે રાખીએ દાગ ચશમે દોસ્તી, ઉઠ ગઈ ચારોસે ચારી ઉઠ ગઈ.
શએર } જહાંસે હાર ગયે, છોકે હારનેવાલે.
કીચર ગયે એરે ગેમુ સંવારનેવાલે.

ગઝલે આતીશ.

મુલાકાત ઇસલીએ તુમસે ખુતે બે પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરશી ખાતીર મેરી તોફીર કસ કરદી;
તુમહારે અપને બેગાને મેરે સખ ખત પકડને હે.
ઇસીસે અપને હાલે દીલકી ગમ નેહરીર કમ કરદી.
ઝરા જુલેસે વો મેરે જનાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ કદર બેહકે કે એક તકખીર કમ કરદી
ખ્યાલી ગઝલ-પરજુલાલ-(સદે કી નાસિહત.)
મુઝકો મુંહ ન દીખા બદકાર બડવે સટટા ખેલન વાલે
સારે ઘરકા લુટા કરમાલ આખર હો બેઠા કંગાલ
શીરબી ચલતા હય મુઝસે ચાલ બીખી દે દે કાનકે બાલે-મુઝકો.
ઇન્કો ગીરવી ઘર કુચ્છ લાઉ માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અમ કે મેરા પડેગા દાઉ સખ કુચ્છ તોરે કરે હવાલે-મુઝકો.
હો ગએ બાવાજી ખુરશાંદ કેદર દડા કીય અનંદ,
બોલે કટેજે તોરે શંહદ પૈસે સૈ કા દડા લગાલે-મુઝકો.
કમર કયું બે શર્મીપર કસલી દુરે તેરી મડડી પસલી,
લે બયાલ-વડે કીબી હંસલી તુને કયા કયા ઘર હંચ ઘાલે-મુઝકો.
તુઝસે ખ્યાલી દુરે બાગ લોટ તેરી ચતાર પર નામ,
ખાવે બોટી તેરી કામં દુઝકો પડે જાન કે લાલે-મુઝકો.
તબડે સટટે કો નાદાન પરજુલાલ કહે સો માન
સટટા જાનકા દુશ્મન જાન ખેઇ અકલ કહાં મતવાલે-મુઝકો.

ગઝલે-અનવર.

મેરે ઘરકે ન સહી મયરકે ઘરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે યે તો ઉધરકે હોતે
ચેહ હવા ગયરને આંધી હમ શરાફત કે લીયે
મે મરે ઝોરપે તુમ રશકે કમરકે હોતે
તોરે ખીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજતા

દીલમેં પમમાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે
 ચક્ષમે દુશ્મનસે અગર આંખ તુમહારી લડતા
 આરબી ઇસ દીલે બેતાબપે ચરકે હોતે
 શીર બહાર આતી નએ સરસે જુવું દીર હોતા
 દીર નએ તોરસે સીજદે તેરે દરકે હોતે
 શીરતો બડબડકે ન વો બાન સુનાતે અનવર
 મેરી ફરીયાદ મેં પેહલુ જો અસરકે હોતે

(પાનકા ખીડા)-ગઝલે-સુલતાન.

જખ ઉસ યુવેરા આનાસે મીલા પાનકા ખીડા
 કયા રંગ જમા લુલ્હ દીયા પાનકા ખીડા.
 તમાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
 કીતના હે મહેદાર બના પાનકા ખીડા.
 ખુખીસે હે ફેવડેમેં બસાયા હુવા કથન,
 કયું દે ન મેરી જાન મઝા પાનકા ખીડા,
 શોખી નહીં અછઝી યે શરારત નહીં અછઝી.
 તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા ખીડા.
 રશક અયસા હુવા ખુન લગે ધુરને દુશ્મન,
 પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા ખીડા,
 કયા જરફી હકીકત હે કરં નઝર અબી સર,
 લા પાનકા ખીડા તુ ખીલા પાનકા ખીડા,
 સુલતાન ગઝલ કયું નહો મકબુલ હમારી
 હે તોહફે અહબાબ નયા પાનકા ખીડા.

ગઝલે-અઝીઝ-કબ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા કયોં ઘટા છઃછ રહી ગમકી
 મેરી આંખોને બારીશ કયા દબી બરસાતસે કમકી
 તુમહારે નામમેં તાસીર હે કયા ઇસમેં આઝમકી
 મુરાદે હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
 રહેહેં ઉમરબર જો સામએ દામાને રહેમતમેં
 ઇન્હેં દી જાતી હે અબ આફતાબે હશરકી ધમકી
 તમાશા અપને દીલમેં જીસને દેખા હે ખુદાકા
 હકીકત ઉસકે આગે કુછ નહીં હે સાગીરે જમકી
 નીમ હે બરક વશસે ઉસને દેખા કયા મેરી જાનીમ
 કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક ખીજલીસી આ અમકી
 પીલાકર બાદએ વેહદત બનાતા વો જો મસ્તાના
 અઝીઝ ઉસ બે ખુદીમેં સેર કરતા દોનો આલમકી

(નગમે-ફહાની)-ગઝલ-કબ્જાલી.

મેં દરે પુન્હારે આન પંહ, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા,
 દીન રેન તડપતા હેમા જીયા, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 સીમાયમા દીલ ખેતાય રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાખ રહે,
 સખ દોસ્ત હો ફુરમન દાખ દહે, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 કબી સુખકી નદેખી એક ધડી, કયસી જાન ખલામેં આન પડી,
 રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 મેરે હાલે ગરીબીપે કીજે નજર, મીરાં સૈયદ બક્ષી નહિં આતોસખર
 ગમ હિરસો હવામેં ઉખર ગુજર. લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 મયેં જામે જમાલકા હો નિઝામી, કરો શાહ પીલાકર સરવરેંદી,
 તુહે શાહ મેરા મેં ગુલામેં કર્મી, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા,
 યાવરકો જમાલ દીખાએ જરા. કરો નઝરે લુત્ર ખરે ખુદા.
 શબો રોજ હે યે દીલસે સદા, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.

ગઝલ-હુયરાં

મેરે દીલમેં જખકે વોહ તશરીફ ફરમાં હો ગયા,
 ખે-શકી સારેય શીર અરશે મોખલા હો ગયા.
 ધરક જીસ દીનસે મોહમદ મુસતફાકા હો ગયા.
 સખ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો ગયા.
 કીજરસે ધખરા ન અપ દીલ પદલે અખ લાતક નતુ
 શીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ર ઉતકા હો ગયા.
 આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજલ,
 કયું કે મેં શયદા હખીય કીચીયાકા હો-ગયા.
 વાયદયે વસ્લ અખ તો પુરા દીજયે બહરે ખુદા.
 આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાનાં હો-ગયા.
 જહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
 કુચયે દીલદાર અખ મસકન હમારા હો-ગયા.
 જાનકર ખાલી કશન વાપસ હુવે મુનકર નહીર,
 ધરકમેં અખ જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
 મીસલે આપના કે અય હુયરાં કયું હયરાન હે,
 કયા મોહમદ મુસતફાકા તુબી શયદા હો ગયા.

ગઝલ-હુસેન.

મેંહુ ખેતાયયા રમુલુલાહ, મીરમે સેયમાય યા રમુલુલાહ,
 કીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ ખેતાય યા રમુલુલાહ
 દીનકો ખુશીદહે શીદાતુ મેરે-સખકો મહતાય યા રમુલુલાહ.
 દુરે દન દાસે તેરે હનાદમ-દુરે નાપાય યા રમુલુલાહ,
 હે સુનો દીનકે તેરે, બરહક-ચાર અસહાય યા રમુલુલાહ,

(નગ-મથે-ફહાળી)-મઝલે-કબાલી.

મારે બાંકે જવાન મદની, તોરે જોગમે પેહની ઠરની,
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરત હે દીલ શકની, મોરે બાંકે જવાન અરખી.
મુજકો હે તેરી ઉલટ, કીચ તરેહ કટેંગી પુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાના અરખી.
મેં કહુંગા રોજ મેહશર, વો આતેહે બાંકે શરવર.
મુજકો ડોણ મીસલે અરની, મોરે બાંકે જવાન અરહી.
(રજીલા કબાલ) હુમારી-ફરીયાદ-મઝલે-કબાલી.

મોદખત ગયરસે મેરી છોડા દો યા રસુલસ્લાહ
તુઝે અપના હી દીવાના બનાદો યા રસુલસ્લાહ
લગા લકમે ગુનાહોકે પડા દીનરાત સોતાહું
તુઝે ઇસ પવાબે ગદલતસે જગાદો યા રસુલસ્લાહ
પડા હું કેહરે ફરીયામે બંવરમે ખાતા હું અકર
કીનારે લુત્તરે મુજકો લગા દો યા રસુલસ્લાહ
અધેરી કશમે મુજકો અઢલા છોડ જરેંગે
વહી દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલસ્લાહ,
ખુદા મુજકો મદીનેમે જો લે જાવે તો બેહતર હે
યેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલસ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલક બયતુલ્લાહ
સુસાદીર હું મેં કાએએકા ખુલાસો યા રસુલસ્લાહ

મઝલે-નગમેહિન્દ

મંચતો હુંડત હુંડત દારગઢ મોહે પીકે નગરકા ડગર
નહ મિલા
તન સુખ ગયો પગ સુખ ગયો કહીં હાય વોહ શામ
સુંદર નહ મીલા
તોરી મીનમી ફરં સુન એરી સખીજો તુદેસ મદીનેમે
પોહયે કબી
મહી કલોક અય યસર બકે ધની શિરી હુંડ તુમહારા
નગર નહ મીલા
મંચ તો બેઠીથી મનમે ચેહ આસા ધરીકે વો આમ
પીયા મોહે યાદ કરે
વાઠેવારે બાંકે મંચ સીલ ધરં કીયે લાખ જતનવાલા
દર નહ મીલા

મોસ શામ કન્યા મહીને ખસો મોહ મુરલીકીયે નહ
 સુનાયે ગયેઃ
 મંચતો પુરખદવારેકા હુંડ શીરી ગઢ દેશપદેશ મગર
 નહ મીલા
 લગી ખીરહ અગન ભયો સુખપદન કોઇ શાહ મહીનેસે
 ભય કહે
 નહીં આસકે હોંદમે જીવ ખયે, મોહ આપકા દરસ
 અગર નહ મીલા

ખ્યાલ—મઝલે—અહમદજી.

મંચ તો કહું સંસાર કો દેખો ઇશક કહે વેાદ યાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચકાઅમે કા સરદાર દીખા.

મંચને ચહડાયા સુલીપર મનમુર ઇશક હય નામ મેરા,
 કોન બયાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુખદો શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બતા ઉનકા અલીશસે હય કુદ્દે આમ મેરા,
 તુમને સુના હય કબી અઝીમો તાલીબ થા શુલશમે મેરા.

ઇશક હું ઐાર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅમેકા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંચને ખવાર કીયા ઐાર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
 મજનુ કો મંચને શીરાક બન બન લખનાકા ખીમાર કીયા.

મુસાકો જ ઘેરા મંચને તુરુપે જ શુશતાર કીયા,
 અરની કહેકર દેખી તગલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા.

માનું ન હરગીઝ મંચ કીસીકી બાત તું ચલ રહતાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅમે કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમદઅલી કાતેમા હસન વ હુસેન શુલશમ હય દો,
 ઇશક હકીકી ઇશક મજાઝી એક હી હય પર નામ હંચ દો.

ઝમી ખર્ચ ઝાર મહેર જમ્મસ જે પન ચારીકે નામ હંયદો,
ઝેર ઝખર હંય એક દુરૂપર ઉનેકે જી અંગમ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલ અહમકજી દીલદાર દીખા,
વરના કરંગી ખવાર તુએ મંચ કાચમે કા સરદાર દીખા.

ખાહરેસ્તાન બાબઈ—ગઝલે—ફુમરી—લેરવો—

મંચ તો અપને ખવાળકી જોગન બની—

જોગન બની જૈરાગન બનીરે

દાહરો { ફુદા પસીના તુર કારે યોયા ચમબેલી ફુલ
સખ સખીયન ચીલ સેહરા ગુયા પહને નખી રસુલ
મંચ તો જોગન બની અપને—ખવાળકી જોગન બની

દાહરો { ફુદા અંદર સજ રહા હય ખાહર પડી હય ખરાત
ચારોં પાયે ઉક ચલે તો કોઈ ન યોયા સાય-મંચતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે દેસ-મંચતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજાયે ખાય-મંચતો
નદી કીનારે ધુવા ઉડત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કાશન મય જલ્દી વહી ન જલતા હોય

મંચતો જોગન બની અપને ખવાળકી મંચતો જોગન બની

શએર { કાસદ લાવે ખખર ચારકે આબનેકી,
જાન જાતી હય ચલ્દી હીજરમે દીવાનેકી.

ગઝલે—ઝેહરાજાન.

મહી દીન હંય દુઆ લેલો કીસીસે કખલ મુઝતરસે.
જવાની આ નહીં સકતી મેરી જ શીર નએ મરસે.
ચેહ કહદો અખરે બારાસે અખર ખરસે તો યું ખરસે,
કે જયસે મેંહ ખરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વહા કોઈ મુકદ્દરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ખરસે.
અબી કમસીન હો ચેહ નદરન તુમહેં કુશોકે ઝેવરસે
અબી નામે ખુદા સેહરા ખનએમા અપકે સરસે.

ગઝલે—ગફુર.

યા ગયેરસે રહે યા હમસે મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મખર ખાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે મમ નહીં પર ગમ હે મે,

ખાત વોહ ઠીજીયે છપ્પમેં કે મુલામત રહે.
 નીંદ આંખોમેં હે કરમાઇ દુષ્ટ હે ચીતવન,
 સથ ખતાઓ કે મેરી જન કહાં રાત રહે.
 નજરોકે વક્ત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
 છાંછી બરો મેરી જન મેરે સાથ રહે.
 જામ હાથોમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે,
 હાય ઇસ ઇશક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
 ખાગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગધુર;
 ચારહી સાથ રહે મોસીમેં યરસાત રહે.

ગઝલે-મુમતાજ.

યા નથી લીજો ખયર અપને દીલ અફગારોંકી,
 જાત જાતી હે ચલી હીજમેં ખીમારોંકી.
 તપે દુરકનકો મેરી અતીજ્યા બોલે,
 શરખતે વસ્લ દવા અયસે તો ખીમારોંકી.
 રકમ કર હાથે પરેશાપે રસુલે અરખી,
 લીજીયે જલ્દ ખયર હીજકે ગમખારોંકી.
 કુછ નહીં દુર હે ચે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
 કરો જાગીર અદન હમસે ગુલાહ મારોંકી.
 યાદ કરો રોજીયે અકસદકો તેફે યા અહમદ,
 દેખકર રોતા હું મેં શકલકો જવારોંકી
 જાકે તીખામે ખુદાયા ખતુફેલે અહમદ,
 દેખે મુમતાજ જલક રોઝકે મીનારોંકી

ગઝલે-તાહીર.

ચારહી ગલીયોમેં કયુંકર ચાર જાના છોડ દે,
 કીસ તરેહ ખુલખુલ ચમનસે આશીયાનાં છોડ દે,
 ચેહંસી અજી નહીં યાં દીલપે ખીજલી ગીર પડી,
 નીચી નજરોસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
 તર્ક કર અયસેસે ચારી ચે ચલન અજીજા નહીં,
 વહાંકા જાના છોડ દે કિનકા ખુલાના છોડ દે.
 દેખકર આઝરહા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ
 જો ખુરા માને મેરી મેહરીલમેં આના છોડ દે.
 યા ઇલાહી વોહ ન છુટે હિસકા છુટના હે મજબ,
 યું મેં રાઝી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
 હમમેં પેશો ખુદા તુ જાકે ક્યા દેગા જવાબ,
 દેખે તાહીર ઇન ખુતોસે દીલ લગાના છોડ દે;

ગઝલે—ખઝમ.

યે હુસ્ને દીલદરેખ ઓરોમે પયદા હો નહીં સકતા,
 બહોત યુસુફસે હોસકતેહેં ગુમસા હો નહીં સકતા.
 ઇલાહી વરલકા વાએદા ઉન્હે ખુદ યાદ આગળયે,
 તુએતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
 મેર અશાફે નહામત આનશે દોજખ ખુઝા દેગા,
 યેહ વોહ કતરા હે હમસર જસકા ફરીયા હો નહીં સકતા.
 કરં જખતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
 ચલે જખ તક ન વોહ ખુત હશ ખરપા હો નહીં સકતા.
 બહોત ખુલ્હે આશીયાને કીયા ઉનકી ઇજમત અરઝાઝ,
 નહો અય ખઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—હુન્દ.

યે ખેમોકા તુન્હારી હરબડી દીલ લગી કયસી,
 તખીયત આદમીકી હે કબી કયસી કબી કયસી.
 નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુન્હારી ધાંધીલ કયસી,
 મેરીહી ચીજકા કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
 જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
 સગ અપને કીયેકી દીલકે આખીર મીલ ગઇ કયસી.
 ખયાને સોઝે દીલ રો-રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
 લગી હે આજ જખ દીલમે તો આંખોમે તેરી કયસી.
 વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હુન્દ કેહતે હેં,
 તખીયતમે હે હસ કમગખતી કી શોખી ખરી કયસી.

ગઝલે—હાફીઝ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો દુંડન ચલી ચલીજી,
 નઝર ન-આયા સજન રંગીલા મેં જાન-મારી ગલી ગલીજી.
 ચહાંબી દેખી વહાંબી દેખી શીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
 શજરમેં દેખી ગુલોમેં દેખી સારી કલી કલીજી.
 કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જસકે,
 શીરાકમેં હે ખીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી દગી કલીજી.
 યે ગરમીયે ઇશકકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં.
 સજન મેં તેરે કીરાકે આતીશમેં અગ સરાપા બલી બલીજી,
 ખુરી ખુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સખમે અયા રખા હે,
 મેરા સજન પર બહા હે બોલા ખુરીકો કેહતા બલી બલીજી.

સતી સતી લોગ કેહવે હેં પર સતીમેં મુઝમેં દરક હે બેહદ.
મેં આતીશે દરકમેં સજનકે જલ્દી ન ઉસસે ટલી ટલીજ.
ન જુહંગી નામ યુજક ઓર ઉઝર વ ઉસમાંકે મેં હાફીઝ,
અ રોજે મેહશ્વર ઉઠંગી જસદમ કહુગી મેં યા અલી અલીજ.

ગઝલે—મુમતાઝ.

ચે માના હુસ્તકા તેરે નઝઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીએ દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
ધુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મહાં કયા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર યુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ આહો તો સખ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાયા વાએદા મીલનેકા ન આયે અખ તલક ચે કયા
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા,
તેરી સુરતલી દીલમેં દેખ લી અપનાજ અહા,
ચે અખ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલ્લહતકે ધુપાનેકી,
મગર અખ વોહ ધુપાયેં હમસે ચરઆ હો નહીં સકતા.

ગઝલે—દાગ.

ચે દીલ લગીબી કયામત-કી દીલ લગી હોગી,
પુદાકે સામને જખ મેરી આપકી હોગી
વહાંબી તુબકાં જલાઈએ તુમ જો કેહતે હો,
ખખર ન-થી મુઝે જન્નતમેં આગલી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસામ અય નાસેહ,
વહાંબી તેરી જ્યાં ચાર હાથકી હોગી.
ફુઆયે વસલે પુતાં માંગતા હું કાઅબેમેં,
પુદાકે ધરમેં કીસી શમકી ક્યાં ટમી હોગી.
નિગાહે શુખલી કુછ દે જવાસ અલ શીરકર,
તુન્હારી આલાકી કીસમેં પરાખરી હોગી.
ખહોત જલાયેગા ફુરોકા દાગ જન્નતમેં,
ખગલમેં ઉસકે વહાં હીંદકી પરી હોગી.

ગઝલે—અમીર.

ચેહ જો સુરતે હય તેરી સુરતે જાન હય ચહી,
ચહી નકશા હય ચહી રમ હય સાખાં હય ચહી.

અપની હસતી કે સીવા ગેર કે સીજદા હમમંદી,
 મેઝદમે પીરે મુંગા મશરમે રીંદા હય મંદી.
 ખીસતશ રાટ કા દો પારખા હમમલ હી કુલાહ,
 તાજે ખુતર હય મંદી તખતે સુલેમાન હય મંદી,
 દુ જહાં મેં નહી અખ તોરે સીવા કોઇ અમ્માર.
 અપની તો છુએ હય ફદમીદ હય ઇરફાં હય મંદી.

ગઝલે—સાદીક.

ચેહ દીલખદીલ હયે દીલ દીલે દીલદારહી કસમ,
 દીદા બદીદા દીદ હયે દીદારહી કસમ.
 દીલ લેતા લયે સો દેતા હયે જો દેતાહયે વોહ લે,
 ચેહ સવદા મુશ્તકા હયે તુ લે ચારહી કસમ.
 અયેશોખ ઝયોક શયો કમે આ લુટલે બહાર,
 ફુકાન હુસ્નવાઝ હયે મકારહી કસમ.
 શીશે લે સખરા પીયાલેસે બર પીકે,
 મસ્તો ચેહ રોઝે છદ હયે મયેખવારહી કસમ.
 મયે નોશ ગર હો હોશયે બેહોશ ફેર હયે હોશ,
 ચેહ હોશે જોશ હોશ હયે હુશાયહી કસમ.
 સાદીક હું ખચેર રીંદ ખરા બાત મયે પરસ્ત
 હસ્તીમે મસ્તી મસ્તલયે સરદારહી કસમ.

ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાઝ, મોહયોદીન જલ્લાની,
 કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 સીતારે સખ છુપે અખ તાઅબદ, ચમકેગા શન્સ ઉનકા,
 હે તા મેહશર તબલ્લાઇ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 નહીં કુછ આબસે છઝજે શરફ મબ્દો કરમ ઉનકો,
 ચ હે મીરાસે આબાદ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 ન જાં રસમે દી કરતે હો વોહ દુન્યામે કયું આતે.
 જલ્લાને દીલકો આયે મોહયોદીન જલ્લાની.
 દીખાઈ ઠીમીયામરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ,
 મીલા ખાકે કદે પામે મોહયોદીન જલ્લાની.
 હલ્લાહી ઠીસતીયે બેદીલ તલાતુમસે બમા દીને,
 બ અબરાયે મહકાયે મોહયોદીન જલ્લાની.

ગઝલે—અલખ.

રહીએકી નઝરે હોળવેગી નીકલો ન થું ધરસે
 સંભાલો અપના અનાયલ તુમ દુપટા ઓડલો સરસે
 લગાયા દીદગો દાનીસ્તા દીલ ઉસ હીના પરવરસે,
 થીકાવત રંજહી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
 જો સમ પુછો તો યે હે કદર અદઝાઇ મોહબ્બતકી.
 હસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
 હીસીકો દુંડતે શીરતે હેં હમ મયદાને મેહશ્વરમ;
 હીસીકા ઇશ્તીયાકે દીદ લાયા હેં હમે ધરસે.
 મઝા જમ આ સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
 અલખ એજ ટીક ટીકી બાધે હુયે બયકે હેં શશદરસે.

ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમીકી મદહેબાની મુજકો બાઇ હે,
 દીલોં જમેં યેહી સલ્લે અલા ઉલશત સમાઇ હે.
 હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહમદમેં.
 નહીં ઉસકે મુકામીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
 મએ નાઅલેન ગયે જય અર્શ પર વોહ શાહીદે દાવર
 કહાં હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
 નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
 ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
 નસીમે સહરને મુઝહા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
 જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીયકી થમાઇ હે.
 રસુલુલ્લાહ જયકે કયેસ તુજકો શાદ કરતે હેં,
 મીસાલે ગમજહાં શીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

ગઝલે—જલાલી.

રસુલુલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહાં
 તસદ્દ હુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહેં.
 નઝર આતીહે રૂયા મેં નખુવત કી ઝીયા જીતકો,
 વોશાને અમખીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
 વો લે લેતેહેં મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જાનત,
 અઝલ સે જોકે મોમીને સાહેબે ઇમાન હોતેહેં.
 જો મેઅરાજ થાયે અર શીયું મેં શોરો ગુલ ખરખા,
 અહદકે આજ એહમદ અરસ પર મેહમાન હોતેહો.

હજારેહે તસદુક ઉસ ચહેનસાહે રીસાતપર
 હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરઆન હોતેહે.
 હહેમા ઝુમકર અપરે કરમ જોશે કરીમીપર,
 ગુનેહ મારોયે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહે.
 હમે અસનેદે અમ સાકે આદમ અપની તુ અસ્તીમે,
 કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સામાન હોતેહે,
 ગમે આલે નખીમે છનકે દીલ રોતેહે આર આંખે,
 જલાલી ઉનકેનાલુસે અપા તુધાન હોતે હે.

ગઝલો-તજમ્મુલ.

રહતા હે ખાઅમેલી શોકે લીકાયે ખાજ,
 ચોક ઉઠતા હું ચે કેહકર દેખો વોહ આયે ખાજ
 હર રંજમે મેહનમે તકલીફમે અલમમે,
 હે આર કોન અપના હામી સીવાયે ખાજ.
 મકસુદકે ગોઠસે મરદે મદાકા દામન,
 આજમે જોશપર જમ અહરે અતાયે ખાજ.
 હુરોંકા તીર ઉલ્લસતમે કયા છમરપે ખાઉં,
 ખીસમીલ બનાયુધી હે કેજે અદાયે ખાજ.
 દૌલતસે ફકકી દયા દીલકો ગતી ઠીયા હે,
 કુરઆન જાઉં તેરે અશમે અતાયે ખાજ,
 સુમકીન નહીં હે હકમે હે આંખ અય તજમ્મુલ,
 જમતક ન માઅરેશતકા સાગર પીલાયે ખાજ.

ગઝલો અકબર-કબાલી.

રોતી હે શમનમ કે નયરમે જહાં કુછબી નહીં
 ચીંપતી હેં બુલબુલે ગુલકા નીશા કુછબી નહીં
 કોસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો અલો
 એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછબી નહીં
 હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અઝમ હા શનસે
 અપર આતે હકકે ગુલઝર જહાં કુછબી નહીં
 ગીર મએ ખરમે ગુલીરતાં, ઉડ મઘ ગુલશનકી બુ
 રમે ગુલ કુછબી નહીં બુલબુલકી જાં કુછબી નહીં
 જોડ સારે તોડ હાલે અંધ કર ખદે કરસ
 ગોરકી અંબલીમે ચીત હે પેહલવાં કુછબી નહીં,
 હો મએ લુકમ ઝમીકે મુંહસે ખાખાર શીકલત

ફોરો દારા બસકરે તવચીરકાં કુછબી નહીં
 જીવકે મેહલોમેં હજારો રંગકે કાલુસયે
 ખાંડ ઉતરી કલપર હેં ઓર તીલા કુછબી નહીં
 ચાર દીનકી ચાંદની હત શીર અધિરી રાત હય
 મેહ તેરા હુસ્નો ચાપાળ અય નવ જવાં કુછબી નહીં
 જીવકી નોખતકી સાદસે યુજતે થે આસમાં
 મજબરોં મેં ખાંડ હેં, વોહ હુને હાં કુછબી નહીં
 સવર હાજીર કયું હો દરબારે રસુલલાહ મેં
 જલ્દ યસરખકો ચલો અકબરે વહાં કુછબી નહીં

ગઝલે-અકબર.

રખે પુર તુરસે જીલકોંકો હટાલે સાકી,
 ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે ખચાલે સાકી.
 આમેં ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઈનાયતસે મુઝે,
 દેદો કોસરકેબી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
 કીસ કદર નક્શયે ગરલતમેં હુવાહું મહોશ,
 અમ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુશ લેસાકી,
 રખે પુર તુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
 પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદયે હાલે સાકી,
 સુયે રખ કેહતી હેં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
 હું ખલાયેં તેરી અમ ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
 હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાલીમ
 પ્યારે પ્યારે હેં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
 અપને અકબરે કોબી એક જમે મોહખત દેના
 અમ નયે સામરોંકે ખાંટને વાલે સાકી.

ગઝલે-ખેદમ.

લયલાકો તુને એવાર મુજનું બનાકે મારા,
 કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર શીરકે મારા.
 ફોરા હય પથરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
 મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
 એ ચાર તેરી કયા નેરંઝીયાં ખયાં હોં,
 પુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા,
 મરખમ મઝ ખલાસે એ દીલ નહી અમ હસકા.
 કેર ટુકરે હસને અખત બના બનાકે મારા.

સખબર રખા ખીયાલે મેઘમે' ઉસને બેઠમ,
ઐર સખલ હમકો રખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મે'ને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીહાં નહોગાં.
હાથે સદમે' હે' જીતને મે'ને જહાંમે' કીસપર અયાં નહોગા.
હે ખોદ મુજકો અકેલે ધરકર કે હોગા વહાંપર ગુનરા ક્યુંકર,
મદદકો મેરી જો લુતરે યજ્ઞાં નદીમે' હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમજલે દીલસે' તુ અપને પુલ્કપુલ,
હે ચંદરાબ ખહારકે દીન ચે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા.
ખહોત કીવામે' પડહી હે' તુમને ચે માના હમને અય શેખસાહેબ,
ધુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં ચે ઇસ્ક પુતાં નહોગા.
હે કોન સરદાર તુજો દેહશત શરી હોગે તેરે રસુલે દાવદ,
જો જલજલસે ખરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમે'ય ઝીંદગી જાંની તુમ્હારી, અબી દેખતે હંય
જવાની તુમ્હારી,
કહામે'ને ઠેરાતા બોલેચે હંસકર, કબજ શીર મુનીજે
કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આને વાલી હય કાઝ, નહિ બે સખખ
મેહેરખાની તુમ્હારી.
નશીમ અખતો ગબરા ગયા દીલ હમ, મુને કોન શીર
કહાંની હમારી.

(લુલચુલે ખગાલી)—ગઝલ.

લા મકાંપર લર ખનાયા યાદને, દર બદર હમકો શીરાયા યારને,
ખુશ થી કીસમત કલાંમુલ્લાહકી, તુર પર જલજ દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મે'મીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
ઝોજ પર કીસમત હમારી આગમ. દીને હક હમકો ખતાયા યારને.
વરસ કીસ મોહસે અયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે ખયાયા યારને,

ગઝલે—મુમતાઝ.

તોરે અનેકી ખીયા જખસે હય હુન મોરા હીન્દમે' જીવ લગાહી નહી,
ઇસી સોચ ખીચારા ને માર લીધો મોસ ફુખકી ખખરયા અજાબી નહી.
પડા બેડા મોસ મંજબરા મે' આ અય હુમત હય તુહી પારલગા,
મોરી નેહયા કા ધેવનહાર ખીયા કોઇ જખમે' યહારે સીવાહ નહી.
મોરા હીન્દસે જીવ હુમત ભમે' મોરે ફુખકા ન કુચ ખળ ખાટ ભયો,

તોરે દસ બીના મોઢે અન પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
 ચેહની ભાગદી કીસતી હય થીયામ પીયાણસે જીવ દીધા વહી રહ ગયા,
 તોરા દાસ હું જયસા બલા હું પુરા યે અલ કાહે કહું કે કયા હી નહી.
 તોરી કીરપા હુમ હય જયમેં પીયા સુમતાઝ પે બી અમ કરો દયા,
 સુજે અતસે પીસારના રેન દીના તોરી ધણ્યાં પડત હું રવાહી નહી.

ગાઝલે—અનવર.

સરક અમ ખુદ દીદાર રખે અનવર તો હોનેદે,
 હમંબી આજ મેહવે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
 કેહેર અલતાં હું બાગે ખુદમેં જલદીહે કય રીદ્યાં,
 નિશા અડને તો દે મસ્તે મએ કાસર તો હોનેદે.
 દીખા દુગા પુગે અમદિલ મઝારે સમયદે આલમ,
 સુઝે ઇસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
 તમાશા હોગા શામે હીજરમે સુખદે કિયામતકા,
 મેરે નાલોસે અમ જાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
 યે બે હોશીની અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
 ઝરા દીદારે અશમે સાહીએ કાસર તો હોનેદે.

કબૂલી—ચે—આસિદ્.

સતાવો હમકો ન પ્રમપર નિસાર હમબી હંય
 નિગાહે લુલકે ઉમ્મીદવાર હમેબી હંય
 જો દિલકે ઝખમોં કો દિખલાયા ખુલખુલે નાશાદ
 તો ગુલ ચેહ કેહતે હંય સીના દિમાર હમબી હંય
 બજે ખોસા લીએ દિલ-ન દેગે ચાદ રહે
 પ્રમ ચાલ બાઝ સહી-હોશીયાર હમબી હંય
 હમ ઉખસે દખલે મીલેગે હબી ન અમ આસિદ્
 વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરચારહ મબી હંય

ગાઝલે—ચંદ્રસુખ.

સદકેમે તરે જુલફાકે હર તાર તાર કે
 દસતારે ગુલે અનાર કયા ખુલી ફારકે
 ખુલખુલને વકતે કેહે રો રો કે ઇંક કહા
 સમઘ વારતે મેરે પરવરદેગારકે
 બેચોગે તો શહી પર ઇતનાલી કીજીએ
 દીગેમે હાતોહાલ કીસી નો ખહારકે
 રીયા પું ચલ ચોખલી મમનબલ હસરે હું
 હમ બેને હારે ફરો કહે આરપારકે

એ વતન હમે હમારા પુત્ર પુત્રો તે હો કયા
 હમ રહનેવાલે હમે ઉત્તી બામે બહારકે
 ચક્રસુન પં જાદ રહીયો જમના કરેગા કયા
 હમ હવે ગોલા ઉત્ત શહે ફુલફુલ સવારકે.

ગઝલે-સુફી.

સરાયા તુરે ચઝાની મોહયોદીન જલ્લાની,
 મુજરસીમ ક્યઝે રખ્યાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 જહાંમે ઓરમી મુજરે હે લાખો અવલીય પેડીન,
 નહીં કોઇ તેરા હય સાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 મુજરે ખીરકે આદત આપસે કયુ કર નહો દરદમ,
 કરામતમે હો લાસાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 બટકતે નજેઅ મેરી મુશકીલે આશાન એક દમમે,
 કરેગે ગોસે સુમહાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 ચેહી હે આરઝુ દીલમે કે હોંઝે દમ બદમ મુજરકે,
 તુમહારા ક્યઝે રહાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 ખુદાદો • શીકે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
 મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહયોદીન જલ્લાની.
 ખુસેખાંકી તરેહ થયદા હેં હમપર લુફ કરમાઓ,
 અય મેરે માહે ડીનઆની મોહયોદીન જલ્લાની.
 જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અજન્સે હો અયા સુફી,
 સગે મહબુબે સુમહાની મોહયોદીન જલ્લાની,

ગઝલે-મીરાશાહ.

સદા દીલમે તસવુર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 લઝીફા નામ બેહતર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 કલામે હુસેન તુરાની જમલે જલવા રહમાની,
 મીલાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 શરીકે અબ્દો આખીર રહીહે ઝાહીરા ખાતીન,
 સહારા રોગે મેહશર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 જસે ખાદીશ હો કરમે વાસીલે હક જતે મે અલ્લાહી
 ચલા જવે ખુલા દરહે અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 મરીઝે નાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
 દો આલમમે વોહી ધર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 સમે ફરખારે આજઝ હું બહોવ રંજુર મીરાશાહ,
 સદા સાકીને જલધર હે અલાઉદ્દીન સાખીરકા.

ગાઝલ-જલીલ.

સલામત હસતે વહાલત ક્યા કરે હમ નકે ઝુલ્ફનમે.
 બોલી ખુશ નાંચે ખી દમનમે ને કલીયાં હેં દામનમે.
 ખુતો તુમ જમએ મેહશીલમે જલુ ક્યા કાયેદા ઉસસે,
 તુમહારે સાથ નાંચે મેરે દુશમન બઝમે દુશમનમે.
 સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરખી મુશતાક હોનચે,
 નતીજ ક્યા હે ઉસકા તુમ ને આ બેટેહો ચીલમનમે
 ઉદાસી બેકસી સગહો મહી સર ફાડના અપના,
 લગે હે લાલ ક્યા અયસે હમારે સંગે મદદનમે.
 પીરાતે હો ને તુમ જુન્નારમે તસખીલકે દાને,
 જલીલ અજા હે રીશતા નેડદો ખીરહમનમે.

ગાઝલ-કલ્કયર.

સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરી સુરત કો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
 ઝુલ્ફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખંડેવાલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરા ઝુમખદ માહે મુતુબર તેરા કુવા હે ચશ્મ એ કાશર
 રશ્કે તુખા તેરા મીશવાક જીસકે શૈજ જહાંમે નીરાલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 છોળી મસજર મનકા માત્રા રેહમત લાજ્યો બોજન હારા
 અખતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીલા લે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 જીસે પીત કા હે એકરાર દીવકા પુરા કરો છકરાર
 અમ બેટે હે તેને ઘરખાર અમ કાહે બેટે ચીરખન ઉલે,
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે,
 કલ્કયર અજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
 મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા બોલે બોલે
 તેરે દરપે ને કામ આયા-બેકા તુને પાર લખાયા
 ઉસકી મુરાદ તુ ખર લાયા-મેરે મીરાં બોલે બોલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે

શાઓર { કમલક તેરી ખુદાઈ કે સફમે ઉકાયે દીલ,
 કરસાએ મીતમકી કહાં તાપ દીખલા એ હમ.

મઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદાં કરે કામ પતના મેરા કહા કરે કામ
 દિલ નિહાવર કીયા કરે કામ નકદે જાકો શીદા કરે કામ
 જલવએ ચાર દેખના હય તો અશમે હરખીકો વા કરે કામ
 જ્ય મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ મંચ સુનાઉ સુના કરે કામ
 એક દમ કા નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મંચ કયા કરે કામ
 ચેહી કીસમત મંચ અપની લીખ્યા હય હમ સહે ઓર જશ કરે કામ
 રાહે ઉલટત મંચ અય કલીમ કદમ ધયાન કરકે ધરા કરે કામ.

રાઝર { કપી કદિં દુપદા કહીં નકાળ કહીં,
 લુટાકે આય હો કયા દોલતે શ્યાય કહીં.

મઝલે—દાગ.

સખ આના તો મોહખ્યતમેં બહોત મુશ્કીલ હે,
 મોતબી તો નહીં પસકો યે વોહ કાશીર દીલ હે.
 હીજર હે આશતે જાં વસ્ત્રે ખલાયે દીલ હે,
 આદમીકે લીધે હર તરહે ગરઝ મુશ્કીલ હે.
 હમને જો રોઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
 આજ છકશા વોહ રજાઓસે સરે મેહશીલ હે.
 હશરકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેને સવાલ,
 શાયકર દેરમેં ઝાલીમને કહા મુશ્કીલ હે.
 જમા હેં જસ કદર આયુશતા ખુદા ખયેર કરે,
 ઉસકી હર હર શીકને જુદ્દમેં એક એક દીલ હે.
 હમકો કિસમતને દીવા દાગે તમન્ના અય દાગ,
 વોહી મીલતા હે જસ ધનઆમકે જો કાખીલ હે.

મઝલે—શીદા.

સહજમીં અલ્લાહ કયાંહે હરશીઝ, અજમેરકી,
 શીર દેખા મુજકો બહારે ખુશનુમાં અજમેરકી.
 રોઝ કરતા હું ખુદાસે ધલતીજ અજમેરકી,
 માંગતા હું સાહે તયયાસે દુઆ અજમેરકી.
 આતીહે શોકે ઝીયારતતેં યહાં ખલકે ખુદા,
 ખડમખ સો શીર કયા તુઝસે યહાં અજમેરકી.
 જાંબીસારે ખુશખસાહેબ હોગયા હું અય શીદા,
 જાંબી કયું કરે સેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

ગઝલ-શાદીક.

સખીરે મઝે પીતમકો ક્યુંકર મનાઉં,
 ચેલ આતાહઝે છમે કે જોગન કહાઉં.
 યુવાકર સનમ મુનકદો ઝેઝેસાહી દેખે,
 તેા લાખો મયુવ અપને મુંદપર લગાઉં,
 મનાઊં પીયાકો મઝે કીસ કીસ તરેહુ અમ,
 પેલ દેરે જીગર જાં મઝે કીસકો મુનાઉં.
 પીવ પીવ હહે સરકે બાલોંકે અપને,
 ઉદાસન કહાઉં જટાં મઝે બનાઉં.
 રીફે મઝે નહર હો ગમે હાલ ધંટા,
 જઉં મઝેહું દીલકી મય ધુતી જગાઉં.
 નહી કાન કુજ ખચેર સાદીકકો ઉસ ખીન,
 કે લે નામ અસમ દીલકો અપને રી જહાઉં.

ગઝલ-જમાલી.

સામેર તુમહારા નકશા આંખોમે છા રહા હે,
 સામેર તુમહારા જલવા દીલકો હુમા રહા હે,
 કલીયરકી બાદશાહી સામેરકો દી ખુદાને,
 સામેરકે દરપે બંદાં ધુતી રમા રહા હે,
 દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉડતા કદમ હે હરદમ,
 સામેરકા શૌક અયસા દીલમે સમા રહા હે,
 આસનચે નઝરમે જાનો દીત્રો જીગરમે,
 ચાને ખુદાકે સામેર જલવે દીખા રહા હે,
 હે લખપે નામે સામેર દીલમે મુકામે સામેર,
 સામેરકે દરકા રસતા વાગેદ બતા રહા હે.
 ઉશશાકકો ખુલાકર ઉલ્લસત જતા જતાકર,
 મલદાને ફુડી સામેર બસતી બતા રહા હે,
 બીસતરસે અપને ઉઠકર ચલ પુ અમુયે કલીયર,
 સામેર પુઝે જમાલી દરપર ખુલા રહા હે.

ગઝલ-કલીમ-કબ્વાલી.

સાદીને ત્રસતે જામેં હશીકત પીલાનાં દીવા,
 આંખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીવા.
 અમ જાન જામેં આ મેરે સરપર આય મુસીબત,
 ઉશશાકકી રાહમેં કદમ આંખે બંદા દીવા.

સોઝે નીકાને ઇશકકા કમા પુછતે હો દાલ,
 દીલકો કીયા ક્યાય જીમરકો જલા દીયા.
 મય હું ન તુ હે ઝોર ઝમી હે ન આસનાં,
 સમ એક હે જો નકશે દુહકો ખીટા દીયા.
 અપનાં દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
 સર ખવાજએ યુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
 દેખા બલા કશાને મોહખતકા ઇઝતેસમ,
 એક આદ કી તો અરશે ખરી કો હીલા દીયા.
 હઝરતકા રવઝા દેખ મહીનેકો જા કહીમ,
 હમને તુઝેહ બેહીશત કા રસતા ખતા દીયા.

શબ્દેર { વોહ શહનશાહ મંચ દુરવેશ સુવાસે ખોસા,
 ઉસે દેખો મુઝેહ દેખો યે તમનના દેખો.

ગઝલ—અખતર કંવાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
 ચીલલુહીસે પીસેત્રે જો પયખાનાં નહીં હે,
 અજછા ન સહી ગર મઝો મયખાનાં નહીં હે,
 સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાના નહીં હે.
 ઇશકકાકો જમ લોટતે દેખા તો વો ખોસે,
 યે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
 ઇસ સોખતા કીસમતકો લયે આગ ઇસાદી
 જો શમઅફે ચારકા પરવાના નહીં હે,
 સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશકકા સવદા
 દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહીં હે
 મુમકીન વહીં ગરલતહો તેરી યાદસે લયલા
 મબતુ તેરા દુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
 સુનતેહો અગર તુમનો જીમર થામકે બેયકો,
 દરદે દીસે અખતર હે યે અરસાનાં નહીં હે.

શબ્દેર { નહીંયે જો કલ મુહુ લગાને કે કાખીઝ,
 હુવે આબ ખાતે ખનાને કે-કાખીલ.

(બદનકી-રેલે-મેહરેરખશાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ મઝોરસે ચારો ચેહી હમને ખિયારી હે,
 હે જયસે રેલકા ઇજન ચેહી હાલત હમારી હે.
 હવાઓ આખ માટી આમકા પુતલા હે આમકા,
 ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમે રહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજન સડક પર લોહેરી મે બેઘડક દોડે,
લવાઈ ધસકી ખાતીરસે મે સખ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં આદમકે સખ વહાં એક રોજ નેહમે,
ફરીસ્તા ખાતકા આયા તો પીર કયા ઇતેઝારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલતેકો ધુવા દીલસે નીકલતા હે,
હે નીકલી આહકી સીટી નીલાયત બેઝારી હે,
ચલો જલદી બજા ધંટી ટીકીટ મેનાહે બાબુસે,
અમર કુછ ચાલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે ટીકીટ બચડે હો ગાડીમેં,
બખર દે તાર બરકી હર જગેપર રૂઝકારી હે.
મુઝે હે ખાદ ઉસ પુલકા ક જો હે પુસ્તે દોબખ પર,
ચલેગે દોડકે ક્યુંકર મુનાહકા બોજ ભારી હે.

ગઝલે-હુમરી-રાગ દેશ

સુનો તુમ ચાર પરદેશી, બચન ક્યસે નીબાવેગે હો, બચન-ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પકતી,
પોકાઈં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી ગઈઆં-સુનો.
ખાલપણુ બેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ બર સોયા.
ખુદાપા દેખકે રોયા, નખીજી આસરા તેરા-સુનો.

ગઝલે-મુસ્તઝાદે-હુસેન.

સોતા હમ ગલે ધગકે જો વો ચાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
અતી હમ લપટ ફુલકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બંદે કયાસે.
હે મુર્ખ જો પોશાક તો ધસ ગોર બદનપર, સજતી હે સગવટ,
રખતા હમ અજબ તરહે કર મુલજા પલંગ પર, આંચલકી જીવાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જમકો બરહે, જો શોક સિવા હો,
જો સાથ રહું ચારકે શરજાર પલંગ બર, સર મસ્ત નયેસે,
હે આરજુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખવાહિશ હેય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાક મેં બલહાર પલંગપર, મિમત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે શરેરકી મુન મુનકે હસી અખ, મુસ્તઝાદે હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે ઝોર ખાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રજાસે.

ગઝલે-હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુમે તેરી તસવીરકે આજે,
સમખુલ હુમે ખીજલ જુલફી જાજરકે આજે.
આશકકાં તો કુછ બચ નહીં માંસુકે આજે,
સંજે કા તો કુછમકા નમકા હીરકે આજે.

બોલવાકે હમેતેજે નીચેહસે હુવે કીયા કતલ,
જનાહી નાથા કાફરે બે પીરકે આજે,
ઇશ હરદ હી કાફર નહિ બીન સખર હુસેની,
તદખીર તો અલલી નહીં તકદીરકે આજે.

ગાઝલે—યુસુફ.

શરાબે શોકકા સાહી મુઝે એક જામ બરકરદે
રહું દરબાં તેરે દરકા કરમ ઇતના અગર કરદે
મુઝે દરપર ખુલાકર તુ દવા અયસી તખીયાદે,
કે જીસસે ચારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે,
શરીઅત ઓર તદીકતબી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીબી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝમે તેરી અય ખાલીક,
તુ અમ સદકા હખીય અપનેકા અતા મુઝકો સખર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે ચેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં રેહરે રસુ-લુલ્લા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉઠકર અબી પલ બરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે ખાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોઝે અમ અપની ખુદાસે હે ચેહી યુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ યસરઅમેં ગુજર કરદે.

ગાઝલે—યુસુફ.

શરાબે ઇશકકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ-બિસતર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા ક્યા હે કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
હે ઇશકે ચારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ-કુચે ચાર જામ પહોંચે ગમે દીલ મીટગયા વસ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જામ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વસ્લાહ તુમ ઇસે ચારો ચર્હોલાઓ.
હે અબ્ગલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીજ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશક અય યુસુફ,
મુસીબત ઇશકમેં બરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.

ગાઝલે—સુલતાન.

યાને નખી તુમહી હો જાને અલી તુમહી હો,
અમ મેર વાલે ખાજા હીલલ વસી તુમહી હો.
પોતે હે જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મક્સદ,

અમરો કરીમ નામી અમસે સખી તુમહી હો.
 ઇસલામહી હીમામત લારેય કીહે તુમને,
 બેશક મોહને દીને પયમંબરી તુમહી હો.
 પીનાને મીસ્ત હસપર કરતેહેં ફક્ત હરમદ,
 વોહ ફુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમહી હો.
 હાજત તલ્લય તુમહીસે હોતેહેં અહલે મકસદ,
 મુશ્લીસકો અપને દરપર કરને મની તુમહી હો.
 મુલતાનહી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
 અમસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો.

ગઝલે-કાલોન.

શીકસતે દીલ તોરે કુચેમેં આન બેડે હંચ
 દનાહી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેડે હંચ.
 ખુદાકે વારતે સુરત દીખા દે આ જલીમ.
 લખો પેદમહે તોરે ઇન્તેજાર બેડે હં,
 કબી ને આનકે પુછા કે ચાર કયસે હો.
 હજાર દરદ કલેજે દમાયે બેડે હંચ,
 ખુદાકે વારતે પરદેસે તું નીકલ બાહર,
 બહોત દીનોસે તોરે ઇન્તેજાર બેડે હંચ.
 શીરરાકે ચારમેં કશની રંગાઇહે કાલોન,
 તોરે મજરપે ધુની રમાયે બેડેહે,

શબ્દેર { તુમહારે દ્રેન્દ્રે નયુસીફ, કુર્યાનહો મેરા ઇમાન,
 તુમહારી જામ મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

ગઝલે-મુમતાજ.

શી-ઈએ રોજે જ્યાં જયસી હે શાહરત તેરી,
 કયસી ઇતરાફ કુછ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
 રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોજે જ્યા,
 હસ્તગુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી.
 મેં તો કયા રોતા યુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાહમ,
 યાદ આગતી હે હસ વકત સદાજત તેરી,
 રશક કયા આતા મુઝે દેખકે તોહીરે મિલાલ,
 મુઝે હોખતી અફા કુછબી જો ખીદમત તેરી.
 લા-મકાસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
 વહાં પુછા રહતા હે આર મહાં હે સુકુનત તેરી.
 તું કુચ આર મદ-હલે મદખુમે પુછા અય મુમતાજ.
 છાહા મોહ આર બડી ખાત વે ગુરખાત તેરી.

(પુલપુલે બ'ભાલી) ગઝલ.

શીરી બાંધાં કુધ હે શરહાડકે દહનમે,
લયલા પુકારતી હે મજનુ'કે પેરહનમે,
ધતરો મલાલ મલકર હલકેમે' ચાર બેઠા,
પુલપુલ પકડતે આયા સૈયાદ અંજુમનમે,
આયાયા પુલપુલોંકી તદખીરમે' શુભોને,
હંસહંસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમે,
ચક્કમે સીદાયસે તેરી પરદેમે' બતાકે,
તાલીમ હોને આયા શીતના ફરેખ પનમે,
બાઝારે મીસ્તમે' ચક્ક મુસરફા સામના કર,
બોટે ખરેકા પરદા પુલખયેગા ચમનમે,
બોસેમે' લખકે હંસકર હદાં દીખાયે જિસને,
ખીજલી-ખીરાઇ મુજ પર તકદીરને ચમનમે,
કાઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
• દે રખ અંજુરા દસ્તે ગરસાલે ગોરકનમે'.

ગઝલો—હયરાં.

શોકસેં કેહતા હે ચે રખે ઉલા આબકી રાત.
અર્થ પર આઝો મેરે માહે લીકા આબકી રાત,
સારે મજકુને ઉંઝા જોશો પુશીમે' બાહમ,
કેહતે હેં આતે હેં મહમુમે ખુદા આબકી રાત.
આબ હે વરસકી સગ ઉઠીયે શહે હર-દો સરા,
દમ બદમ ગયેજસે આતી હે નીદા આબકી રાત,
આપકી દીદકા મુશ્તાક હે હયરાં બહોત.
ધસ તરેબી નઝરે લુત્ફ શહા આબકી રાત.
નાઆતે હઝરતમે' અય હયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
હે તેરા તાલીબે દીદાર ખુદા આબકી રાત,

ગઝલો—અકબર.

હય બહારે ખામ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાસા ચન્દરોઝ
અય મુસાફર કુચકા જામાનકર, ઇસ સરામેહે ખસેરા ચન્દરોઝ
દહન કરો અગરમેં બોલી કયા, આમ વહાં તું મ સોતે રહેના ચન્દરોઝ
હે ઝમીં એકમેલ દરજા કોમ દીન, અસમાહે પુલપુલાસા ચન્દરોઝ

કયું સતાર હે હોડીસી બેજુરમકા, જાણ્યો ચેહે ઝમાના ચન્દ્રોજ
કપરહા કુચ રોઝ યહાં જમ કોઈ દીન, કુચ દીનો સદા દક્ષરાયે ચન્દ્રોજ
પુછા લુકમાનસેં છાપાં છીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દ્રોજ
ધીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાચ હે ઇસ્કા તુમહારા ચન્દ્રોજ

ગાઝલે અકબર—કબીલી.

હય નુરે મોહમદકી અલક રમે ચમનમે
રામેલમે બેલમે ચંબેલીસે સનમમે
મર ચેહી રહી આમ મોહમ્મતકી બદનમે
ઉસ ફખરે દો આલકે પસીનેકી ઝીયાસે
પુ મુશકે પુતનમે હય ચમક લાલે ચમનમે
બેકસદુમે આજુઝદુ મદીનેમે પુલાલો
મર જાહંગા છુટ છુટ કે કહી રંજે મોહનમે
દિનરે કહે કાસરમે મેરી જાન મઝ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તસવીર કદનમે
ફર્યાદ હય ફરમાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કાં ચમન છુટ લીયા શામકે બનમે
હરસ્મિત મોહમદકી રેશાલત કાહે શાહેરા
કોહસારમે બસ્તીમે ખ્યાખ્યામે ચમનમે
અકબર હે મેરા નામ સના ખવાને નખી હું
પુલપુલ આ ચેહકતાહું ગુલિસ્તાને સુખનમે

ગાઝલે અસગર.

હસીનોંકા હરએક આલમમે શોહરા હોહી જતા હે,
તુમહેં જો દેખ લેતા હે વોહ શયદા હોહી જતા હે.
નશીમેં લે લીયા બોસા ખદા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બેટો જાને દો કે અયસા હોહી જતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અબસ ચે કમસી હાલત હે,
કલેજ મલતે મલતે દર્દ પયદા હોહી જતા હે.
ખખર મરનેહી સુનકર હરબહી હમરાન હોતે હે,
જવાના ચર્મ મરનેકા અચંબા હોહી જતા હે.
કબી દે સર ઉનકો કબી મેહદીકા હીલા હે.
હમારે પર ન આનેકા બહાના હોહી જતા હે.
ખ્યા-બી હે કહીં તેરી નઝરસે આજતક અસગર.
સુના હે રહતા રહતા દીલ દીવાના હોહી જતા હે.

ગાઝલ-વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
 પુજારે કમ દેખેહેં મહયુગ સતાને વાલે.
 ખંધ કર કયદે મોહખતમે ખખર લી ન મેરી
 દામમેં જસકે ફસે દામ છુડાને વાલે.
 કલ કબે વસ્કમેં કયા જલ્લ કટીથી ધડીમાં,
 આજ કયા મારમયે ધડીવાલ બળને વાલે.
 કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત ફુલ તો ચે કહા,
 કહાં જાતેહો તરેહદાર બલાને વાલે.
 ગુજરી મુદત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
 કયા ફુલે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
 યુતો અવસત ગુજરતી હે મજેદારીમેં
 ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
 અખકે મીલનાહો નઝીર ચારસે કેહદો જાકર
 કયા બલા હમ ન રહે માર પુલાને વાલે.

ગાઝલ-મુમતાજ.

હર શયમેં અયાં જલફે જોયા હે તુમહારા,
 ઓર ખુદ હો નીહાં ખુશ ચે પરદા હે તુમહારા.
 થા દેશ હરમ એક જો તુમ છુપને ન સાહેબ,
 ડાલા ફુવા ચે ખીયમેં, ઝમકા હે તુમહારા.
 ક્યું હમસે ખતાવાશંચે ખફગીઝી નઝર હે,
 જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમહારા.
 ખીન દેખા ફુવા તાલીએ દીદાર બમાના.
 ચીતલનઝી ચે શીખી હે કરીચમા હે તુમહારા.
 નબદીકબી તુમ રેહત હો ઓર ફરબી સખસે,
 ચે તર્જબી ફુમામે નીરાલા હે તુમહારા,
 ગુરકેસે જરા ઝાંકે ચે બલસા તો દેખો.
 ઉસશક તરખતે હેં તમાશા હે તુમહારા.

કંઈ ખાકે ચુતરેમે તળાવી હે તુમહારી.
 સુરત જે હમારી હે વોહ નકશા હે તુમહારી.
 દીલ દેકે તુમહેં હોતા ન મુમતાજ પરેશા,
 પર ક્યા કરે અંદાજહી અજાણ હે તુમહારા.

અતરે સપુન-ગઝલ.

હસીનો કા હરએક આગમમે શોહરા હોહી જતા હય,
 તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અચ્છા હોહી જતા હય.
 મંચ સાઈલ એક ખોસેશ વો લાલીજ હમ મેરે દીલકે,
 કબી દિનકા કબી મેરા લકાજ હોહી જતા હય.
 ખતા હય હો ગાઠ મુઝસે ખતા ક્યા હય મેરે દીલકી.
 તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અચ્છા હોહી જતા હય;
 નીશામે લે લીયા ખોસા ખાશ ક્યું હોતે હો સાહેબ,
 અલો મીલ અયડો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
 નહીં કુચ માહપર મોકુફ દેખો અપની સુરત.
 ખુશ જાજ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જતા હય.

ગઝલ-અકબર.

હમ ચુનેહમારેયે તેરી મેહરબાની આહીયે,
 સખ ગુનાહ જુલ જાચ કે રહમતકા પાની આહીયે,
 પુસ્ત ધર મોહરે નુખુવત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુછ તો અજ પ્યારે મેરી તુજપર નજાની આહીયે.
 કેહતે હે ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહપુજ હું,
 ખુદમેં સખ કિમ્મતે મહપુજ જાની આહીયે.
 દેખકર મેઅરાજમેં સામાં શરીયતને કહાં,
 અયસા મેહમાં આહીયે હીસીકો સુના ન આહીયે,
 દારતાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
 હીમસે કેહની આહીયે હીમકો સુનાની આહીયે,
 શાકએ મેહશર તહીં મેરે સુનાહોંકા ચુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મેહરબાની આહીયે,
 જા ખહક તસલીમ હે હાથે રસુલુલાહ મેં.
 તુરબતે અકબર મહીનેમેં જાનાની આહીયે,

મઝલે-પુરાણ.

હદર અસકા રકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરખાં,
 ખદત અસકે ન પ્રાપેલ હો મેં હસ અમલીરકે કુરખાં.

તુ ખાકે અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
 કીસે મીલતી હે યે દોલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરખાં.
 ઉઠાકર ખુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
 દીખત ખતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરખાં.
 કહા લયલાને જાજ દસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
 ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે કુરખાં.
 તુરાબ ગિસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
 ખનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરખાં.

ગઝલે—ફકીર.

હમર તહસી હો ઇસ્કે તુઝકો તુ ક્યા ક્યા દીખા રહા હે.
 શીરાકે લયલા ચસરખીમેં બ શકલે મજનું શીરા રહા હે.
 મેં શોકે ચસરખકા યે તકાઝા કે ચલ મદીતેકો જજખયે દીલ,
 શરાખે ઉલજત પીત્રા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
 કબી જો હુરને નખીયે અપના બ-નઝરે કલખી ખ્યાલ પહોંચા.
 કહા યે શરીરે રખીતે મુઝકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
 કહા જો મુસાને રખ્યે અરની જવાબ પાયા કે લન તરાની,
 હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ને જખાને હકસે સના રહા હે.
 અરખકા વાલી લકખ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નખી હમારા,
 દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેલસે લુખા રહા હે.
 તુમહારી કુરકતમેં અવ પયંબર તુમહારા આશીફ ફકીર અહકર.
 તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર-નશાને હસતી મીટા રહા હે,

ગઝલે—ઉલવી.

હમકો થાં દર દર શીરાયે ચારને, લાખકાંમે ઘર બનાયા ચારને.
 આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આલના બનાયા ચારને.
 અપને એક અદના તમાશીકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા ચારને,
 દોસ્તો અબ દીલ્લે દીલ્લો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા ચારને.
 હોગયા હમન ઝટકે કર આપ અલમ, ખાકમેં હમકો મીલાયા ચારને.
 આપ કુપકે હમકે કરકે રમર, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા ચારને.
 કરદીયા સીંધવીકો ઉલવી ખાતમેં, મુઝકો વોહ તુહતા બતાયા ચારને.

ગાઝલ—દાગ.

હમારે દમ નીકલે મેં બી એક આલમ નીકલતા હે.
 કેવો મુસતાફ હે દેખે નો કયુર દમ નીકલતા હે.
 કમી કયા ખડ ગાઝ હે ચાહને વાલુદી અય કાતીલ,
 કે અય તો તેમ કમ ખીચતી હે ખંબર કમ નીકલતા હે.
 ગીલા કેયસા કહાંકા રબ કેયસા જો બલખે હોના,
 જળ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
 ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખે,
 ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
 ઇછ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે ખડકર,
 ડીયા મતકા તુમહારી ડોકડેમેં દમ નીકલતા હે.
 તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
 તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

ગાઝલ—ગાલીબ.

હમારે પુવાહેરે અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
 બોહત નીકલે મેરે અરસાં વલેકીન શીરબી કમ નીકલે;
 નીકલના ખુદસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
 બોહત બે આખર હે કર તેરે કુચેસે દમ નીકલે.
 બરમ ખુલ જામ ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
 અગર ઇસ દુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે,
 હુધ ઇસ દોરમેં મનસુખ મુજસે બાદ આશામી,
 શીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
 મોહબ્બતમેં નહીં હે શરક જીને ઓર મરનેકા,
 ઉસીકે દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
 કહાં મેયખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કહાં ઝહીદ,
 પર ઇતના જાનતેહેં કલ પે જાતા ચાકે દમ નીકલે.

ગાઝલ—કલીમ.

હમારે નાઝ કરતી અપની જાને નાઝનીં નીકલી,
 તેરે રાઝપે ચા શાહે ઉમુમ જાને નાઝનીં નીકલી.
 હરમેં કાઅબસે ખડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
 તો જાને કીખરીયા ખાલી યે જાને મુરસહીં નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેગી તુએ યે રદીશી મરદું,
 નખીકે હીજરમેં મુંહસે જો જાહે આતશી નીકલી.
 કંઠ એયસી શાનસે મેહયુગ્મ હક આએ સુએ જન્નત,
 ખ્યાસે દુર ગીયમાં કે સદાએ આફરી નીકલી.
 નખીકે ચરખતે દીદારસે સયદી નહી હોતી,
 ખુલી જળ આંખ દીલ બોલ મેરી હસરત નહીં નીકલી.
 કહોમ જાછએ દીખાએ તુમને જાહેર નાઅતે એહમદમેં,
 અયાંસે હર સુખદાકે સદાએ આફરી નીકલી.

ગઝલે—અનવર.

હુક ઉડતી હય જીગરમેં શમે કુરકત કયસી,
 જન પર દર્દને ઢાંધ હે કીયામત કયસી.
 દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકલી તુમને,
 દીલકે દેનેમેં યેહ તકરાર યેહ હુજગત કયસી.
 તેરે કદમોં સે લગે રહતે હેં ફીતને કયસે,
 તેરી રક્તારસે હોતી હે કીયામત કયસી.
 હમ મેં કયા અયળ હે, અગયારમેં કયા ખુખાહે
 ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમસે હે નફરત કયસી,
 લડતી ફીરતી હેં અમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
 ફીતના અગે ઝોને ઢાંધ હે, કીયામત કયસી,
 વો હે તલવાર હેં જા ખાઝ હેં ઓર મકતલ હે.
 શગલ દીન રાતકા જળ યેહ હોતો કુરસત કયસી,
 તોખા મયખારોં કે સમજાને સેકી વાઝજને,
 મોતે નાદાનને અય પાઇ હીદાયત કયસી.
 ખીંચકી દીલપે તસબ્બરને કીસીકી તસવીર,
 નીકલ આઇ હે યેહ તસ-કીનકી સુરત કયસી.
 દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
 ઉઠ ગઇ હાએ અમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

ગઝલે રમઝન—કબાલી.

કુસ્ત તેરા અય સમન આખિર ફના હો જાયગા,
 છોડ દે અપના વતન આપહી એકલા જાયેગા.

હર ધડી મત જાંચતાં તુમ માનશે। મેરા કહા,
ચાહતી છુપ જાણી મેલા બદન હો જાયેગા,
કુલકે ઢેલે કલ્પર મેરી નમારો અપ સનમ,
બાક છન છન કરગિરે મેલા કદન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિત્તેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચાંચાનેકા હુમાલે જાયેગા.
દિલમેં આતા હય કે દમમેં કુ કદું કોહ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયેગા.
પશકતો ઝહિર કીયા તુને અપ રમઝાં શોકસે,
દનખુનોં મેં હુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયેગા.

ગઝલે હસન—કવ્વાલી.

અય જા મેરી આખોપે યે બદન નઝરી કયું હે
તુમ આમગર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીમને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કમ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે બરી કયું હે
અય અરમ જામે ગમમેં કુછ શરમબી લાઝીમ હે
નશાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મદમ ધમાનમેં કીસ ખુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીવ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જનાં
આખોસે રવાં નાદીર ખુને જીમરી કયું હે

શબ્દો { અકબલી આઉનેમેં ચાર ધડી બાદ આયા
બડ બધ હલસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

ગઝલે—મજનુ.

હસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે મરદું કા કરદું આક દામા તો સહી.
ઉસ લખે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કોડી કોડી કો ખીકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેચકર આટા હમ મેરે સરપે તેગ,
કન્દ કરદું મય તેરી શમશીર જુરરાં તો સહી.
મંચ વોહ લમલા હું જો મુઝકે દેખ લેલો એક નેઝર,
છાને મજનુ કી તરફ ખાકે તે ગીરે ખા તો સહી.

કંવાણી અકબર.

નારમે નુર જલવા નુમા હો ગયા,
 થા જો દોજખ ચમન ખુદા હો ગયા.
 એક ઠી ખાલ મુલતા મેં ખેચી બધ,
 એક કલીયરમે હઠપર શીદા હો ગયા,
 એક દહેલી મેં જાકર નીજમી હુવા,
 એક મંજે સકર ખા ખુદા હો ગયા,
 એકા જામન હીડો ને છલની કીયા,
 એક ખારેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
 એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
 એક કા તેમસે શર જુદા હો ગયા.
 એક ખરસે બરી પર ખુદાશી મીલા,
 એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
 એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતમ,
 એક કો મર તયા ગોસકા હો ગયા.
 એક લેયેતી કે ગમ મે હુવા મુખતે લા.
 એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
 જો ન દેખયા વો હકને દીખલા દીયા;
 એક પયદા હુવા એક રના હો ગયા.
 એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા
 એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

કંવાણી.

તુ જો અલ્લાહકો મેહબુબ હુવા ખુશ હુવા.
 યા નખી ખુશ હુવા ખુશ હુવા ખુશ હુવા.
 શખે મેખરાજ રક કહેનેયે ફરિને બાહમ,
 મુખતે લાલીખો મતલુબ હુવા ખુશ હુવા.
 અમ શાહિ-શાહે રસુલ રખરે રસુલ ખતમે રસુલ
 ખુશસે ખુશ ખુશ અસલુમ હુવા ખુશ હુવા.
 હશમે ઉમ્મતે આસીદા હિકાનાહી નયા,
 ખખવાના તુજે મરમુખ હુવા ખુશ હુવા.
 ફત્તે અનુશમે તેરા નુરયા અમ નુરે ખુદા,
 ચારમે દીદગે મખકુમ હુવા ખુશ હુવા.

ફપર આદમકો ન હોતા જો વિલા હોતા,
 બની આદમ કો જો મનમુગ હવા ખુમ હવા
 દામ હમ શેઝે કયામત મેરી સર્મ ઉસે હાત,
 મેં સુનાસેસે જો મેહમુમ હવા ખુમ હવા.

ગઝલ.

હોરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
 કયા કીસીને જાત ખાલીકીબી પદયાન નથી.
 આદમે અરવાહમે કયાયા જો ઉસ્યાની નથી,
 રંગ અયસા શ્હે વજ્રઅ શ્હે તરહે ઇન્સાની નથી,
 ખાક લયલાકે લીએ જો વારતા છાની નથી,
 ઇસમેંબી મજતુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
 જાને શીરી કોહકનને દી દના મજતું હવા;
 આશકોહી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
 કર દીખા મજપુર દોનોંકો જનાએ ઇસ્તને,
 કેએસતો સોદાઇયા લયલા તો દીવાની નથી,
 ફિસ્તરહ અમતી છુરી હલકે જખીદુલ્લાહ પર.
 પહે તો એક ગમ્મયા મેરા કુછ વોહ કુરઆની નથી
 હોગયા ખુને તમન્ના મિન્વત હમ જખમી હુવે,
 એક ઇધર ગમ્મ લીએયા ચીને પેશાની નથી.

ગઝલ

લજ્જતે ઇશકસે વાહીદ નહી ઉલ્લહત વાલે,
 મરમીટે ઇશકમેં આજર મોહોખત વાલે.
 ઇશકવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે.
 હમ કીસી યશમ શીસુગરકે નહીં મતવાલે.
 છોહકર તબક્કારે ગેર ખલીશ પેદા કી,
 કબી આમસે બએડે ન મોહખત વાલે.
 ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પશવા.
 નાજ આરોપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
 ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
 આકમેં મીલગયે આજર મોહખત વાલે,
 સખસે પેદલહી વો બખ્શીયા સુનાહગારોંકો,
 નાજ કીસ ખાતપે કરતે હયે મોહખત વાલે.

કબ હમે હમે હીસી મહેશ્વરી તમના એહસન,
સખસે કામ લીયા કરતે ધએ ગેરંત વામે.

ગઝલ—મરીબ.

હીસ કર મયે જો કરં વાર બકાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સદાઇ તેરી,
આફરી કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંધ,
જીસસે ધસ ખુશીસે તસવીર બનાઈ તેરી.
કયા કરં હીસસે કહું કોન કરેગા આસા,
સખત મુશ્કીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીય ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશ્વરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુજે
તો મએ અએ દોસ્ત દીલાઉંગા દોહોઇ ફેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરઓહ કંહા જએ ગરીબ
ખાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હએ મહયુમ સતાને વાલે
બંદર કયેદે મોહમ્મતમે ખખર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફસે દામ છુટાને વાલે
કલ શએ વસ્લમેં કયા બદ્દ અજીથી ધડીયાં
આજ કયા મારગએ ધડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કયાં જતેહો તરેહદાર બજાને વાલે
ચુઝરી મુદતક મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા મલે અપને લખાને વાલે,
યું તો આકાત ચુઝરતી હએ મહેદારીમે,
ન મીલે સએન મહેદાર દીખાને વાલે
અપકે મીલનાહો નઝીર મારસે જાકે કહેના,
કયા બલા હમ ન રહે વાર ખુલાને વાલે,

ગઝલ—કલંદર.

તુજેહ હયે શોક મીલનેકા તો હરકમ લગાતાળ,
જલાકર ખુદ શોક વુમાહકો બસમ તનપર લગાતાળ,
પકડકર ઇચકરી જાડુ સરાકર ફુજરયે દીલકો,
ધુંધકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસખીહ તોહ કીતાયે દાલ પાનીમે,
પકડ કરતમયે પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર જુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમે શીજદાકર.
વજુકા તાડકે કુછ ચરાયે શોક પીતાળ,
ન હોમુલ્લા ન હો બામન ધુધકો છોડ નકર પુળ.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાળ.

ગઝલ—ઝંદર.

મરીયોમે હું ન શીન્દોસે ન મયે ખારોમે હું,
અયે ખુતો બંદા ખુદાકા મયે ગુન્હગારોમે હું.
જો લેતાં હયે લો બસ ફેર દેતા હયે મુજેહ,
મયે અજમ એક જાનમે નાકારા ખરીદારોમે હું.
ગાલીયા દો યા નીકલયા દો તુમ અપને બઝમસે
વેક મુદ્દતસે તુમારે સખ સહદોસે નમુદારોમે હું.
મેદી મીલત હયે મોહબ્બતમેરા બઝબઝકહયે,
ખવાહા હું મયે કાફરોમે ખવાહા દીનદારોમે હું.
ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઈ ગુમગુસાર.
ગમહી મેરા ચાર હયે મયે ગમકે ગમખવારોમે હું.
અયે ઝંદર મયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુચહુસે હું.
લેકાન અપને શકરેદીકે કશ્ચ બરદારોમે હું.

ગઝલ—વલી.

દીલ લગા ચારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશ્કીલ,
કશ્કકા ઝખમ લગા ઉચકા સીલાના મુશ્કીલ,
હુસ્ન હયે દામે બલાખુદ હયે દો કાલે નાગ,
જસકે તંબ નામ ડસા ઉસકા જલાના મુશ્કીલ.

ગઝલ—લીંદ.

બરખાદ ન જાએગી લે શરીયાદ હબારી,
કોઈ તો મુનેઝા દીલે ના કાલ હબારી.
હું જાએગી જા હમલો હમે બાદ હોયે,

ભુલે હુએ બુલે હો અપસ યાદ હમારી.
 થરા રએ જે ચર્ખ ફરીશતે સબી સુનકર,
 તાઅર્થે જે પહોંચી કબી ફરીયાદ હમારી.
 અછછ નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
 પ્રહબએ કહી આહ ન સધ્યાર હમારી.
 રીનહના કલામ અપના પ્રસંદ આતા અયેરીંદ
 અકસર મઝમેં પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી,

ગઝલ-ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીયે તદખીર અપનને હાથસે,
 કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
 ગધકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
 હકને ખીંચી હયે હરથેક તસવીર અપને હાથસે.
 કલમ અપના સાફ કરબે સોના રૂપા હયે યેહી.
 ફેંકડે પારસકે તંધ અકસીર અપને હાથસે.
 કલ્થપર મજતુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશ.
 લાશ નીકલેગી કદનકો ચીર અપને હાથ.
 દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
 પાક કરદેં રઝરતે સુખખીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજએ કીસીકા ન કલેજ હંડા,
 હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા હંડા.
 આગ સીતેકી મેરે અગતક ન યુગ અંએ સાકી,
 કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે હંડા હંડા.
 આ ચીમટ જા મુજે કાકુરી અંગરખા પહેને,
 મરખીએ વસ્લસે હોજએ કલેજ હંડા.
 અજ તો તાજુમ હયે કરે સએરે શુધીસતાં ચલકર,
 અમરે ખાસ ને કીયા બાગકા રસ્તા હંડા.
 મર્મ હોલી હયે જાગલ મમરોંકી હમ જલતે હયે,
 અયે વફા ખાક હો અપના દીલે કએહા હંડા.

મઝલ આશીક.

હોતો રૂપસાર માલ પારે હંએ,
 અપર જોર ખાલ ચલિ તારે હંએ.
 હમને હો બોલ કહકે હારે હંએ,
 પુન હમારે હો હમ પુમારે હંએ.
 નહીં પુરે અરકકી ચહેરે પર,
 ચાંદકે ગીઈયે સીતારે હંએ.
 એક બારી તો ખવાખમે આવે,
 કખસે મુશતાક હમ પુમારે હંએ.
 અથેન મળલીસ મેં આંખ મારે હો,
 સમ બતાઓ યે કયા ઇશારે હંએ.
 રાતે કાટી હંએ તારો ગીન ગીન કર,
 તીન્કે યુનયુનકે દીન યુઝારે હંએ.
 જીન્કો કહેતે હંએ ગોલ સહેરાઈ,
 બોલ મેરે આલકે શરારે હંએ.
 પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
 ખાલ કીસકે લીએ સવારે હંએ.
 દીલે બેતાબકો દોનીમ કાયા,
 તરી અપર નહીંયે આરેહંએ.
 આશીક હોનેસે ઉત પરીકે,
 હોગએ સખ અફ હમારે હંએ.

મઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમે સમજવો બહેતર બનાદીયા,
 મુજકો ફકીર પુજકો તવંગર બના દીયા.
 ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
 દારા કોઈ કાલીકો સીકંદર બનાદીયા.
 આશીલ મુકામે રશક નહીં જાએ શુક હંએ,
 સોસે પુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
 સાધીમ કમાલ રખતે હંએ અકસીરકા ખવાસ,
 ચટકી ઉઠાઈ ખાકકી જોર ઝર બના દીયા.
 ગરહન મએ તોંક પાઉંમે અંજર કાલી રોમ,
 સોશયુકો અખમે યે ઉવરે બના દીયા.

આતરો ઇશકને બોલતોંકા કોયા ખાના ખરાખ.
 આગ ફરીયાદો લગી ઉસકો ખુબના મુશકીલ.
 તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીવ્ર આંખે પચાસે,
 મઠતબે ઇશકમે' તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
 જો ઉમર ચાફમે ચુઝરી સો મનીમત જનો,
 સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગના મુશકીલ.
 દાયસે ખાત ગઈ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જશહી કરના નીગાહે ઉલફત કેબી ન કરના,
 તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમે' કબી ન કરના
 હમારી મધયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંધુ બહાકેજના,
 ઝરા રહે પાસ આબરૂબી કહીં હમારી હસી ન કરના.
 લીએતો ચલતે હ'એ હઝરતેદીલ તુ'મેબી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
 હમારે પહેલુંમે' બએકકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
 નહીં હએ કુશ' કનલ ઉનકા આસાંયે સખતબ હએ ખુરીખલાકે,
 કઝાકો પહેલે શરીક કરના ચે કામ અપની ખુશી ન કરના.
 હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હએ પશોમાં,
 ચેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાડો કીસીકી તુમ રહ્યરી ન કરના.
 ખુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
 જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો લુલકર દીવ્ર લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અંધાહકે જાતે જાતે,
 ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
 કયા હુધ હમસે ખતા કુચતો કહો અયે સાલીમ
 ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુદતમે' જાતે જાતે.
 હકમે' ઇસ આશીકે જાંખાઝકે બહેતરહોતા,
 ચેક ઠાકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
 અબર અલ્લા હસ તુમ હસરમે' ઇસકા પાતે.
 દીલે મુઝતરકો અબર મેર મનાતે જાતે,
 હયેફ સદ હયેફ મઈ ઉમર વલી હસરતમે,
 ઉસ ખરીફને ન દેખા કબી જાતે જાતે!

ગઝલ આશીક.

કતલ થત કરના મુઝે તેજો તખરસે દેખના.
 બસ કીશાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
 દયેરસે મુશ્કતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
 આજ હમકોબી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
 દેખીએખત કાસીદ અખતલક એયા નહી.
 દોસતો કોઇબી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
 સુન મુકે નાલે હમારે ખુત તો કહેને લયે,
 યે સદા રોનેહી આતી હએ કીદરસે દેખના.
 મરગયા આશીક તુમારાલો હવા કીરસા તમામ,
 કોઇ હમને જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહસન.

હમે જાન-દેખને હયે ઉનકો ઉલ્લખ આહી જાતી હએ,
 મસલ સય હએ કે મુહ દેખેશી ચાહત આધુજાતી હએ.
 ખશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે.
 કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હયે,
 અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
 જાન આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહખત આહી જાતી હયે.
 અખસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક ખાઝીમે.
 જવાની મેં હસીનેંપર તખીયત આહી જાતી હએ,
 ગમે ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર દીવા કાંટા,
 લખેંપર ચાહ અયે મારો ખીકકત આહી જાતી હએ,

ગઝલ અલી.

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીનાયે કીસમત કામ ખતજાતા નહી,
 આપકી કુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રમુલ્લવાહ ચેનઆતા નહી.
 હો ગઝરે ખુસતદા પેશી નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
 યા નખી આઈ મદીનેહી સતરેહ સાથ અપને કોઇ ભેજતા નહી,
 ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેરતા મો કબી મુએમુતા જાતા નહી,
 આશીકે અહમદકું અએમએ શેખજી આપકા કહેના મુજેઆતા નહી,
 દેખું શીરમએ રોઝએ આહેઅરખ ખખતઅયેઅલી અહલ આતા નહી,

ગઝલ ઝંકર.

ચારણા ચુલઝાર શામંએથી દેઝાથી મંચે ન થા,
લાખકે પાસ જના કયા હીનાથી મચે ન થા,
હાથ કીચું બાધ મેરે છદ્દા અમર ચોરી ગયા,
યે સગપ્ત શોખીએ દુઝડે હીનાથી મચે ન થા,
નાતવાનીને બચાઇ જન મેરી હીજરમેં.
કોનકોને કરતે હીરની કિઝાથી મચે ન થા,
ખુદીમે લેલીયા સા ખતા કીજે મખાશ
ચેદીલે ખેતાખકી સાદમ ખતાથી મચે ન થા.
મે અસીસકા રહે ગયા ઓર મરગચે ધરહાદો અચેસ
કયા ઉની દોનો હિસ્સેમેં કઝ થી મચે ન થા.

ગઝલ કબાદ.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું ચાહસે બાહિર તેરે ઝરા એકદલ,
તુખવા રહમ કરે ચા નીગાહે કહરે સનત.
તું ખવા ગહમ કરે ચા નીગાહે કહરે સનત;
નહોમે તુજસે મચે હરગીઝ જુદા ખુદાકી કસમ
તાઉમર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ.
નહોવે શમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીનબર આર દીલમે.
મીલાદે ચારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હમેં મચલ જાનેદો.
અપત કહેતા હમેં કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મચે કશી ખુશ કરો તોખાકી જલદી ઇતની,
હથેરો હથેરો ઝરા કાતીલકો સંબલ જાને દો,
હસદતો ચાલ તમન્ના તુંમેં વહશતકી કસમ,
બીટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હાસલે દીલકે મેરી જન નીકલ જાને દો.

જામામ.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

આજ દીન સુધીમાં બહાર નહિ પડેલી એવી,

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ. ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮ કમ્પ્લીટ.

કૌમલ રૂા. ૩-૮-૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

આજી જમાનાને અનુસરી તદન નવીજ હમ છબથી
આત્યાર સુધીમાં કદી બહાર નહી પડેલી એવી “અપ-ટુ-ડેટ”
સીલેક્શનથી સંગ્રહ કરેલી હમારી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન-
માળા જરૂર ખરીદજો. એકવાર આ યુક હાથમાં આવવાથી
ફરી બીજી યુકો ખરીદ કરવાનું લુલી જશો. માટે એકવાર
હમારી યુકો ખરીદ કરવાને બાલામણ છે.

આ ગાયનો આત્યાર સુધીમાં બહાર પડેલા બીજા ગાયનો
કરતાં એકેક કરતાં ચઢી આતાં છે. અને તેમાં પ્રખ્યાત ગાનારીઓના
મીઠા મધુર મનપસંદ ગાયનનો જથ્થો એકઠો કરવામાં આવ્યો
છે. તે હોવા કદીપણ તમારું મન પાછું હઠાવશે નહિ.

એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું.

જીકસેલર લિટલ્સનાર્થ નારણદાસ હીમડાચોક-મુરત.

ખાસ સંગ્રહ કરવા લાયક

છોટે પૈસે કરોડાપત્તી

થવું હોય તો નીચેના પુસ્તક મંગાવો.

બહત ઇંદ્રબળ	૨-૮-૦
વેપાર શિક્ષક	૩-૦-૦
હુન્નર સાર સંગ્રહ.	૨-૦-૦
પંભાળી લાગબાળ	૨-૦-૦
બહુકળા	૧-૦-૦
બહુકપટ	૦-૮-૦
કામરૂઢેશની ઇંદ્રબળ	૦-૮-૦
શાકપાકપકવાનશાસ્ત્ર	૨-૦-૦
સાળુ બનાવવાનો હુન્નર	૦-૬-૦

મળવાનું ઠેકાણું

બુકસેલર શાહ લલ્લુભાઈ નારણદાસ

લીમડાચોક—મુરત.

ભાગ્યનો પારસ.

જ્ઞાનનો ભંડાર, સદાચારનો સાગર,
અહિંસાની અનુપમ આરસી, સદ-
બુદ્ધિ માટે સદબોધક, ધર્મની ઢાલ,
નીતિનું રહસ્ય, અને સારાંશમાં પવિત્ર
જીવન પસાર કરવાનો પાઠ શીખવનારું
આ પુસ્તક છે.

સુપ્રસિદ્ધ પુસ્તકનો સુંદર સાર આ
પુસ્તકમાં સમજાવ્યો છે.

સ્વધર્મને ચાહનારા જનો માટે આ
પુસ્તક અત્યંત પ્રિય છે.

ઉપર પૃષ્ઠનું દળદાર ઉંચા ગ્લેઝ
કાગળ પર સુંદર છાપેલું અને કપડાના
પાકા પુઠાનું આ પુસ્તક છે.

કૌંમલ— શ. બે પાન જુડું.

મળવાનું ઠેકાણું:—

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

ગાયનોના સોખોનો માટે

હમારા પુસ્તકાલયમાં બહાર પડેલા પુસ્તકો.

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૮ કમ્પલીટ

કીંમત રૂ-૦-૦

ગઝલો મહેફીલ ગઝલોનો ઘોટો જથ્થો ૧-૦-૦

મહેફીલો મંજીલ. ૦-૧૨-૦

ગઝલ કાવ્યમાળા ૦-૧૨-૦

સંગીત કળાધર ૦-૧૨-૦

રમુલ ગાયન સંગ્રહ ૦-૪-૦

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ ૦-૪-૦

જીઝરના ધા. ૦-૬-૦

ન્યુ સુંદર મનહર ગાયન સંગ્રહ. પ્રખ્યાત ગાનારીઓ ૧-૦-૦

તથા પ્રખ્યાત ગવૈયાઓનાં ઉસ્તાદી ગાયનોનો સંગ્રહ.

રાગરાગણીઓનો સંગ્રહ ૦-૧૨-૦

સુરતની સુરત ૦-૪-૦

મુંબઈની મોહીની ૦-૪-૦

મધુર મોહીની ૦-૪-૦

સંગીત ગાયન પ્રકાશ ૦-૪-૦

મનહર ગાયન સંગ્રહ. ૦-૪-૦

કુલનહાર ૦-૪-૦

સુવર્ણ હારમાળા ૦-૪-૦

અનંતે બહાર ૦-૪-૦

ગરબા સંગ્રહ ૦-૬-૦

બહારે કપાલી ૦-૮-૦

ચમને પુરબહાર ૦ ૪-૦

ગઝલો લીલાશમ ૦-૪-૦

ગઝલો બહાર ૦-૪-૦

હારમોનીયમ શીક્ષક ભા. ૧ લો ૧-૦-૦

” ભા. ૨ નો ૧-૦-૦

” ભા. ૩ નો ૧-૦-૦

તમામ ભતનાં પુસ્તકો મળવાનું ફોર્મ—

પુસ્તકોના લેણેના નામનાર પુસ્તકાલય

લીમડાચોક—સુરત.

વાંચવા લાયક તદ્દન નવી નવલકથાઓ.

ભાષ્યનો પારશ	૨-૦-૦
ચંપળા જાણવા ચોર્ચાશીનું ચક્ર	૨-૮-૦
કઠોર કચ્છી કે હિંજળતું મુઠકું ભાગ ૧ લો	૨-૮-૦
” ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦
સુધારાનો ચાર કે કિસ્મતનો પ્રહાર	૧-૮-૦
હરીયાની ડાકણ	૨-૦-૦
હનુમાનની મૂર્તિ	૨-૦-૦
ખુની ખેમમ	૨-૦-૦
ઢીઢેઢીવ કુતરા	૧-૦-૦
ચંદ્ર ચુડ	૧-૪-૦
દુઃખી સંસાર	૨-૦-૦
આપણો ધર્મ	૪-૦-૦
પ્રમુદ વીણા	૧-૮-૦
ભયંકર ન્યાય	૧-૮-૦
મૃણાલીની	૧-૪-૦
દેશોન્નતિ	૦-૧૨-૦
હિન્દની હાલત	૧-૦-૦
મોહિની ચંદ્ર	૧-૪-૦
મીરાંબાઈ	૧-૪-૦

એ સિવાય હમારા પુસ્તકાલયમાં તમામ જાતના અપ-ટુ-ડેટ નોવેલો, ગ્રંથો, વાર્તાઓ, કીસ્સાઓ વીગેરે વીગેરે

જમામ જાતના પુસ્તકો ઘણાજ કીફાયત ભાવથી મળશે. માટે એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરવા બહામણ છે.

તમામ જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

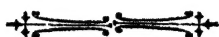
લીમડાચોક—સુરત.

જુના અને : પ્રમાણીકપણથી ભણીતા થયેલા

બુકસેલર અને સ્ટેશનર

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

અંગ્રેજી તથા ગુજરાતી સ્કુલમાં ચાલતાં તમામ જાતનાં પુસ્તકો, નવા વરસની મનપસંદ પડે તેવી દરેક જાતની ડાયરી બુકો, પંચાંગો, ટૅન તથા વૈજ્યવ ધર્મનાં પુસ્તકો, વારતાઓ, નોવેલો, કોરી એકસરસાઈઝ, કાર્ડ કવર, સાલ મુબારકના કાર્ડ, દરેક જાતના કાગળો તેમજ દરેક જાતની “ સ્ટેશનરી ” પત્થરની સ્લેટો, પેન, બક્, ચાક વગેરે મલશે.

બહારગામના ઓર્ડરો બહુજ કાળજીપૂર્વક અને તાકીદે રવાના કરી આહકોને સંતોષ આપવામાં આવે છે તેની નોંધ લેશો. વિસરશો નહિ.

એ શિવાય તમામ જાતની ઇંગ્રેજી બુકોના મીનીંગો કેપીઓ વીગેરે વીગેરે કીફાયત ભાવથી મલશે.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

ધીન્ધુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ૨૦૦૦ ગાયનોના મોટા જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુટી કાઢેલું સુકી બરીને રૂપીયા ખર્ચતાં એકદું ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોના એક એકથી ચડતી ચીજોના સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી દુકં સમયમાં છપાઈ તૈયાર થઈ છે.

હિંમત ફક્ત ત્રણ રૂપીયા આડ આના.

વી૦ પી૦ ખર્ચ જુદું.

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા બાજીતા માનીતા અને લોકપ્રીય યુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલાં હીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. ~~જાણ~~ વહેલો તે પહેલો,

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મિક પુસ્તક લાભ્યનો ચારસ હિંમત માત્ર રૂપીયા બે.

ઝાઠું આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ.

લીમડાચોક મરાઠ.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

ધીન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપ્લીટ ૨૦૦૦ ગાયનોના મોટા જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુંટી કાઢેલુ મુઠ્ઠી ભરીને રૂપીયા ખર્ચતાં એકદુ' ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોના એક એકથી ચડતી ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી દુ'ક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થઈ છે.

કીંમત ફક્ત ત્રણ રૂપીયા આઠે આના.
નીચે પીઠ ખર્ચે

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા બાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગાયલાં દીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. ફક્ત વહેલો તે પહેલો.

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મિક પુસ્તક ભાગ્યને ખાસ કીંમત માત્ર રૂપીયા બે.

જોડેર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

લીમડાચોક સુરત.

